



การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้
แบบร่วมมือ



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษา
และการเรียนรู้แบบร่วมมือ



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2
ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน
มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE DEVELOPMENT OF WORD SPELLING COMPETENCY IN THAI LANGUAGE
OF PATHOMSUKSA 1 STUDENTS BY USING LANGUAGE INSTRUCTIONAL
MODEL INTEGRATING BALANCED LITERACY APPROACH AND COOPERATIVE
LEARNING



A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Education TEACHING THAI LANGUAGE
Department of Curriculum and Instruction
Academic Year 2023
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ	การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้การสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ
โดย	ว่าที่ร้อยตรีหญิงจิราภรณ์ โตกราน
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิณพนธ์ คงวีจิตต์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

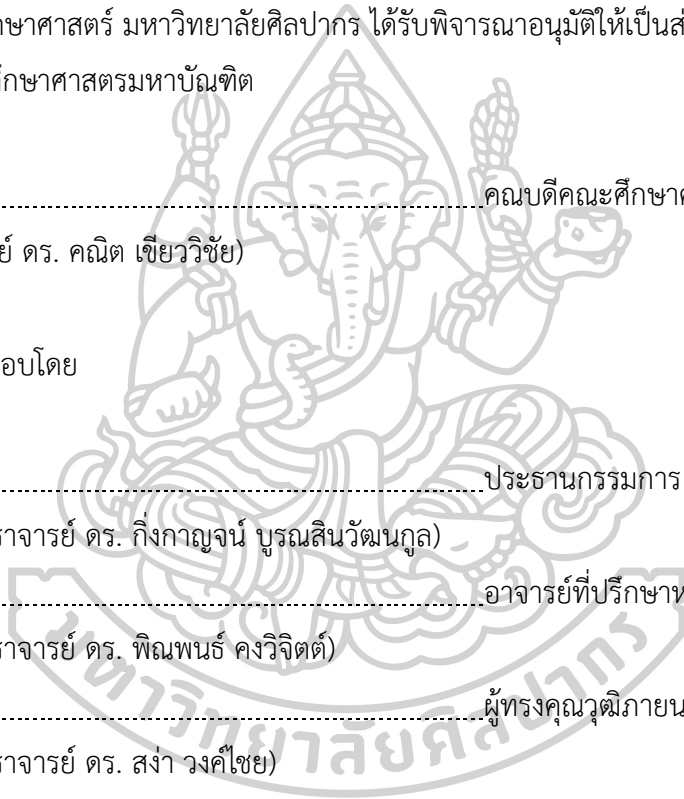
..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(ศาสตราจารย์ ดร. คณิต เขียววิชัย)

พิจารณาเห็นชอบโดย

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิ่งกาญจน์ บุณณสินวัฒนกุล)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิณพนธ์ คงวีจิตต์)

..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สง่า วงศ์ไชย)



650620128 : การสอนภาษาไทย แผน ก แบบ ก 2

ว่าที่ร้อยตรีหญิง จิราภรณ์ โตกราน: การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิณพนธ์ คงวิจิตต์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือและ 2) ศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 27 คน โรงเรียนวัดราชบุรุษรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม ใช้ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 15 ชั่วโมง และทดสอบก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้อย่างละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 17 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย และ 3) แบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1) ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2) ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ อยู่ในระดับดี ($M = 11.96, SD = 1.95$)

650620128 : Major TEACHING THAI LANGUAGE

Acting Sub. Lieutenant Chiraphorn TOKRAN : THE DEVELOPMENT OF WORD SPELLING COMPETENCY IN THAI LANGUAGE OF PATHOMSUKSA 1 STUDENTS BY USING LANGUAGE INSTRUCTIONAL MODEL INTEGRATING BALANCED LITERACY APPROACH AND COOPERATIVE LEARNING Thesis advisor : Assistant Professor Pinpon Kongwijit, Ph.D.

The objectives of this research are 1) compare Thai spelling abilities of prathomsuksa 1 students before and after learning using the integrated language teaching model, language balance and Collaborative learning and 2) study the ability to work with others of prathomsuksa 1 students after learning management using the integrated language teaching model, language balance and cooperative learning. The sample used in the research is 27 students in prathomsuksa 1, Wat Rat Rangan School (Khanma Anurat) who is studying in the 2nd semester of academic year 2023, was obtained from simple random sampling. The total duration of the experiment was 15 hours and tested before and after each learning session for 1 hour, totaling 17 hours. The instruments used in this study were the 1) learning management plans, 2) Test to measure Thai spelling ability, and 3) Assessment of ability to work with others. Data were analyzed using mean and standard deviation. and test the Dependent T-Test.

The research results found that

1) The Thai spelling ability of Grade 1 students after learning using the integrated language teaching model, language balance, and cooperative learning was significantly higher than before learning. Statistical significance at the .05 level.

2) Ability to work with others of Grade 1 students after learning using the integrated language teaching model, language balance, and cooperative learning. At an good level (M = 11.96, SD = 1.95)

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่องการพัฒนาความในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความเมตตา ความกรุณา และความเอาใจใส่จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิณพนธ์ คงวิจิตต์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่คอยให้คำแนะนำและคำปรึกษาต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำวิจัยได้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิงกาญจน์ บุณณสินวัฒนกุล ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สง่า วงศ์ไชย ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำ แก่ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ดวงหทัย โสมไชยะวงศ์ ดร.ดวงใจ บุญยะภาส ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัณตวรรณ มีสมสาร อาจารย์ ดร.ปาริชาติ โปธิ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วรกุล เซวงกุล ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจและให้คำแนะนำในการปรับแก้ไขเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู และนักเรียนโรงเรียนวัดราชฤกษ์รังสรรค์ (ชั้นมอญราษฎร์) ที่ให้การสนับสนุนและความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณผู้เขียนตำรา หนังสือ บทความ และวิทยานิพนธ์ทุกเล่มที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาและค้นคว้า

ขอกราบขอบพระคุณครอบครัว และกัลยาณมิตรที่คอยให้การสนับสนุนและเป็นแรงพลังผลักดันจนทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินการวิทยานิพนธ์ได้ลุล่วงไปด้วยดี

จิราภรณ์ โตกราน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	12
คำถามการวิจัย.....	16
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	16
สมมติฐานการวิจัย.....	16
ขอบเขตของการวิจัย.....	17
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	18
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	19
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
1. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย.....	21
1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	21
1.2 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนวัดราชภัฏรังสรรค์ (ชั้นมอญราษฎร์)(ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2565 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	22
2. ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย.....	25

2.1 การอ่านสะกดคำ	26
2.2 การเขียนสะกดคำ	33
2.3 บัญชีคำพื้นฐานสำหรับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	37
2.4 บัญชีคำที่นำมาใช้ในการออกแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1	43
3. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	46
3.1 ความหมายของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	47
3.2 ความสำคัญของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	47
3.3 องค์ประกอบของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	48
3.4 ลักษณะของผู้ที่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	53
3.5 ปัจจัยในการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	54
3.6 การวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	55
4. รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ	57
4.1 ที่มาของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ	58
4.2 ขั้นตอนของการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุ ภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ	59
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	62
5.1 งานวิจัยในประเทศ	62
5.2 งานวิจัยต่างประเทศ	66
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	69
1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	69
2. กำหนดตัวแปร	70
3. ออกแบบแผนการวิจัย	70

4. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	71
5. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	72
5.1 แผนการจัดการเรียนรู้การสะกดคำภาษาไทย	72
5.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย	76
6. การรวบรวมข้อมูล.....	85
7. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	85
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	86
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบ ร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง	86
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและ การเรียนรู้แบบร่วมมือ	89
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	93
สรุปผลการวิจัย.....	94
อภิปรายผล.....	94
ข้อเสนอแนะ	102
รายการอ้างอิง	103
ภาคผนวก.....	109
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	110
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	113
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	136
ภาคผนวก ง ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย	150
ภาคผนวก จ หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์	167
ภาคผนวก ฉ ภาพการดำเนินการวิจัย	170



สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 รายงานผลการประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชภูรังสรรค์ (ชั้นมอญราชภูรัง) ปีการศึกษา 2563-2565.....	5
ตารางที่ 2 ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านออกเสียงเฉพาะด้านของนักเรียน (Reading Test: RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชภูรังสรรค์ (ชั้นมอญราชภูรัง) อำเภอเมือง สมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2563 ปีการศึกษา 2564 และปีการศึกษา 2565	6
ตารางที่ 3 รายงานผลการประเมินความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชภูรังสรรค์ (ชั้นมอญราชภูรัง) ปีการศึกษา 2563-2565.....	7
ตารางที่ 4 สารที่ 1 การอ่าน	21
ตารางที่ 5 สารที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย	22
ตารางที่ 6 โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัย	25
ตารางที่ 7 บัญชีคำพื้นฐานสำหรับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	37
ตารางที่ 8 บัญชีคำที่นำมาใช้ในการออกแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 112 คำ.....	43
ตารางที่ 9 บัญชีคำที่นำมาใช้ในการออกแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 คำที่มีอักษรนำ จำนวน 63 คำ.....	44
ตารางที่ 10 บัญชีคำที่นำมาใช้ในการออกแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 คำที่ใช้สระเปลี่ยนรูป จำนวน 90 คำ.....	45
ตารางที่ 11 แบบแผนการวิจัยวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย.....	70
ตารางที่ 12 แบบแผนการวิจัยวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	71
ตารางที่ 13 การกำหนดหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา และระยะเวลาในการทดลอง	72
ตารางที่ 14 รายการปรับแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ	74
ตารางที่ 15 โครงสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย.....	77

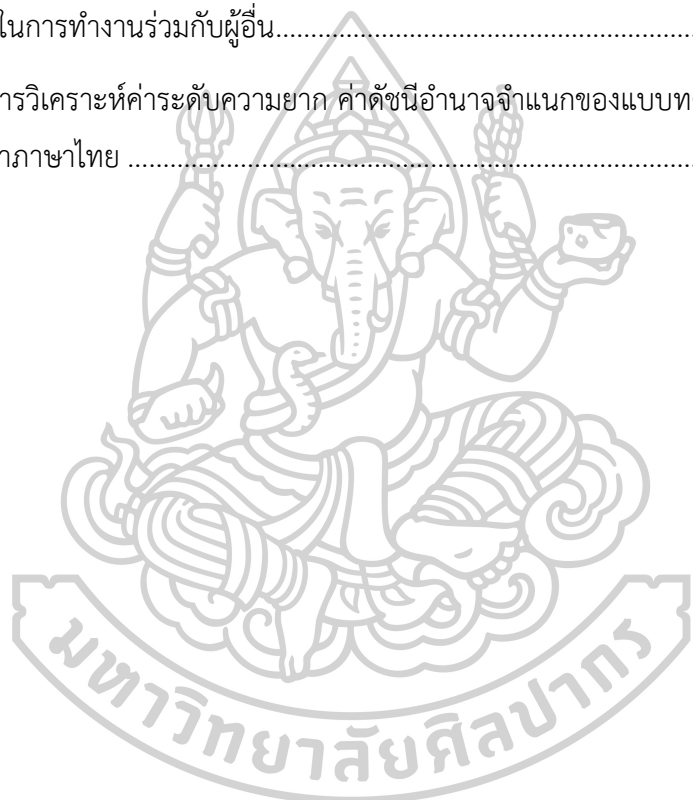
ตารางที่ 16 รายการปรับแก้ไขแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยตาม ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ.....	78
ตารางที่ 17 ความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นกับ ลักษณะของผู้ที่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้การพัฒนาประเด็นในแบบประเมิน พฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น	80
ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือก่อน และหลังการทดลอง.....	87
ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือก่อน และหลังการทดลอง.....	87
ตารางที่ 20 ผลการทดสอบสมมติฐานของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุ ภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเทียบกับเกณฑ์	89
ตารางที่ 21 ผลการศึกษาความสามารถในการการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือหลัง การทดลอง แยกตามองค์ประกอบ.....	90
ตารางที่ 22 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการ จัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการ เรียนรู้แบบร่วมมือ	151
ตารางที่ 23 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผน การ จัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษา และการ เรียนรู้แบบร่วมมือ (ต่อ).....	153
ตารางที่ 24 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผน การ จัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษา และการ เรียนรู้แบบร่วมมือ (ต่อ).....	155

ตารางที่ 25 ผลการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษา
 และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ก่อนเรียน) 157

ตารางที่ 26 ผลการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษา
 และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (หลังเรียน)..... 160

ตารางที่ 27 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาหาความตรงเชิงเนื้อหาแบบประเมิน
 ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น..... 163

ตารางที่ 28 การวิเคราะห์ค่าระดับความยาก ค่าดัชนีอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถ
 ในการสะกดคำภาษาไทย 165



สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	15
ภาพที่ 2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและ การเรียนรู้แบบร่วมมือ (ขั้นสาธิต)	171
ภาพที่ 3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและ การเรียนรู้แบบร่วมมือ (ขั้นการให้ความรู้)	171
ภาพที่ 4 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและ การเรียนรู้แบบร่วมมือ (ขั้นการนำการฝึก)	172
ภาพที่ 5 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและ การเรียนรู้แบบร่วมมือ (ขั้นการจัดกิจกรรมการใช้)	172
ภาพที่ 6 ผลงานของนักเรียนระหว่างการจัดกิจกรรม	173
ภาพที่ 7 ผลงานของนักเรียนระหว่างการทำกิจกรรม	173
ภาพที่ 8 ผลงานของนักเรียนระหว่างการจัดกิจกรรม	174
ภาพที่ 9 ผลงานของนักเรียนระหว่างการทำกิจกรรม	174



บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การสื่อสารเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 การจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องส่งเสริมทักษะทางภาษาแก่นักเรียน ดังที่ วิจารณ์ พานิช (2555: 1) กล่าวว่า ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีการสื่อสาร (Digital and Communication Technology) ทำให้โลกศตวรรษที่ 21 ต้องการทักษะการสื่อสาร เริ่มตั้งแต่การเรียบเรียงความคิด มุมมอง ไปจนถึงการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายความรู้ คุณค่า และทัศนคติต่าง ๆ ด้วยเหตุนี้ การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน จึงมีใช้การเรียนเฉพาะเนื้อหาวิชานั้น สอดคล้องกับที่ วัชรพล วิบูลยศรีน (2561) กล่าวว่าครูจะต้องออกแบบการเรียนรู้โดยส่งเสริมให้นักเรียนมี “ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21” (21st century skills) ด้วย โดยการสื่อสารเป็นทักษะย่อยอย่างหนึ่งของทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ซึ่งจะช่วยเตรียมนักเรียนให้สามารถสื่อสารความคิดในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังนั้นทักษะการสื่อสารจึงสำคัญไม่น้อยไปกว่าทักษะอื่น ๆ เพราะทักษะการสื่อสารที่ดีย่อมช่วยให้มนุษย์สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ อีกทั้งการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายนั้น จะต้องอาศัยทักษะทางภาษาในการสื่อสารความรู้ ความคิด และการแบ่งปัน ประสบการณ์ระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม

การพัฒนาทักษะการสื่อสารต้องมุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้ภาษาของมนุษย์ โดยการจะใช้ภาษาให้มีประสิทธิภาพได้นั้นผู้ใช้ภาษาต้องมีพื้นฐานทางภาษาที่ใช้ในการสื่อสารอย่างเหมาะสม ซึ่งพื้นฐานทางภาษาอันเป็นความรู้สำคัญคือพื้นฐานในด้านการอ่านและการเขียน โดยต้องเริ่มต้นฝึกฝนให้นักเรียนในระดับต้น การมีพื้นฐานด้านการอ่านและการเขียนที่ดีจะให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างเหมาะสมเนื่องจากการสะกดคำเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในรายวิชาหนึ่งของการเรียนรู้ในสังคม ทั้งนี้ การเสริมสร้างพื้นฐานในการอ่านและการเขียนให้มีประสิทธิภาพได้นั้นจะต้องเริ่มต้นที่การสะกดคำ

การสะกดคำเป็นพื้นฐานของการอ่านและการเขียน หากนักเรียนได้รับการฝึกฝนที่ดีจะทำให้มีความสามารถในการอ่านและเขียนที่ดีตามไปด้วย ดังที่ นักวิชาการ (นพดล จันทรพิชญ์, 2557: 113; พงศ์เกษม สนธิไทย, 2550: 30; สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2559: 2;

อัจฉรา ชิวพันธ์, 2553: 4) สรุปได้ว่า การสะกดคำเป็นพื้นฐานของการอ่านและการเขียน หากนักเรียนไม่สามารถอ่านหรือเขียนได้จะส่งผลกระทบต่อการดำรงชีวิตและการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพื่อเพิ่มพูนปัญญา เมื่อนักเรียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องจึงจะสามารถเขียนคำ ประโยค หรือเรียบเรียงเรื่องราว โดยการถ่ายทอดผ่านการเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจได้

การอ่านและเขียนสะกดคำจึงเป็นกิจกรรมทางภาษาที่สำคัญยิ่งสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น เนื่องจากเป็นช่วงต้นของการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเริ่มเรียนรู้การอ่านและเขียนภาษา ดังที่ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2557: 55-56) กล่าวว่า เมื่อนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา นักเรียนย่อมมีพื้นฐานทางการพูดมาแล้ว การเรียนภาษาที่โรงเรียนจึงเริ่มต้นด้วยทักษะการอ่านและการเขียน โดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ยิ่งเป็นพื้นฐานสำคัญนำไปสู่การพัฒนาให้นักเรียนให้มีคุณภาพตามระดับคุณภาพนักเรียนเมื่อจบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 39) ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ว่า นักเรียนจะต้องมีทักษะการอ่านคำ ข้อความ หรือเรื่องสั้นได้อย่างคล่องแคล่ว และมีทักษะการเขียนที่สามารถเขียนเรื่องตามจุดประสงค์ได้อย่างถูกต้อง

แม้ว่าการอ่านและการเขียนจะมีความสำคัญมาก แต่ยังมีข้อมูลพบว่า มีประชากรวัยเรียนส่วนหนึ่งยังอ่านหนังสือไม่ออก ดังผลการสำรวจการอ่านหนังสือของประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไปของ สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2563: 32) พบว่า คนไทยร้อยละ 21.20 ไม่อ่านหนังสือ สาเหตุเนื่องจากอ่านไม่ออก คิดเป็นร้อยละ 25.00 สะท้อนให้เห็นว่าคนไทยยังประสบปัญหาด้านการอ่านอยู่มาก ทั้งนี้ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2560) ได้กล่าวถึงปัญหาของการอ่านของเยาวชนในวัยเรียนไว้ดังนี้ 1) ไม่ชอบอ่าน 2) อ่านไม่ออก อ่านแล้วไม่เข้าใจ 3) ไม่มีสมาธิในการอ่าน 4) ไม่เห็นความสำคัญของการอ่าน 5) ไม่มีสถานที่เหมาะสมที่จะอ่าน 6) ตัวหนังสือเล็กเกินไป 7) ไม่มีหนังสืออ่าน 8) มีนิสัยที่ไม่ดีในการอ่านทำให้อ่านช้า เป็นอุปสรรคในการพัฒนาการอ่าน 9) ไม่มีเทคนิคหรือวิธีการในการอ่านหนังสือแต่ละประเภท และ 10) วิธีการสอนของครูทำให้ไม่อยากอ่าน ปัญหาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการอ่านยังคงเป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอย่างเร่งด่วนเพราะเป็นทักษะพื้นฐานในการศึกษาเรียนรู้ต่อไปในอนาคต

นอกจากการอ่านที่มีความสำคัญต่อการสื่อสารและเรียนรู้ของนักเรียน ความสามารถในการเขียนก็สำคัญเพราะเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่ต้องได้รับการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดความคิด ความรู้ ประสบการณ์ออกมาเป็นข้อความให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจได้อย่าง

ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ แต่พบว่าในปัจจุบันเด็กไทยยังประสบปัญหาด้านการเขียน ดังที่สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558: 2) กล่าวว่า นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา ประสบปัญหาด้านการเขียนคำภาษาไทยผิด การเรียงรูปประโยคไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์ และข้อความที่เขียนนั้นไม่สามารถสื่อความหมายได้ ปัญหาดังกล่าวส่วนหนึ่งเกิดจากนักเรียนมีพื้นฐานในการเขียนที่ไม่ดี ทำให้เกิดปัญหาต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้น ดังนั้นการเขียนสะกดคำ จึงเป็นทักษะสำคัญที่ครูควรฝึกให้นักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ปัญหาในการอ่านและการเขียนดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าประชากรของไทยโดยเฉพาะในวัยเรียนนั้นยังประสบปัญหาด้านการอ่านและการเขียนเป็นจำนวนมาก จึงควรเริ่มต้นแก้ไขและพัฒนาตั้งแต่เริ่มเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตอนต้น ครูจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาการอ่านการเขียนว่าเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาไปสู่การเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นของผู้เรียน จึงได้กำหนดนโยบายสำคัญให้นักเรียนทุกระดับชั้นอ่านออกเขียนได้ อ่านคล่องเขียนคล่อง และสื่อสารได้เพื่อเป็นการวางรากฐานในการเรียนรู้ ได้กำหนดนโยบาย “เด็กไทยวิถีใหม่ อ่านออกเขียนได้ทุกคน” อีกทั้งยังมีมาตรการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการเพื่อให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถอ่านออกเขียนได้ สร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องพยัญชนะและสระในภาษาไทย คำผันวรรณยุกต์ คำที่ใช้สระเปลี่ยนรูปและสระลดรูป คำที่ใช้ตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา คำที่ใช้อักษรนำ คำควบกล้ำ และคำที่มีตัวการ์นต์ (สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2565: 1-2) จากนโยบายและโครงการดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า การแก้ไขปัญหาการอ่านและการเขียนของนักเรียนนั้นต้องเริ่มดำเนินการในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น เริ่มจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพราะการสอนสะกดคำนั้นถือเป็นพื้นฐานในการอ่านและการเขียนที่ครูควรสอนให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาและเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2565: 1) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอ่านออกเขียนได้จึงดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือคัดกรองความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานขึ้น โดยเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ (Formative Assessment) สำหรับเป็นข้อมูลการอ่านและการเขียนของนักเรียน เพื่อให้

ครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทางการศึกษานำไปใช้ในการพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยสำหรับใช้ในการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตต่อไป ซึ่งกรอบโครงสร้างของเครื่องมือที่สร้างขึ้นนี้ จัดทำขึ้นจากการวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และได้ขอความร่วมมือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาดำเนินการพัฒนาการอ่านและการเขียนของนักเรียนโดยจัดให้มีการคัดกรองความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนเพื่อนำข้อมูลจากการคัดกรองมาใช้ประกอบการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนให้กับนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมให้เหมาะสมกับนักเรียน ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาไทยจึงควรมีการปรับกระบวนการเพื่อวางรากฐานของการอ่านและการเขียนอย่างให้กับนักเรียนอย่างเหมาะสมรวมทั้งนำผลจากการคัดกรองความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนไปพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ

โรงเรียนวัดราษฎร์รังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) เป็นสถานศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียนตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในแต่ละระดับชั้น และเพื่อตอบสนองต่อนโยบาย “เด็กไทยวิถีใหม่ อ่านออกเขียนได้ทุกคน” ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงกำหนดให้แต่ละระดับชั้นมีบันทึกการสอนซ่อมเสริมด้านการอ่านเขียนที่เป็นรูปธรรม มีบันทึกการรายงานผลการดำเนินงานแก้ปัญหานักเรียนเป็นรายบุคคลต่อหัวหน้าวิชาการและผู้บริหารเป็นรายเดือน รวมทั้งกำหนดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เข้าร่วมการวัดและประเมินผลความสามารถและทักษะการอ่านและการเขียน โดยใช้เครื่องมือของสำนักวิชาการและมาตรฐานการเรียนรู้ สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ซึ่งในปีการศึกษา 2563-2565 พบว่า ยังมีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่มีผลการประเมินความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ได้ พิจารณาได้จากการประเมินการอ่านออกเสียง ซึ่งมุ่งวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำและการอ่านคำยังไม่ถึงระดับที่น่าพึงพอใจ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 รายงานผลการประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์รังสรรค์ (ชั้นมอญราษฎร์) ปีการศึกษา 2563-2565

การประเมินผล ความสามารถ	ปี การศึกษา	เดือน	จำนวน นักเรียน	ระดับคุณภาพ			
				ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
การอ่านออกเสียง	2563	สิงหาคม	98	93	4	1	0
		ธันวาคม	96	34	30	21	11
	2564	กรกฎาคม	114	64	36	14	0
		ธันวาคม	112	67	23	18	4
	2565	กรกฎาคม	100	66	28	6	0
		ธันวาคม	97	34	25	16	22

ที่มา : ระบบติดตามและประเมินผลอิเล็กทรอนิกส์การดำเนินงานตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ โครงการและกิจกรรมของสำนักงานคณะกรรมการขั้นพื้นฐาน (E-MES Service System)

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์รังสรรค์ (ชั้นมอญราษฎร์) อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2563-2564 สังเกตได้ว่า ในภาคเรียนที่ 1 นักเรียนจะมีผลการประเมินความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับ ดี - ดีมาก แต่เมื่อเป็นผลการประเมินในภาคเรียนที่ 2 นั้น นักเรียนจะมีผลการประเมินความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับ พอใช้ - ปรับปรุง เป็นจำนวนมาก เนื่องมาจากเนื้อหาในการสอนอ่านและเขียนสะกดคำที่มีความยากขึ้นตามลำดับ

ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความสามารถในการอ่านออกเสียงข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ไปสัมภาษณ์ครูภาษาไทยจำนวน 3 คน (วิชาณี เสมานารถ, รมิตา พรหมพิมพ์ และคำนิง คงศรี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 ตุลาคม 2566) และเป็นครูประจำชั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ให้ข้อมูลไว้ว่า ถึงแม้ว่าจะเน้นการทดสอบการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ใน 3 ปีการศึกษาที่ผ่านมาจะมีนักเรียนที่ได้คะแนนคุณภาพอยู่ในระดับดี และดีมาก แต่ก็ยังประสบปัญหาด้านการสอนภาษาไทย เนื่องจากในภาคเรียนที่ 2 นักเรียนจะต้องเริ่มเรียนคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา คำที่มีอักษรนำ

และคำที่มีสระเปลี่ยนรูป พบว่านักเรียนส่วนมากไม่สามารถอ่านและเขียนคำได้ อีกทั้งยังมีปัญหาเรื่องการอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราอยู่ในระดับที่ต่ำที่สุด

ผลการสัมภาษณ์ข้างต้นสอดคล้องกับผลการศึกษาค่าเฉลี่ยความสามารถด้านการอ่าน (Reading Test: RT) เป็นโครงการประเมินความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวินิจฉัยความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์รังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) มีผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีสระเปลี่ยนรูป อยู่ในระดับที่น่าเป็นห่วง คือ มีผลการประเมินในช่วงปีการศึกษา 2563-2565 อยู่ในระดับพอใช้เป็นส่วนใหญ่และบางปีการศึกษาก็อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านออกเสียงเฉพาะด้านของนักเรียน (Reading Test: RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์รังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2563 ปีการศึกษา 2564 และปีการศึกษา 2565

ปัญหา	คะแนนเฉลี่ย (ร้อยละ)		
	ปีการศึกษา 2563	ปีการศึกษา 2564	ปีการศึกษา 2565
1. การอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา	70.00	44.23	84.50
2. การอ่านออกเสียงคำที่มีอักษรนำ	76.00	50.00	77.46
3. การอ่านออกเสียงคำที่มีสระเปลี่ยนรูป	70.00	65.38	94.36

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านออกเสียงเฉพาะด้าน (Reading Test: RT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราษฎร์รังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร มีคะแนนความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มีอักษรนำ และความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำที่มีสระเปลี่ยนรูป ตั้งแต่ปีการศึกษา 2563 ปีการศึกษา 2564 และปีการศึกษา 2565 ต่ำที่สุดทั้ง 3 ปีการศึกษา

นอกจากปัญหาด้านการอ่านแล้ว จากการสัมภาษณ์ครูภาษาไทยจำนวน 3 คน ทำหน้าที่ครูประจำชั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ให้ข้อมูลไว้ว่า ด้วยเหตุที่นักเรียนไม่สามารถอ่านสะกดคำได้ ส่งผลให้นักเรียนประสบปัญหาด้านการเขียนด้วย โดยเฉพาะด้านการเขียนสะกดคำที่

สะกดไม่ตรงมาตรา พบว่านักเรียนไม่สามารถเขียนได้ถูกต้องตามอักขรวิธี ทำให้สื่อความหมายผิดพลาดไปจากเดิม ส่งผลต่อการเรียนรู้ในวิชาอื่น ๆ

นอกจากปัญหาด้านการอ่านแล้ว โรงเรียนวัดราชกุฎรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราชกุฎ) ยังประสบปัญหาการเขียนสะกดคำภาษาไทยสะท้อนได้จาก ผลการประเมินความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เครื่องมือของสำนักวิชาการและมาตรฐานศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2563 – ปีการศึกษา 2565 พบว่า ยังมีนักเรียนจำนวนหนึ่งที่มีผลการประเมินยังไม่ถึงระดับที่น่าพึงพอใจ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 รายงานผลการประเมินความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชกุฎรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราชกุฎ) ปีการศึกษา 2563-2565

การประเมินผล ความสามารถ	ปี การศึกษา	เดือน	จำนวน นักเรียน	ระดับคุณภาพ			
				ดีมาก	ดี	พอใช้	ปรับปรุง
การเขียนคำ	2563	สิงหาคม	98	88	6	4	0
		ธันวาคม	96	20	37	13	26
	2564	กรกฎาคม	114	51	28	22	13
		ธันวาคม	112	76	32	3	0
	2565	กรกฎาคม	100	69	14	12	5
		ธันวาคม	97	20	26	21	30

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการประเมินความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชกุฎรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราชกุฎ) อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ปีการศึกษา 2563 -2565 มีนักเรียนที่ได้คะแนนการประเมินความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับพอใช้-ปรับปรุงจำนวนมาก โดยเฉพาะในภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2565 มีนักเรียนจำนวน 30 คนที่มีผลการประเมินความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับปรับปรุง ผลการประดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ามีนักเรียนจำนวนไม่น้อยที่ยังคงประสบปัญหาด้านการเขียนสะกดคำ

จากข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าปัญหาสำคัญที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คือปัญหาการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ซึ่งครูจะต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการในการจัดการเรียนรู้เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการสะกดคำ

ภาษาไทยของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเพิ่มสูงขึ้น

นอกจากปัญหาการสะกดคำภาษาไทยแล้ว หลังจากที่ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ครูภาษาไทยจำนวน 3 คน (วิชาณี เสมานารถ, รมิดา พรหมพิมพ์ และคำนิง คงศรี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 ตุลาคม 2566) เป็นครูประจำชั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชบุรุษรังสรรค์ (ชั้นมอญราชบุรุษ) พบว่านักเรียนยังประสบปัญหาในด้านของการทำงานร่วมกับผู้อื่น สังเกตได้จากการที่นักเรียนขาดความร่วมมือในการทำงานเมื่อต้องทำกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนแสดงถึงความรับผิดชอบค่อนข้างน้อยหรือไม่แสดงความคิดเห็นร่วมกันกับสมาชิกภายในกลุ่ม จึงเป็นการผลการงานให้กับนักเรียนคนใดคนหนึ่งทำแต่เพียงผู้เดียว ทำให้งานที่ได้รับมอบหมายในส่วนของกิจกรรมกลุ่มนั้นไม่ประสบความสำเร็จตามกำหนดเวลา และจากการสัมภาษณ์นักเรียนที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาของการทำงานกลุ่ม พบว่า นักเรียนส่วนหนึ่งมีความคิดเห็นว่าการทำงานเพียงคนเดียวทำให้งานสามารถสำเร็จลุล่วงได้อย่างทันเวลา แต่งานกลุ่มนั้นมีสมาชิกหลายคนทำให้เกิดความเห็นที่แตกต่างกัน จึงไม่สามารถตัดสินใจได้ว่าการทำงานจะต้องปฏิบัติไปในทิศทางใด หรือในบางครั้งเมื่อแบ่งหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ ก็จะมีสมาชิกที่ไม่ปฏิบัติตาม ทำให้ทำงานไม่ทันตามกำหนดเวลาและได้รับคะแนนน้อย เป็นต้น สภาพปัญหาดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนยังขาดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอีกด้วย

การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้เกิดสัมฤทธิ์ผลมีหลายวิธีการ โดยวิธีการหนึ่งที่น่าสนใจคือคือแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักวิชาการ (Johnson & Johnson, 2002: 1-2; ไสว พักขาว, 2544: 193; อภรณ์ ใจเที่ยง, 2550: 121) กล่าวว่าจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการสอนโดยแบ่งกลุ่มนักเรียน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถที่แตกต่างกัน ช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทัศนภัทสรณ์ ทำประดิษฐ์ (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำโดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถในการสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากครูออกแบบกิจกรรมอย่างหลากหลาย ส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนปฏิบัติจริงด้วยตนเอง สมาชิกกลุ่ม

ประกอบด้วยนักเรียนระดับเก่ง ระดับปานกลาง และระดับอ่อนอยู่ร่วมกัน พยายามหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองและสมาชิก มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีความรับผิดชอบ รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนทำให้เกิดความสำเร็จของกลุ่ม และช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ วัชรพล วิบูลยศริน (2561: 58-60) กล่าวว่าทักษะการสื่อสารเป็นทักษะที่สำคัญในการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้ประสบความสำเร็จ อีกทั้งช่วยเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังนั้นการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำซึ่งเป็นพื้นฐานของทักษะการสื่อสารที่สำคัญให้กับนักเรียนได้นั้น ย่อมส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้น ครูจึงควรจัดการเรียนรู้เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำโดยบูรณาการแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังที่ ทิศนา แคมมณี (2561: 143-144) กล่าวว่าการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานกลุ่ม จะช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมและขยายขอบเขตของการเรียนรู้ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนการสอนภาษาสำหรับนักเรียนระดับต้น นอกจากควรใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นแล้ว ครูจะต้องเสริมสร้างทักษะทางภาษาอันเป็นทักษะสำคัญในการสื่อสารให้กับนักเรียนโดยบูรณาการทักษะทางภาษาให้สัมพันธ์กันทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกันกับหลักการและแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบสมดุลภาษา

แนวคิดสมดุลภาษาเป็นแนวคิดการสอนภาษาที่เน้นการจัดกิจกรรม โดยเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางและมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนได้ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้สามารถเชื่อมโยงกฎเกณฑ์ทางภาษากับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้ตามแนวสมดุลภาษา (Balance Literacy) ยังเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมและได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา ผ่านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาได้รวดเร็ว อีกทั้งการทำกิจกรรมกลุ่มยังช่วยฝึกทักษะการทำงานกับผู้อื่น การมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายปัญหา ช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน รับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตัวและส่วนรวมกลุ่ม ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้ดี รวมทั้งมีความสุขสนุกสนานในการเรียนมากขึ้น

จุดเด่นของการจัดการเรียนรู้ตามแนวสมดุภาษาปรากฏในงานวิจัย พบว่าการจัดการเรียนสอนตามแนวสมดุภาษา สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้ เช่น วิภาพร คุปติเกษม (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาผลการเรียนรู้เรื่องอักษรนำและทักษะการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา พบว่า ผลการจัดการเรียนการสอนโดยใช้แนวสมดุภาษาสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 งานวิจัยของสมร อุ่นผ่อง และ ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์ (2563) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยผสมผสานระหว่างแนวคิดสมดุภาษากับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ CIPPA MODEL เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเขียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการเขียนได้ รวมถึงส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย งานวิจัยของ นรินทร์ธร บุพผามะตะนัง และ ทศนีย์ นาคุณทรง (2564) ได้ศึกษาการจัดการประสพการณ์ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสมดุภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการประสพการณ์ตามแนวคิดสมดุภาษา มีความสามารถในการอ่านและเขียนสูงขึ้น

งานวิจัยดังกล่าวข้างต้นแสดงว่า การจัดการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการระหว่างแนวคิดการสอนภาษาแนวสมดุภาษาและการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงเป็นการจัดการเรียนการสอนที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

กันตวรรณ มีสมสาร (2554) ตระหนักถึงความสำคัญของแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงดำเนินการวิจัยพัฒนารูปแบบการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือขึ้น โดยนำหลักการสอนภาษาตามแนวสมดุภาษาของ Reif & Heimburge (2007) มาบูรณาการเข้ากับหลักในการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Johnson & Johnson (1994) และกำหนดขั้นตอนไว้ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 คือ ขั้นสาธิต ซึ่งเป็นขั้นปูพื้นฐานประสพการณ์โดยใช้หนังสือและยกตัวอย่างสื่อทางภาษาที่หลากหลาย ขั้นที่ 2 คือ ขั้นการให้ความรู้ ซึ่งเป็นขั้นของการนำเสนอความรู้เพิ่มเติมหรือสอดแทรกความรู้ใหม่และยกตัวอย่างข้อมูลจากหนังสือเรียนหรือแบบฝึกอ่านประกอบที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็ก ขั้นที่ 3 คือ ขั้นการนำการฝึก ซึ่งเป็นขั้นของการให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างอิสระภายใต้ขอบเขตที่กำหนด และขั้นที่ 4 คือ ขั้นการจัดกิจกรรมการใช้ ซึ่งเป็นขั้นของการจัดกิจกรรมโดยมุ่งให้เด็กนำความรู้ที่เรียนมา

ประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่กำหนดเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สื่อสารความคิดหรือความรู้สึกที่มีต่อผลงาน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือข้างต้น สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ตามแนวสมดุภาษา กล่าวคือ แต่ละขั้นตอนมีความสัมพันธ์กับทักษะทางภาษาทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เช่น ในขั้นตอนแรก ขั้นการสาธิต จะมีกิจกรรมที่ช่วยฝึกทักษะทางภาษาให้กับนักเรียนอย่างครอบคลุม มีกิจกรรมทั้งกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ ช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มเป็นอย่างดี มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสมาชิกกลุ่ม ฝึกทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน นอกจากนี้ในขั้นของการจัดกิจกรรมการใช้ เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้นำความรู้ที่ได้เรียนจากบทเรียนมาสร้างสรรค์ผลงานผ่านกระบวนการทำงานกลุ่ม มีการวางแผนการทำงานร่วมกันและสมาชิกทุกคนภายในกลุ่มจะได้รับมอบหมายหน้าที่ในการทำงาน และมีการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันเพื่อให้ผลงานของกลุ่มออกมาสำเร็จตามเป้าหมายอย่างสมบูรณ์

ด้วยเหตุนี้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงเป็นรูปแบบการสอนที่น่าสนใจในการสอนสะกดคำภาษาไทยอย่างเป็นระบบ อีกทั้งยังช่วยพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนได้

อย่างไรก็ดียังไม่มียานวิจัยใดที่มีการนำรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการสอนสะกดคำภาษาไทย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะนำรูปแบบการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือมาพัฒนานักเรียน เนื่องจากรูปแบบดังกล่าวน่าจะมีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ ดังงานวิจัยของ กันตวรรณ มีสมสาร (2554) ซึ่งพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถพัฒนาทักษะการสะกดคำภาษาไทยได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจจะดำเนินการวิจัยเพื่อการพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้มีพื้นฐานการอ่านและเขียนที่มีประสิทธิภาพ อันจะเป็น

พื้นฐานที่มั่นคงในการเรียนรู้ระดับที่สูงขึ้นไป และพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเข้าสังคมอันเป็นสมรรถนะสำคัญในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้ เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีสระเปลี่ยนรูปได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา โดยมีเป้าหมายให้อ่านและเขียนคำได้อย่างถูกต้อง

ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออก โดยมีครูเป็นผู้ประเมินในระหว่างการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยนักเรียนจะต้องแสดงถึงการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในทางบวกระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มด้วยความรับผิดชอบ

รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นโดย กันตวรรณ มีสมสาร (2554) นำหลักการเรียนการสอนภาษาตามแนวสมดุภาษาของ Reif & Heimburge (2007) มาบูรณาการเข้ากับหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Johnson & Johnson (1994) ประกอบด้วยหลักการที่สำคัญ คือ 1) การจัดกิจกรรมที่ครอบคลุมทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน 2) การจัดการการเรียนรู้ให้นักเรียนช่วยเหลือ เกิดการพึ่งพากันในทางบวก เกิดการเรียนรู้ที่ดีและร่วมมือกันในการทำงาน 3) การจัดเตรียมวรรณกรรมและสื่อทางภาษาอย่างหลากหลาย ให้เด็กได้ฝึกฝนประสบการณ์ทางภาษา และ 4) การจัดกิจกรรมกลุ่มที่เด็กได้ฝึกฝนการมีปฏิสัมพันธ์และการทำงานเป็นทีม มีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน 4 ขั้นตอนและสามารถมาประยุกต์กับการสอนอ่านและเขียนสะกดคำได้ ดังนี้

1. ขั้นการสาธิต เป็นขั้นของการปูพื้นฐานประสบการณ์เกี่ยวกับหนังสือและสื่อทางภาษาที่หลากหลาย

ขั้นตอนนี้ครูจะเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม สาธิตการอ่านและเขียนสะกดคำให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ทั้งรายบุคคลและรูปแบบกลุ่ม ฝึกให้นักเรียนพูดสื่อสารแสดงความคิดและประสบการณ์ การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ และวาดภาพอย่างสร้างสรรค์

2. ขั้นการให้ความรู้ เป็นขั้นของการนำเสนอหรือสอดแทรกความรู้ใหม่และยกตัวอย่างหรือข้อมูลจากหนังสือเรียนหรือแบบฝึกอ่านประกอบ

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่ครูสอนทักษะทางภาษา โดยสอนวิธีการอ่านและเขียนสะกดคำให้กับนักเรียนอย่างถูกต้องทั้งรายบุคคลและรูปแบบกลุ่มโดยใช้หนังสือหรือสื่อทางภาษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน

3. ขั้นการนำการฝึก เป็นขั้นของการให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติอย่างหลากหลายโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกอิสระภายใต้ขอบเขตที่ครูกำหนด

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนเล่นเกมทางภาษาเพื่อทบทวนการอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ใหม่ โดยนักเรียนสามารถเลือกสื่อทางภาษาได้ตามความสนใจ และทำกิจกรรมผ่านกระบวนการกลุ่มเพื่อฝึกให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์และพึ่งพาอาศัยกันในการทำงาน

4. ขั้นการจัดกิจกรรมการใช้ เป็นขั้นของการจัดกิจกรรมมุ่งให้นักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่กำหนด

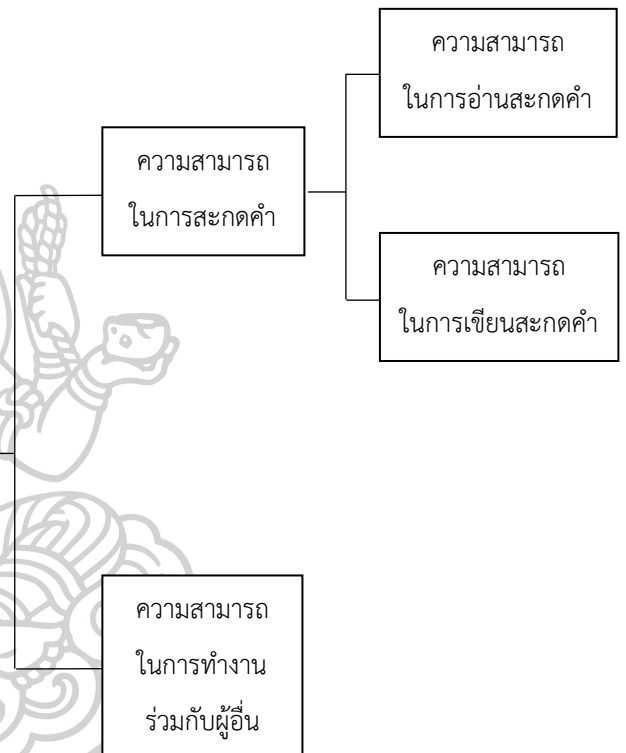
ขั้นตอนนี้เป็นขั้นที่ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนนำความรู้ที่เรียนการอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ใหม่มาประยุกต์ใช้ในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมายโดยใช้ทักษะทางภาษาผ่านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ครูควรออกแบบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้ฝึกทักษะตามที่กำหนด

จากแนวคิดและขั้นตอนดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่าในแต่ละขั้นตอนมุ่งเน้นการบูรณาการในการสอนภาษาอย่างสมดุล ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาอย่างรอบด้านทั้งด้านทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบกิจกรรมกลุ่มที่ช่วยส่งเสริมทักษะการทำงานร่วมกันโดยเฉพาะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จะต้องฝึกฝนทักษะทางภาษาให้เกิดความชำนาญ เพื่อพัฒนาความสามารถในการสะกดคำอันเป็นทักษะสำคัญในการสื่อสาร และรูปแบบดังกล่าวยังช่วยพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอีกด้วย เนื่องจากนักเรียนจะต้องมีการแสดงความคิดเห็นและเปลี่ยนกับสมาชิกในกลุ่ม กระตือรือร้นในการทำกิจกรรมร่วมกันและรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ดังนั้น จะเห็นได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือสามารถนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องการสะกดคำ

และพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย
ดังภาพที่ 1



<p style="text-align: center;">รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลงาน ภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (กันตวรรณ มีสมสาร, 2554: 63)</p>
<p>1. ขั้นการสาธิต เป็นขั้นของการปูพื้นฐานประสบการณ์เกี่ยวกับหนังสือและสื่อทางภาษาที่หลากหลาย ครูเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม สาธิตการอ่านและเขียนสะกดคำให้นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มโดยเป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติร่วมกันกับเพื่อน ฝึกให้นักเรียนพูดสื่อสารแสดงความคิดเห็นและประสบการณ์ การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ และวาดภาพอย่างสร้างสรรค์</p> <p>2. ขั้นการให้ความรู้ เป็นขั้นของการนำเสนอหรือสอดแทรกความรู้ใหม่และยกตัวอย่างหรือข้อมูลจากหนังสือเรียนหรือแบบฝึกอ่านประกอบ ครูจะสอนทักษะทางภาษา โดยสอนวิธีการอ่านและเขียนสะกดคำให้กับนักเรียนอย่างถูกต้องทั้งรายบุคคลและรูปแบบกลุ่มโดยเป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติร่วมกันกับเพื่อน ผ่านการใช้หนังสือหรือสื่อทางภาษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียน</p> <p>3. ขั้นการนำการฝึก เป็นขั้นของการให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติอย่างหลากหลายโดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกอิสระภายใต้ขอบเขตที่ครูกำหนด ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนเล่นเกมทางภาษาเพื่อทบทวนการอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ใหม่ โดยนักเรียนสามารถเลือกสื่อทางภาษาได้ตามความสนใจ และทำกิจกรรมผ่านกระบวนการกลุ่มเพื่อฝึกให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์และพึ่งพาอาศัยกันในการทำงาน</p> <p>4. ขั้นการจัดกิจกรรมการใช้ เป็นขั้นของการจัดกิจกรรมมุ่งให้นักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่กำหนด ครูจัดกิจกรรมกลุ่มโดยเป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติร่วมกันกับเพื่อน ให้นักเรียนนำความรู้ที่เรียนการอ่านและการเขียนสะกดคำศัพท์ใหม่มาประยุกต์ใช้ในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมายโดยใช้ทักษะทางภาษา ผ่านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ครูควรออกแบบให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้ฝึกทักษะตามที่กำหนด</p>



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำถามการวิจัย

1. ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไร

2. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับใด เพราะเหตุใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2. เพื่อศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับดีขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชภูรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) จังหวัดสมุทรสาคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 ห้องเรียน ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 รวมทั้งสิ้น 3 ห้องเรียน รวมนักเรียนจำนวน 85 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนวัดราชภูรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) จังหวัดสมุทรสาครที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 27 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. ตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ การจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ 1) ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย และ 2) ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3. ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ประกอบด้วย การทดสอบก่อนเรียนจำนวน 1 ชั่วโมง จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือจำนวน 15 ชั่วโมง และทดสอบหลังเรียนจำนวน 1 ชั่วโมง รวมเวลาในการดำเนินการทดลองทั้งหมด 4 สัปดาห์ ใช้เวลาในการทดลอง 17 ชั่วโมง

4. สารการเรียนรู้ที่ใช้ในการทดลอง

ผู้วิจัยใช้สารการเรียนรู้ของหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดราชภัฏรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สารการเรียนรู้แกนกลางสาระที่ 1 มาตรฐาน ท 1.1 ป. 1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ ท 1.1 ป. 1/2 บอกความหมายของคำหรือข้อความที่อ่าน และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 ป. 1/2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ โดยใช้หน่วยการเรียนรู้ที่ 17 ชื่อหน่วย อ่านเขียนเพียรพัฒนา เนื้อหาประกอบด้วย การอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่ใช้อักษรนำและคำที่ใช้สระเปลี่ยนรูป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีสระเปลี่ยนรูปได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา โดยมีเป้าหมายให้อ่านและเขียนคำได้อย่างถูกต้อง

1.1 ความสามารถในการอ่านสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการอ่านสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีสระเปลี่ยนรูปได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา โดยมีเป้าหมายในการอ่านสะกดคำเพื่ออ่านคำได้ วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยที่ผู้วิจัยประยุกต์จากแนวคิดของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบไปด้วยการอ่านสะกดคำและการอ่านคำ

1.2 ความสามารถในการเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนสะกดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีสระเปลี่ยนรูปได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา โดยมีเป้าหมายในการเขียนสะกดคำเพื่อการเขียนคำได้ วัดได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยที่ผู้วิจัยประยุกต์จากแนวคิดของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งมีลักษณะเป็นการเขียนตามคำบอก

2. รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นโดย กันตวรรณ มีสมสาร (2554) โดยบูรณาการแนวทางการสอนภาษาแนวสมดุภาษา และทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อนำไปพัฒนาทักษะภาษาของ

นักเรียน มีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนมี 4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นการสาธิต 2) ขั้นการให้ความรู้ 3) ขั้นการนำการฝึก และ 4) ขั้นการจัดกิจกรรมการใช้

3. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออก ในระหว่างการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในทางบวกระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มด้วยความรับผิดชอบ วัดได้จากแบบวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ซึ่งพัฒนาขึ้นตามแนวคิดของของ Johnson & Johnson (1999)

4. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดราชบูรณะรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ครูมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. ครูมีแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียน



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ

ดังนี้

1. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดราชบูรณะรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์)

(ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2565 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย

2.1 การอ่านสะกดคำ

2.2 การเขียนสะกดคำ

2.3 บัญชีคำพื้นฐานสำหรับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.4 บัญชีคำที่นำมาใช้ในการออกแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3.1 ความหมายของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3.2 ความสำคัญของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3.3 องค์ประกอบของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3.4 ลักษณะนักเรียนที่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3.5 ปัจจัยที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3.6 การวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

4. รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

4.1 ที่มาของรูปแบบการเรียนการสอน

4.2 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2551: 2-3) ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ว่า มีทั้งหมด 5 สาระได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยในการวิจัยจะกล่าวเกี่ยวกับตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลางของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเฉพาะสาระที่ 1 การอ่านและสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้ใช้ศึกษารายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ ความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 1 การอ่าน

ระดับชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	ท 1.1 ป. 1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ	<p>การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำและข้อความประกอบด้วยคำพื้นฐานในชีวิตประจำวัน รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในการเรียนรู้กลุ่มสาระอื่นประกอบด้วย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา 2. คำที่มีอักษรนำ 3. คำที่มีสระเปลี่ยนรูป

ตารางที่ 5 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและภูมิปัญญาทางภาษา พลังของภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ
สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ระดับชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	ท 4.1 ป. 1/2 เขียนสะกดคำ บอกรวมความหมายของคำ	1. การสะกดคำ และการอ่านเป็นคำที่สะกดตรงตามมาตราและสะกดไม่ตรงตามมาตรา

การสะกดคำอยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ท 1.1 ป. 1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ และมาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและพลังของภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัด 4.1 ป. 1/2 เขียนสะกดคำและบอกรวมความหมายของคำ

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิชาภาษาไทย ในสาระที่ 1 การอ่าน และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ผู้วิจัยจะนำตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้แกนกลางใช้เป็นกรอบเนื้อหาเพื่อออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีอักษรนำและคำที่มีสระเปลี่ยนรูปได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา

1.2 หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโรงเรียนวัดราชบูรณะรังสรรค์ (ชั้นมอานุราษฎร์) (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2565 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

โรงเรียนวัดราชบูรณะรังสรรค์ (ชั้นมอานุราษฎร์) อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ได้กำหนดโครงสร้าง รายวิชาภาษาไทยพื้นฐานตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไว้ทั้งหมด 10 วิชา คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพ

ภาษาอังกฤษ และวิชาเพิ่มเติมคือหน้าที่พลเมือง โดยวิชาที่ใช้ในการทดลองคือวิชาภาษาไทย รายละเอียดดังนี้

1.2.1 รหัส ท 11101 ภาษาไทย 1

1.2.2 เวลาเรียน 200 ชั่วโมง / ปี

1.2.3 คำอธิบายรายวิชา

ฝึกอ่านสะกดคำ อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถาม ตอบคำถาม ระบุใจความสำคัญและรายละเอียด แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์ เลือกอ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและทำตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ มีมารยาทในการอ่าน

ฝึกคัดลายมือด้วยตัวบรรจง เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์หรือตามจินตนาการ มีมารยาทในการเขียน

ฝึกทักษะการฟัง ฟังคำแนะนำ คำสั่งที่ซับซ้อนและปฏิบัติตาม เล่าเรื่อง บอกสาระสำคัญของเรื่อง ตั้งคำถาม ตอบคำถาม พูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก และสื่อสารได้ชัดเจน มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

ฝึกทักษะการเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร บอกลักษณะคำคล้องจอง เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ฝึกจับใจความสำคัญจากเรื่อง ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมสำหรับเด็ก เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยาน ตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจและแก้ปัญหา มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต มีนิสัยรักการอ่าน ใช้กระบวนการเขียน เพื่อการสื่อสาร ย่อความ เรียงความ เรื่องราวรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้วิจารณ์งานในฟัง ดู และพูดแสดงความรู้ แสดงความคิด และแสดงความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์ เข้าใจธรรมชาติของภาษา การเปลี่ยนแปลงทางภาษา หลักภาษา พลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และร่วมใจรักษาภาษาไว้เป็นสมบัติของชาติไทย สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้

เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพโดยเน้นความคิดทางบวกและความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับอาชีพ สังคม วัฒนธรรม และชีวิตประจำวัน เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจาร์ณวรรณคดีและวรรณกรรม อย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง เห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ภาษาไทย และตัวเลข ไทย มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริต ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มุ่งมั่นในการทำงาน อยู่อย่างพอเพียง มีคุณธรรม และมี จิตสาธารณะ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4, ป.1/5, ป.1/6, ป.1/7, ป.1/8

ท 2.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3

ท 3.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4, ป.1/5

ท 4.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4

ท 5.1 ป.1/1, ป.1/2

รวมทั้งหมด 22 ตัวชี้วัด

1.2.4 โครงสร้างรายวิชา

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียน วัดราชภัฏรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราชภัฏ) มีจำนวน 20 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยที่ 1 เรียนรู้ อา อี อุ หน่วยที่ 2 เลขไทยเขียนอย่างไร หน่วยที่ 3 เอ แอ มาแลดู หน่วยที่ 4 โอ โอ ไอ ไลโลกว่าเดิม หน่วยที่ 5 เอก โท ไอ์ไหนรู้ หน่วยที่ 6 เอีย อัว นากลัวที่ไหน หน่วยที่ 7 เริ่มเรียนรู้สระเสียงสั้น หน่วยที่ 8 รู้จักสระประสม หน่วยที่ 9 สามหมุ่่น่ารู้ คู่ผันเสียงกลาง หน่วยที่ 10 ผันเสียงสูง หน่วยที่ 11 ผันเสียงต่ำ หน่วยที่ 12 เพิ่มเติมเรียนรู้ตัวสะกด หน่วยที่ 13 เจ้าเนื้ออ่อนเอย หน่วยที่ 14 มาเล่นกันใหม่ หน่วยที่ 15 ของเธอของฉัน หน่วยที่ 16 ผนตก แดตออก หน่วยที่ 17 อ่านเขียนเพียรพัฒนา หน่วยที่ 18 ตั้งเอ๋ยตั้งไข่ หน่วยที่ 19 แมวเอ๋ย แมวเหมียว หน่วยที่ 20 กระจ่ายกับเต่า

ทั้งนี้ผู้วิจัยจะทดลองในหน่วยที่ 17 อ่านเขียนเพียรพัฒนา เน้นสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้น ๆ และตัวชี้วัดที่ 2 ท 1.1 ป.1/2 บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 ป.1/2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ จำนวน 15 ชั่วโมง มีการทดสอบก่อนเรียน และการทดสอบหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น จำนวน 17 ชั่วโมง

รายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้ที่ 17 อ่านเขียนเพียรพัฒนา ซึ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยใช้ในการทดลองครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้
ตารางที่ 6 โครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
17	อ่านเขียนเพียรพัฒนา	ท 1.1 ป.1/1, ป.1/2 ท.4.1 ป.1/2,	- การอ่านสะกดคำ และ การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรง มาตรา, คำที่มีอักษรนำ และ คำที่มีสระเปลี่ยนรูป - การเขียนสะกดคำที่มี ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา, คำที่มี อักษรนำ และคำที่มีสระ เปลี่ยนรูป	17

จากตารางโครงสร้างรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนวัดราษฎร์รังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจะทดลองในหน่วยที่ 17 ชื่อหน่วย อ่านเขียนเพียรพัฒนา เป็นเวลา 17 ชั่วโมง

2. ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย

ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย เป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้และการสื่อสาร เพราะเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการอ่านและการเขียน นักเรียนจะต้องรู้จักวิธีการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเพื่อใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1 การอ่านสะกดคำ

2.1.1 ความหมายของการอ่านสะกดคำ

นักวิชาการ (ทวีศักดิ์ อุ่ณจิตติกุล, 2558: 20; บันลือ พลฤกษ์วัน, 2552: 2; วรณีย์ โสมประยูร, 2553: 156; สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์, 2560: 163) ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านสะกดคำสรุปได้ว่า การอ่านสะกดคำ คือ การอ่านโดยการนำเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมกันเป็นคำอ่าน

2.1.2 ความสำคัญของการอ่านสะกดคำ

นักวิชาการ (กรมวิชาการ, 2546: 134; วรณีย์ โสมประยูร, 2544: 156-159; สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2559: 8-9; โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล, 2551: 42) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านสะกดคำสามารถสรุปได้ว่า การอ่านสะกดคำมีความสำคัญต่อการเรียนรู้เพราะเป็นพื้นฐานในการอ่าน ซึ่งนักเรียนจะต้องรู้จักวิธีการสะกดคำที่ถูกต้องเพื่อใช้ในการอ่านคำ ประโยคหรือข้อความที่ปรากฏ และสามารถเข้าใจความหมายของคำได้อย่างถูกต้อง หากครูไม่ได้สอนอ่านสะกดคำแก่นักเรียนในระยะเริ่มเรียนการอ่าน นักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำที่ถูกต้อง ทำให้เมื่ออ่านหนังสือในระดับที่สูงขึ้นจะเกิดความสับสน อ่านหนังสือไม่ออกและส่งผลกระทบต่อการศึกษาอื่น ๆ

2.1.3 สาเหตุการอ่านสะกดคำผิด

การสอนอ่านสะกดคำ ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของการสะกดคำ ซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถคัดเลือกเนื้อหา และจัดลำดับขั้นตอนความยากง่ายได้อย่างเหมาะสม สามารถถ่ายทอดความรู้และทำให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำได้อย่างถูกต้อง นักวิชาการ (ฉวีวรรณ คูหาภินันท์, 2552: 24; ดวงใจ ไทยอุบล, 2554: 3; สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2565: 19-22; สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์, 2542: 290-231) กล่าวถึงสาเหตุของการสะกดคำผิดไว้ดังนี้

1. การไม่ทราบความหมายของคำและออกเสียงผิด เช่น

กรวดน้ำ	เป็น	ตรวจน้ำ
หยิบหย่ง	เป็น	หยิบโหย่ง

2. การมีประสบการณ์มาผิด เช่น คำว่าประณีต เขียนเป็น ปราณีต เพราะจำมาจากหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

3. การไม่รู้หลักภาษาไทย หรือความสับสนเพราะขาดความแม่นยำในการจดจำตัวอักษร การจำแนกตัวอักษรที่มีรูปร่างคล้ายกัน และตำแหน่งของสระต่าง ๆ เช่น ก ถ ภ ผ พ ค ด เป็นต้น

4. เกิดจากลักษณะทางพันธุกรรม ซึ่งบางคนอาจมีความสามารถในการสะกดคำได้ดีกว่าคนอื่น แต่คนที่ยังสะกดคำได้ไม่เท่ากับวัยเดียวกันอาจส่งเสริมให้ดีขึ้นจากการช่วยเหลือในด้านอื่น ๆ ของครู

5. เกิดจากการจำหลักในการสะกดคำที่ถูกต้องไม่ได้ เช่น
5.1 การอ่านคำที่เป็นอักษรสูงและอักษรต่ำที่ปรากฏรูปวรรณยุกต์ เช่น ข้า คำ ซ่า ท่า

5.2 คำที่ประสมกับสระประสม เช่น เตรียม เปลือก คริว

5.3 คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา เช่น สุข ภาพ วาฬ

สาเหตุการอ่านสะกดคำข้างต้นสอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของครูผู้สอนวิชาภาษาไทยจำนวน 5 คน (วิชาณี เสมานารถ, รมิดา พรหมพิมพ์ และคำนิง คงศรี, การสื่อสารส่วนบุคคล, 30 ตุลาคม 2566) ซึ่งทำหน้าที่ครูประจำชั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดราชบุรุษรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) ซึ่งกล่าวว่าสาเหตุสาเหตุการอ่านสะกดคำผิดนั้นเกิดจากการที่นักเรียนบางส่วนยังไม่สามารถจดจำลักษณะของตัวอักษร หรือเกิดความสับสนของรูปตัวอักษรที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกัน เช่น ก ถ ภ ผ พ ค ด เป็นต้น ดังนั้นครูจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนวิธีการสอนอ่านสะกดคำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวันได้อย่างมีความหมาย และเลือกใช้คำในการอ่านและการเขียนสื่อสารได้อย่างถูกต้อง

2.1.4 การสอนอ่านสะกดคำ

การสอนอ่านสะกดคำนั้น ครูควรศึกษาหลักการในการสอนอ่านเพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำได้อย่างถูกต้อง นักวิชาการ (กรมวิชาการ, 2546: 30-35; ทศนีย์ ศุภเมธี, 2542: 24; นิตยา กาญจนวรรณ, 2551: 61; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558: 57-63; สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์, 2560: 164-166) ได้กล่าวถึงวิธีการสอนอ่านสะกดคำ สรุปได้ว่า

การสอนอ่านสะกดคำนั้น เป็นการสอนให้นักเรียนสามารถจำแนกคำออกมาได้อย่างชัดเจน เช่น ลู ก อ่านว่า ลูก และนักเรียนจะต้องเริ่มจากการเรียนรู้เสียงพยัญชนะ สระ และนำไปประสมกันเป็นคำ เช่น มอ-อี-มี หลังจากนั้นเมื่อเริ่มสอนการสะกดคำที่มีตัวสะกด จะต้องเริ่มอ่านเสียงพยัญชนะต้นก่อน แล้วตามด้วยเสียงสระจากนั้นตามด้วยเสียงตัวสะกด เช่น รอ-เอีย-นอ-เรียน การอ่านสะกดคำจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญของเด็กในการเรียนรู้คำใหม่ โดยมีวิธีการสอนอ่านสะกดคำ ดังนี้

1. คำที่มีสระอยู่หน้าพยัญชนะ เช่น เก ใจ ไป โต ฯลฯ ให้อ่านออกเสียง พยัญชนะก่อนสระเสมอ เช่น

เก	สะกดว่า	กอ-เอ → เก
ใจ	สะกดว่า	จอ-ไอ → ใจ
ไป	สะกดว่า	ปอ-ไอ → ไป
โต	สะกดว่า	ตอ-โอ → โต

2. คำที่มีสระเปลี่ยนรูป เช่น กั้น เดิน เค็ม ฯลฯ หรือสระลดรูป เช่น คน ขวน ต้องอ่านออกเสียงสระด้วย แม้รูปสระเปลี่ยนไป หรือไม่เห็นรูปสระ และต้องให้นักเรียนสังเกต การเปลี่ยนรูปสระเมื่อคำนั้นมีตัวสะกด เช่น ขอ-ะ-งอ → แข็ง รูปวิสรรชนีย์ (ะ) จะเปลี่ยนเป็นไม้ ใต้คู่ (์) เช่น

ก-ะ-น → กั้น	สะกดว่า	กอ-อะ-นอ → กั้น
ค-ะ-น → คน	สะกดว่า	คอ-โอะ-นอ → คน
ด-เอ-น → เดิน	สะกดว่า	ดอ-เออ-นอ → เดิน
ค-ะ-ม → เค็ม	สะกดว่า	คอ-เอะ-มอ → เค็ม

อย่างไรก็ตาม คำที่มีรูปสระเปลี่ยนรูปหรือสระลดรูปอาจอ่านสะกดคำได้ หลายแบบ ดังนี้

แบบที่ 1 กั้น	สะกดว่า	กอ-อะ-นอ → กั้น
แบบที่ 2 กั้น	สะกดว่า	กอ-อะ-กะ-กะ-นอ → กั้น
แบบที่ 3 กั้น	สะกดว่า	กอ-ไม้หันอากาศ-นอ → กั้น

แบบที่ 1 เดิน สะกดว่า คอ-เออ-นอ → เดิน

แบบที่ 2 เดิน สะกดว่า คอ-เออ-เดอ-เดอ-นอ
→ เดิน

แบบที่ 1 เค็ม สะกดว่า คอ-เอะ-มอ → เค็ม

แบบที่ 2 เค็ม สะกดว่า คอ-เอะ-เคะ-เคะ-มอ
→ เค็ม

แบบที่ 3 เค็ม สะกดว่า คอ-เอะ-มอ-ไม้ไต้คู้
→ เค็ม

แบบที่ 4 เค็ม สะกดว่า คอ-เอะ-ไม้ไต้คู้-มอ
→ เค็ม

แบบที่ 1 คน สะกดว่า คอ-โอะ-นอ → คน

แบบที่ 2 คน สะกดว่า คอ-โอะ-โคะ-โคะ-นอ
→ คน

3. คำควบกล้ำ เช่น กลอง ความ พราว อ่านได้ 2 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 อ่านเรียงตัวอักษรที่ปรากฏ

ก-ล-อ-ง สะกดว่า ก อ - ล อ - อ อ - ง อ
→ กลอง

ค-ว-า-ม สะกดว่า ค อ - ว อ - อ า - ม อ
→ ความ

พ-ร-า-ว สะกดว่า พ อ - ร อ - อ า - ว อ
→ พราว

แบบที่ 2 อ่านออกเสียงตัวควบพร้อมกัน

กล-อ-ง สะกดว่า ก ล อ - อ อ - ง อ
→ กลอง

คว-า-ม สะกดว่า ค ว อ - อ า - ม อ
→ ความ

พร-า-ว สะกดว่า พ ร อ - อ า - ว อ
 → พราว

4. อักษรนำ ประเภท อ นำ หรือ ห นำ เช่น หนา หมอ อ่านได้ 3 แบบ

ดังนี้

แบบที่ 1 อ่านเรียงตัวอักษรที่ปรากฏ

อ-ย-า-ก สะกดว่า ออ-ยอ-อา-กอ →
 อยาก

หรือสะกดว่า ออ-ยอ-อา-อยา-อยา-
 กอ → อยาก

ห-น-า สะกดว่า หอ-นอ-อา → หนา

ห-ม-อ สะกดว่า หอ-มอ-ออ → หมอ

หมายเหตุ การสอนอ่านอักษรนำ ควรให้นักเรียนทราบว่า คำใดมี “ห” นำ

คำนั้นเสียงจะสูง แต่ “ห” ไม่ออกเสียง

แบบที่ 2 อ่านเทียบเสียง

นา-หนา ลา-หลา มอ-หมอ

แบบที่ 3 อ่านรู้หลัก

ห นำ นา อ่านว่า หนา

ห นำ ลา อ่านว่า หลา

ห นำ มอ อ่านว่า หมอ

5. อักษรนำ ประเภทคำที่มีอักษรสูง หรืออักษรกลาง นำอักษรต่ำเดี่ยว เช่น

สนาม ฉลอง ตลาด ฯลฯ อาจอ่านแบบใดแบบหนึ่ง ดังนี้

แบบที่ 1 อ่านเรียงตัวอักษรของคำ เช่น

สนาม สะกดว่า สอ - น อ - อ า - ม อ
 → สนาม

แบบที่ 2 อ่านอักษรนำแล้วจึงสะกด เช่น

สนาม	สะกดว่า	สะ ห น อ - อ า - ม อ
		→ สนาม
ฉลอง	สะกดว่า	ฉะ ห ล อ - อ อ - ง อ
		→ ฉลอง

แบบที่ 3 อ่านเทียบเสียง เช่น

นาม - สนาม	ลาด-ตลาด
ลอง - ฉลอง	รวด-จรวด

การสอนอ่านสะกดคำนั้น ครูควรสอนอ่านสะกดคำทุกครั้งที่นักเรียนเรียนคำใหม่ที่เป็นคำพื้นฐานซึ่งขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูว่าจำเป็นต้องสอนหรือไม่ หรือสอนมากน้อยเพียงใด และขึ้นอยู่กับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558: 60-62) กล่าวว่า นอกจากการเลือกสอนคำศัพท์ใหม่ที่เป็นคำพื้นฐานแล้วควรเน้นเรื่องการอ่านออกเสียงแบบแจกลูกและแบบสะกดคำ เริ่มสอนจากง่ายไปหายาก คือ สอนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราก่อนแล้วจึงตามด้วยคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราและต่อด้วยคำที่มีลักษณะซับซ้อน เช่น คำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการ์นต์ และควรนำคำที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน หรือคำที่เป็นชื่อสถานที่ หมู่บ้าน ตำบลในท้องถิ่นมาให้ให้นักเรียนได้ฝึกอ่าน รวมไปถึงควรนำสื่อที่หาง่ายหรือประยุกต์ใช้ของที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาเป็นสื่อ เช่น คำจากหนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร เป็นต้น

การอ่านสะกดคำข้างต้นเป็นเพียงแนวทางให้ครูได้เลือกใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียน สิ่งสำคัญคือครูนั้นจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการสอนอ่านสะกดคำว่าจะสอนอย่างไรให้นักเรียนอ่านได้และเข้าใจได้ตรงกัน โดยเฉพาะคำที่สามารถอ่านได้หลายแบบ การจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนเดียวกันครูควรมีการประชุมกันเพื่อคัดเลือกรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำในลักษณะเดียวกันเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความสับสน รวมไปถึงสามารถที่จะนำคำที่ได้เรียนรู้จากบทเรียนเชื่อมโยงการเรียนรู้คำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งครูนั้นจะต้องเลือกเนื้อหาที่เป็นเรื่องใกล้ตัวให้นักเรียนได้ฝึกอ่านตามความสนใจ และค่อย ๆ ปรับระดับความยาก – ง่าย ของการเรียนรู้ภาษาให้สูงขึ้นตามลำดับรวมถึงประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนให้ดึงดูดและน่าสนใจอีกด้วย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านสะกดคำ ผู้วิจัยสามารถนำไปปรับประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในสอนอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีสระเปลี่ยนรูปได้อย่างถูกต้อง รวมไปถึงการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เรื่องคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่ใช้อักษรนำและคำที่ใช้สระเปลี่ยนรูป ให้เหมาะสมกับนักเรียน

2.1.5 การวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ

การพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพและประสบความสำเร็จนั้น ครูจะต้องมีการวัดและประเมินผลให้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ นักวิชาการ (วัชรพล วิบูลยศรีน, 2561: 304-310; สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2559: 108-110; สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์, 2560: 167; อัจฉรา ชิวพันธ์, 2557: 203-204) กล่าวว่า การวัดและประเมินผล การสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาสามารถเลือกใช้ได้หลายวิธีการ แต่ต้องดำเนินการภายใต้หลักการวัดและประเมินผลที่ถูกต้อง ระบุวิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการวัดอย่างชัดเจน โดยนักวิชาการข้างต้นระบุแนวทางในการวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำไว้หลายแนวทาง ดังนี้

1. การสังเกต มีการสังเกตนักเรียนอย่างไม่เป็นทางการ ในขณะที่อ่านแจกลูกและสะกดคำ หรือสังเกตจากพฤติกรรมการแสดงออกในชั้นเรียน เช่น การอภิปราย แสดงความคิดเห็น จากนั้นครูบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในแบบสังเกตที่เตรียมไว้
2. การทดสอบ ครูอาจสร้างแบบทดสอบ โดยให้นักเรียนเติมพยัญชนะ สระ ที่ขาดหายไป หรือจำแนกคำที่กำหนดให้ลงในตารางแจกลูก
3. การสอบถาม เป็นการตั้งคำถามให้นักเรียนตอบปากเปล่า โดยเป็นความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสระ พยัญชนะ หรือให้เขียนคำใหม่ โดยเป็นคำที่ใช้พยัญชนะ สระ หรือตัวสะกดเหมือนกับคำที่เรียนไปแล้วหรือตามที่ครูกำหนดให้

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แบบทดสอบการอ่านซึ่งพัฒนาขึ้นตามวิธีการของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยแบ่งเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 การอ่าน แบ่งเป็นด้านการอ่านสะกดคำ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดจำนวนคำ 10 คำ ให้นักเรียนอ่านสะกดคำ และตอนที่ 2 การอ่านคำ เป็นแบบทดสอบที่กำหนดคำจำนวน 10 คำ ให้นักเรียนอ่านเป็นคำ โดยมีคะแนนค่าละ 1 คะแนนรวมคะแนนของแบบทดสอบการอ่านเป็น 20 คะแนน

2.2 การเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำ เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน หากนักเรียนรู้จักวิธีการเขียนสะกดคำอย่างถูกต้องจะสามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องตามความหมาย

2.2.1 ความหมายของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำ เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน และจำเป็นจะต้องมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนเข้าใจหลักเกณฑ์ทางภาษาที่ถูกต้อง นักวิชาการ (ดวงใจ ไทยอุบุญ, 2554: 17; ทศนีย์ ศุภเมธี, 2542: 38; วรณี โสมประยูร, 2553: 163; สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์, 2560: 151) ได้กล่าวถึงการเขียนสะกดคำสรุปได้ว่าการเขียนสะกดคำเป็นการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด มาประสมกันและเขียนเป็นคำ โดยจะต้องวางตำแหน่งของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย นำไปสู่การเขียนคำที่มีความหมาย ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ทางภาษาและพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน

2.2.2 ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนและการเขียนทุกประเภท อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการสื่อสารให้ผู้อื่นสามารถเข้าใจความคิดของตนเองได้ นักวิชาการ (ทศนีย์ ศุภเมธี, 2542: 39; วรณี โสมประยูร, 2553: 163; สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์, 2560: 151) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่าการเขียนสะกดคำเป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ให้นักเรียนเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องเพื่อนำไปใช้ในการศึกษาและสื่อสารในชีวิตประจำวันให้เข้าใจได้ตรงกัน

2.2.3 สาเหตุการเขียนสะกดคำผิด

การเขียนสะกดคำ เป็นทักษะการสื่อสารในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกหรือประสบการณ์ด้วยการเขียน หากเขียนสะกดคำผิดก็จะทำให้การสื่อสาร สื่อความหมายผิดพลาดไปด้วย สาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดนั้น นักวิชาการ (วรณี โสมประยูร, 2544: 151; สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์, 2542: 290-331; อัจฉรา ชิวพันธ์, 2557: 175) ได้กล่าวไว้ สรุปได้ดังนี้

1. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำที่ถูกต้อง

คำในภาษาไทยมีเสียงตรงกัน แต่สะกดการันต์ต่างกันและมีความหมายต่างกันทำให้ผิดในเรื่องสะกดการันต์ได้ง่าย หากจำแต่เสียงโดยไม่พิจารณาความหมายเฉพาะของคำ เช่น มีเสียง (กัน) เสียงเดียวกันอาจจะเขียนได้เป็น กัน, กรรณ, กัณฑ์, กรร, กันย์, กัญ เป็นต้น ซึ่งแต่ละคำมีความหมายต่างกัน หากไม่เคยได้ยินคำว่า “ทศกัณฐ์” และไม่ทราบความหมายของคำนี้มาก่อน อาจเขียนผิดเป็น ทศกรรณ หรือ ทศกัณฑ์ ได้

2. เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด

คำบางคำเมื่อจะเขียนแต่ไม่มั่นใจ มักจะนำไปเทียบเคียงกับคำอื่น ๆ ที่เคยรู้มาแล้ว วิธีการเช่นนี้ เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เขียนหนังสือผิด เพราะคำบางคำมีความหมายหรือรูปศัพท์ต่างกัน ไม่สามารถใช้กฎเกณฑ์แบบเดียวกันได้ จึงต้องพิจารณาจดจำเป็นคำ ๆ ไป เช่น สังเกต เขียนผิดเป็น สังเกตุ เพราะนำไปเทียบกับคำว่า สาเหตุ เป็นต้น

3. เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด

คำบางคำออกเสียงไม่ตรงหรือออกเสียงไม่ชัด เมื่อเขียนจึงผิดด้วย เช่น คำว่า กอกกิ้ง มาจากคำว่า กลอกกิ้ง หรือความสับสนในเรื่อง ร ล ควบกล้ำ เช่นคำว่า แปรเปลี่ยนมาจากคำว่า แปรเปลี่ยน และการใช้พยัญชนะต้น ร และ ล เช่นคำว่า เข้าโรง มาจากคำว่า เข้าโลง เป็นต้น

4. เขียนผิดเพราะมีประสบการณ์ผิด

นักเรียนเคยเห็นคำนั้น ๆ มาจนชินและเป็นคำที่ใช้กันผิดเสมอจนจำอาจจะเห็นจากสื่อโฆษณา หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ เช่น อนุญาต เขียนผิดเป็น อนุญาติ เป็นต้น

5. เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักภาษา

การเขียนจำเป็นต้องรู้หลักภาษาแต่เนื่องจากหลักภาษาไทยมีกฎเกณฑ์จำนวนมาก เช่น หลักการประวิสรรชนีย์ คำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต ภาษาเขมร หลักการใช้ ศ,ซ,ส หลักการใช้ รร หลักการใช้ บรร บัน เป็นต้น

จากสาเหตุการสอนเขียนสะกดคำดังที่กล่าวมาข้างต้น สาเหตุหลักมากจากการที่นักเรียนมีประสบการณ์ด้านการอ่านออกเสียงที่ผิดทำให้นักเรียนใช้ภาษาในการสื่อสารไม่ถูกต้อง ครูจึงควรปรับกระบวนการสอนอ่านสะกดคำควบคู่ไปกับการเขียนสะกดคำเพื่อให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาที่ถูกต้องและสามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.4 การสอนการเขียนสะกดคำ

การสอนเขียนสะกดคำ ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักเกณฑ์ทางภาษาซึ่งจะช่วยให้ครูสามารถถ่ายทอดทักษะการเขียนไปสู่นักเรียนได้อย่างถูกต้อง นักวิชาการ (ทัศนีย์ ศุภเมธิ, 2542: 33; วรณีย์ โสมประยูร, 2544: 156; สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์, 2542: 166; อัจฉรา ชิวพันธ์, 2557: 3) ได้กล่าวถึงการสอนเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่า

1. ครูฝึกให้นักเรียนมองเห็นรูปคำว่าประกอบไปด้วย พยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และตัวสะกด อะไรบ้าง
 2. ครูฝึกนักเรียนให้ออกเสียงคำนั้น ๆ ให้ชัดเจน
 3. ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำ โดยวิธีการแจกลูกสะกดคำ
 4. ครูอธิบายความหมายของคำให้นักเรียนเข้าใจโดยเชื่อมโยงกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของนักเรียน
 5. ครูฝึกให้นักเรียนเขียนสะกดคำนั้น ๆ หลายครั้ง
 6. ครูให้นักเรียนเขียนสะกดคำโดยไม่ต้องดูแบบและตรวจสอบว่าถูกต้องตามแบบหรือไม่
 7. ครูให้นักเรียนนำคำที่เขียนนั้นมาแต่งประโยคและทบทวนการเขียนอีกครั้ง โดยทำแบบฝึกทักษะ
 8. ทุกครั้งที่ครูสอนคำใหม่ จะต้องทบทวนคำเก่าที่เคยเรียนมาแล้ว
- กล่าวโดยสรุปจะเห็นได้ว่าการสอนเขียนสะกดคำนั้น ครูจะต้องมีการสอนเขียนสะกดคำควบคู่ไปกับการสอนอ่านสะกดคำ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงความรู้โดยเริ่มจากการมองเห็นรูปคำและพิจารณาลักษณะของคำ จากนั้นจึงเริ่มการออกเสียงสะกดคำไปพร้อม ๆ กับการเรียนรู้ความหมายของคำที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน ฝึกเขียนสะกดคำตามที่นักเรียนออกเสียง และนำคำไปแต่งประโยค ซึ่งเป็นการทบทวนความรู้ทั้งการอ่านและการเขียนให้กับนักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.5 การวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่ครูจะต้องทำเพื่อพัฒนาการของนักเรียน หรือสิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนการสอน ซึ่งการวัดการเขียนสะกด

คำนั้น นักวิชาการ (วัชรพล วิบูลยศรีน, 2561: 304-310; สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2559: 108-110; สิริพัทธ์ เจษฎาวิโรจน์, 2560: 167; อัจฉรา ชีวพันธ์, 2557: 203-204) ได้กล่าวไว้ว่า ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ เป็นทักษะพื้นฐานที่ครูต้องวัดและประเมินผลนักเรียนเพื่อตรวจสอบพฤติกรรมว่าบรรลุตามจุดประสงค์ที่ครูตั้งไว้หรือไม่ หากไม่บรรลุจะต้องตรวจสอบข้อบกพร่องทั้งการสอนของครูและการเรียนของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น ซึ่งการวัดความสามารถการเขียนสะกดคำอาจทำได้ ดังนี้

1. การสังเกต ครูอาจสังเกตนักเรียนตอนที่นักเรียนใช้นิ้วมือเขียนรูปตัวอักษรของคำในอากาศ และบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนลงในแบบสังเกตที่เตรียมไว้

2. การถาม ครูตั้งคำถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าเกี่ยวกับตำแหน่งของและรูปร่างของสระ หรือให้นักเรียนเขียนคำใหม่ตามที่ครูกำหนดให้ หรือคำที่ใช้พยัญชนะ สระ หรือตัวสะกดเหมือนกับคำที่ได้เรียนไปแล้ว

3. การทดสอบ ครูสร้างแบบทดสอบให้นักเรียนเติมสระ พยัญชนะที่หายไป หรือให้จำแนกคำลงในตารางแจกลูก และสามารถสร้างแบบทดสอบในลักษณะปรนัยเพื่อวัดได้ เช่น การยกตัวอย่างคำที่สะกดผิด เป็นคำถาม และนำคำที่สะกดถูกมาเป็นตัวเลือกให้นักเรียนเลือกคำตอบที่แก้ไขได้ถูกต้อง

ทางสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีการใช้แบบทดสอบในการวัดความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เข้ารับการประเมินความสามารถในการเขียนของนักเรียน ในส่วนของแบบทดสอบการเขียนแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ ตอนที่ 1 การเขียนคำ เป็นการให้นักเรียนเขียนตามคำบอก จำนวน 10 คำ และตอนที่ 2 เป็นการเขียนประโยคจากภาพที่กำหนดให้จำนวน 5 ประโยค

ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การวัดการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบทดสอบ ในรูปแบบการเขียนตามคำบอก ซึ่งเป็นคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีสระเปลี่ยนรูป จำนวน 20 คำ คำละ 1 คะแนน คะแนนเต็ม 20 คะแนน

2.3 บัญชีคำพื้นฐานสำหรับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2554: 39-77) ได้กำหนดคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียน การสอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 708 คำ ดังนี้

ตารางที่ 7 บัญชีคำพื้นฐานสำหรับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
1	ก็	23	กัด	45	เกาะ	67	ข้า
2	กบ	24	กั้น	46	เกิด	68	ข้าง
3	กระจก	25	กั๊บ	47	เกี่ยว	69	ขาด
4	กระจุก	26	กา	48	แก	70	ข้าม
5	กระดิง	27	กาง	49	แก่	71	ขาย
6	กระดุม	28	กางเกง	50	แกง	72	ขาว
7	กระโดด	29	กาแฟ	51	แก้ว	73	ข้าว
8	กระต่าย	30	กาย	52	แกะ	74	ข้าว
9	กระถิน	31	ก้าว	53	ใกล้	75	ชี้
10	กระเทียม	32	กำเนิด	54	ไก่อ	76	ชี้
11	กระเบื้อง	33	กำลัง	55	ไกล	77	ขีด
12	กระป๋อง	34	กิน	56	ชน	78	ขึ้น
13	กระเป่า	35	ก็	57	ชยะ	79	ชุด
14	กระโปรง	36	กุง	58	ขวา	80	เข็ม
15	กระรอก	37	กู	59	ขอ	81	เขา (ส)
16	กล้วย	38	แก้	60	ของ	82	เช่า
17	กว่า	39	แก่ง	61	ขัง	83	เข้า
18	กอด	40	เก็บ	62	ชั้น	84	เขียง
19	ก่อน	41	เกม	63	ขวด	85	เขียน
20	กะ	42	เกเร	64	ขับ	86	เขี้ยว
21	กะทิ	43	เกลือ	65	ขา (น)	87	แข็ง
22	กะละมัง	44	เก้าอี้	66	ฆ่า	88	แข่ง

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
89	แขวน	120	เคย	151	เจ็บ	182	ขีด
90	ไข	121	เคียว	152	เจอ	183	เข้า
91	ไข	122	แค่	153	เจ้า	184	ขีด
92	คด (ข้าว)	123	ใคร	154	เจาะ	185	เชื้อ
93	คน (น)	124	ฆ่า	155	แจก	186	เชือก
94	คัน	125	งาน	156	แจกกัน	187	ไข
95	คบ	126	งาม	157	ใจ	188	ไข
96	คร่ำ	127	ง่าย	158	ใจดี	189	ชน
97	ครู	128	งู	159	ฉับ (ส)	190	ซ้อน
98	คว่ำ	129	เงาะ	160	ฉืด	191	ซ้อน
99	คอ	130	เงิน	161	ชก	192	ซ่อม
100	คอย	131	เงือก	162	ชน	193	ชอย
101	ค้อย	132	จน	163	ชนะ	194	ซัก
102	ค๊ะ	133	จบ	164	ชมพู	195	ซ้าย
103	คะน้ำ	134	จม	165	ชวน	196	ชี
104	คัด	135	จอก (น้ำ)	166	ช่วย	197	ชื้อ
105	คั่ว	136	จอด	167	ซ้อน	198	ดม
106	ค้ำ	137	จอบ	168	ชอบ	199	ด้วย
107	คาง	138	จะ	169	ชะอม	200	ดอก
108	คำ	139	จังหวะ	170	ซัง	201	ตั้ง (ข)
109	คำ	140	จัด	171	ซึ้น	202	ดำ
110	คำนับ	141	จับ	172	ซั่ว	203	ดาว
111	คิด	142	จาก	173	ข้าง	204	ดำ (ข)
112	คิ้ว	143	จ้าง	174	ข้าง	205	ดิน
113	คึ้น	144	จาน	175	ชาม	206	ดินสอ
114	คื้อ	145	จำ	176	ชาย	207	ดี
115	คูก	146	จำปี	177	ขาว	208	ตั้ง
116	คุย	147	จิ้งจอก	178	ชิงช้า	209	ดื่ม
117	คู	148	จิงโจ้	179	ซึ้น	210	ดื้อ

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
118	คู	149	จึง	180	ชื่อ	211	ดู
119	เค็ม	150	จัด	181	ชุด	212	ดู
213	เด็ก	244	ตาก	275	ถอย	306	ทำ
214	เดิน	245	ต่าง	276	ถึง	307	ทำไม
215	เดียว	246	ตาม	277	ถั่ว	308	ทำเล
216	เดียว	247	ตาย	278	ถ้ำ	309	ทิ้ง
217	เดียว	248	ต่ำ	279	ถาง	310	ที่
218	แดง	249	ติด	280	ถาด	311	ที่
219	แดด	250	ตี	281	ถ่าน	312	ทีวี
220	โดด	251	ตื่น	282	ถาม	313	ทุก
221	โดน	252	ตึก	283	ถีบ	314	ทุเรียน
222	โดย	253	ตื่น	284	ถึง	315	เท
223	ได้	254	ตุ้ม	285	ถือ	316	เท่า
224	ตก	255	ตุ้	286	ถุง	317	เท่า
225	ตน	256	เต็น	287	ถู	318	เที่ยง
226	ตัน	257	เต็ม	288	ถูก	319	เทียน
227	ตุ้ม	258	เตะ	289	แถว	320	เที่ยว (ก)
228	ต่อ	259	เตา	290	ไถ	321	แทน
229	ตอก	260	เต้า	291	ท่อม	322	ไทย
230	ต้อ	261	เต็ม	292	ท้อ	323	เธอ
231	ตอน	262	เตียง	293	ทอง	324	นก
232	ตอบ	263	แต่	294	ท้อ	325	นม
233	ต่อ	264	แตงกวา	295	ทอด	326	นอก
234	ตะกร้า	265	แตงโม	296	ทะนาน	327	น้อง
235	ตะไคร้	266	แต่ง	297	ทะเล	328	นอน
236	ตะปู	267	โต	298	ทะเลาะ	329	น้อย
237	ตะวัน	268	โต๊ะ	299	ทิ้ง	330	นัก
238	ตัก	269	ใต้	300	ทัน	331	นั่ง
239	ตั้ง	270	ใต้ถุน	301	ทับ	332	นั่ง

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
240	ตัด	271	ถม	302	ทา	333	นั้
241	ตัด	272	ถ้ว	303	ทาง	334	นั้
242	ตัว	273	ถอด	304	ทาน (กิน)	335	นา
243	ตา	274	ถอน	305	ท่าน	336	น่า
337	น้ำ	368	บัง	399	เปิด	430	พ่อ
338	นาง	369	บันได	400	เป็น	431	พะไล้
339	นาน	370	บาง	401	เปล่า	432	พัก
340	นาย	371	ข้าง	402	เข้า	433	พัด
341	นาฬิกา	372	บ้าน	403	เปิด	434	พับ
342	นำ	373	บาย	404	เปียก	435	พา
343	น้ำ	374	บิน	405	แป้ง	436	พาย
344	นิต	375	บุก	406	แปรง	437	พี
345	นิทาน	376	บุง	407	แปล	438	พีน
346	นั้	377	บูชา	408	ไป	439	พุง
347	นิยาย	378	แบบ	409	ผม (น)	440	พูด
348	นิ้ว	379	ใบ	410	ฝึก	441	เพราะ
349	นิสัย	380	ประตู	411	ตัด	442	เพาะ
350	นี้	381	ปลา	412	ผ้า	443	เพื่อ
351	นี้	382	ปวด	413	ผ่าน	444	เพื่อน
352	นี้	383	ป่วย	414	ผิด	445	แพ้
353	นี้	384	ปอ	415	ผี	446	แพะ
354	นุง	385	ปอก	416	ผู้	447	ฟัง
355	เนื้อ	386	ป็น	417	ผูก	448	พิน (น)
356	แน่	387	ป่า	418	เผา	449	ฟ้า
357	โน้น	388	ป่า	419	เผื่อ	450	พิน
358	ใน	389	ปาก	420	ฝน	451	พิน
359	บน	390	ปั้ง	421	ฝั่ง	452	ฟัง
360	บวก	391	ปิด	422	ฝา	453	ผูก
361	บัว	392	ปี	423	ฝ่าย	454	ไฟ

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
362	บ่อ	393	ปิ่น	424	ฝ้า	455	มอง
363	บอก	394	ปิ่น	425	พบ	456	มะกอก
364	บอด	395	ปุ๋ย	426	พระ	457	มะขาม
365	บอน	396	ปู (น)	427	พละ	458	มะเขือ
366	บ่อน	397	ปู	428	พวก	459	มะนาว
367	บอย	398	ปูน	429	พอ	460	มะไฟ
461	มะม่วง	492	ยอด	523	รัก	554	ละมุด
462	มะยม	493	ย่อม	524	รักษา	555	ลัก
463	มะละกอ	494	ยัก	525	รัด	556	ลับ
464	มะลิ	495	ยัง	526	รับ	557	ลา
465	มังคุด	496	ยา	527	ราคา	558	ลาก
466	มัด	497	ย่า	528	ราชินี	559	लग
467	มัน (ส)	498	ยาก	529	ลาด	560	ล้าง
468	มา	499	ยาง (น)	530	ร้าน	561	लगสาด
469	ม้า	500	ย่าง	531	ร้าย	562	ลาง
470	มาก	501	ยาม	532	รำ	563	लग
471	มี	502	ยาย	533	รีด	564	लगไย
472	มีด	503	ย้าย	534	รับ	565	लगเก
473	มีง	504	ยาว	535	รู้	566	लग
474	มีด	505	ยิง	536	เร็ว	567	लग
475	มือ	506	ยิ้ม	537	เรา	568	लग
476	มี้อ	507	ยีน	538	เรียก	569	लग
477	มุง	508	ยุ่ง	539	เรียง	570	लग
478	มุง	509	ยุ่ง	540	เรียน	571	लग
479	มุ้ง	510	เย็น	541	เรือ	572	लग
480	เม็ด	511	เย็บ	542	เรื่อง	573	लग
481	เม็ย	512	เยอะ	543	เรือน	574	लग
482	เมื่อ	513	แย่ง	544	เรื่อย	575	लग
483	เมือง	514	โยน	545	แรก	576	लग

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
484	แม่	515	รด	546	โรย	577	เลย
485	แมง	516	รวม	547	ไร่	578	และ
486	แม้น	517	รอ	548	ลง	579	เล่า
487	แมว	518	รอง	549	ลด	580	เล่า
488	โมง	519	ร้อง	550	ลบ	581	เลี้ยง
489	ไม่	520	ร้อน	551	ลม	582	เลี้ยง
490	ไม้	521	รอบ	552	ล้ม	583	เลือด
491	ยก	522	ระวัง	553	ลอง	584	เลี้ยง
585	แล	616	สะดือ	647	หม้อ	678	แห่ง
586	แล้ง	617	สะพาน	648	หมา	679	แหน
587	แล้ว	618	สะอาด	649	หมี	680	ให้
588	และ	619	สั่ง	650	หมู	681	ใหญ่
589	ไล่	620	สังกะสี	651	หมู	682	ใหม่
590	วัด	621	สั้น	652	หรือ	683	ไหน
591	วัน	622	สับ	653	หวี	684	ไหม
592	วัว	623	สับประรด	654	ห่อ	685	ไหล
593	ว่า	624	สาด	655	ห้อง	686	ไหว
594	วาง	625	สาย	656	หอม (ข)	687	อย่า
595	ว่าง	626	สาว	657	หอย	688	อยู่
596	วาด	627	สี	658	หัก	689	ออก
597	ว่าน	628	สูง	659	หัน	690	อ่อน
598	ว้าง	629	สุข	660	หัว	691	อะไร
599	วิชา	630	สู้	661	หัวเราะ	692	อัน
600	วิตามิน	631	เส้น	662	หา	693	อา
601	วิธี	632	เสา	663	ท่า	694	อ่าน
602	เวลา	633	เสียง	664	หาง	695	อาบ
603	เวียน	634	เสียบ	665	หาม	696	อาละวาด
604	ไว้	635	เสือ	666	หาย	697	อำเภอ
605	ศาลา	636	เสือ	667	หิน	698	อิม

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
606	ส่ง	637	เสื่อ	668	หิว	699	อีก
607	สบู	638	ใส่	669	หุง	700	อื่น
608	ส้ม	639	หก (ก)	670	หุ่่น	701	อู่่น
609	สวด	640	หญ้า	671	หุ	702	เอง
610	สวน	641	หนา	672	เห	703	เอา
611	สวม	642	หน้า	673	เห็น	704	แอบ
612	สวย	643	หนี	674	เหนือ	705	โอ
613	สอน	644	หนู	675	เหล่า	706	โอ่ง
614	สอบ	645	ห่ม	676	เหลือ	707	โอน
615	ล้อม	646	หมอ	677	เห่า	708	ไอ

2.4 บัญชีคำที่นำมาใช้ในการออกแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554: 34-73) ได้จัดทำรายงานการศึกษาคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 993 คำ ซึ่งเป็นขอบข่ายของคำที่นำมาใช้ในการออกแบบทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการอ่าน (Reading Test : RT) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 8 บัญชีคำที่นำมาใช้ในการออกแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 112 คำ

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
1	กระดาศ	29	ตาล	57	พยาบาล	85	วาดภาพ
2	การ	30	ตำบล	58	พิชซ่า	86	วาดรูป
3	การทำงาน	31	ตำรวจ	59	พิเศษ	87	วิทยาศาสตร์
4	การทำงานอาชีพ	32	ทหาร	60	พีช	88	วิเศษ
5	การบ้าน	33	เทคโนโลยี	61	ฟุตบอล	89	ศาสนา
6	ขอบคุณ	34	เทศบาล	62	ภาพ	90	ศุกร์
7	ข้อมูล	35	โทรทัศน์	63	มนุษย์	91	เศรษฐกิจ

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
8	เขต	36	โทรศัพท์	64	มนุษย์ต่างดาว	92	สมมติ
9	คณิต	37	นามสกุล	65	มวล	93	สัตว์
10	คณิตศาสตร์	38	น้ำซूप	66	มัธยม	94	สัตว์ประหลาด
11	ความสุข	39	น้ำตาล	67	รถ	95	สัปดาห์
12	คุณครู	40	โน้ตบุ๊ก	68	รถแข่ง	96	สามารถ
13	คุณพ่อ	41	บท	69	รถเครื่อง	97	สุข
14	คุณแม่	42	บริษัท	70	รถตู้	98	สุขศึกษา
15	แครอท	43	บอล	71	รถไฟ	99	เสร็จ
16	เจริญ	44	บาท	72	รถรับส่ง	100	อนุบาล
17	โจร	45	บุญ	73	รส	101	อังกฤษ
18	ซีอกโกแลต	46	ประดิษฐ์	74	รายการ	102	อังคาร
19	ชาติ	47	ประเทศ	75	รูป	103	อาจ
20	ชีวิต	48	ประมาณ	76	รูปร่าง	104	อาชีพ
21	เชิญ	49	ประโยค	77	โรค	105	อาทิตย์
22	ซอล	50	ประโยชน์	78	โรงพยาบาล	106	อาหาร
23	ซอส	51	ประวัติ	79	ละคร	107	อินเทอร์เน็ต
24	ญาติ	52	ประวัติศาสตร์	80	ลูกบอล	108	อินเทอร์เน็ต
25	ดาวอังคาร	53	ผล	81	ลูกศร	109	อุปถัมภ์
26	ตรวจ	54	ผลไม้	82	เลข	110	แอปเปิ้ล
27	ต้องการ	55	ผู้พิเศษ	83	เลขที่	111	โอกาส
28	ตัวเลข	56	ผู้อำนวยการ	84	วอลเลย์	112	ฮูลาฮูป

ตารางที่ 9 บัญชีคำที่นำมาใช้ในการออกแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คำที่มีอักษรนำ จำนวน 63 คำ

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
1	ขนม	17	สนิท	33	หมู่บ้าน	49	เหรอ
2	ขนมจีน	18	สนุก	34	หีบ	50	เหริญ
3	ขนมปัง	19	สมุด	35	หยุด	51	เหลือ
4	ขยะ	20	สระ	36	หอรก	52	เหลือ

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
5	ขยับ	21	หญิง	37	หรือ	53	แหละ
6	จังหวัด	22	น้อย	38	หลง	54	ใหญ่
7	เจ้าหญิง	23	หนังสือ	39	หลัง	55	ไหน
8	ฉลาด	24	หน้า	40	กลับ	56	ใหม่
9	เด็กหญิง	25	หนึ่ง	41	หลาย	57	ไหล
10	ตลก	26	หนู	42	หวัด	58	ไหว
11	ถนน	27	หมด	43	หวาน	59	ไหว้
12	เท่าไร	28	หมอ	44	ห้องสมุด	60	อุงุ่น
13	นิดหน่อย	29	หมา	45	เหงา	61	อย่า
14	ปลาหมึก	30	หมูน	46	เหมียว	62	อย่าง
15	ผู้หญิง	31	หมู	47	เหมือน	63	อ่อย
16	ศาสนา	32	หมู	48	เหมือนกัน		

ตารางที่ 10 บัญชีคำที่นำมาใช้ในการออกแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คำที่ใช้สระเปลี่ยนรูป จำนวน 90 คำ

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
1	กลับ	24	ขึ้น	47	นั้น	70	เย็น
2	กลับบ้าน	25	เข็ด	48	น่ารัก	71	เย็บ
3	กัด	26	เชิญ	49	บัง	72	ระเบิด
4	กับ	27	ชัก	50	ป็น	73	ระวัง
5	เก็บ	28	เด็ก	51	ป็น	74	รัก
6	เกิด	29	เด็กหญิง	52	เปิด	75	รับจ้าง
7	ขับ	30	เด็ด	53	เป็น	76	เร็ว
8	ข้าวผัด	31	เดิน	54	เปิด	77	เล็ก
9	เข็ม	32	ตอนเย็น	55	ผัก	78	เล็ก
10	เขิน	33	ตัก	56	ผักกาด	79	วัด
11	แข็งแรง	34	ตั้งใจ	57	ผักชี	80	วัน
12	ครึ่ง	35	ตั้งแต่	58	ผักบุ้ง	81	สัก
13	ครับ	36	ตัด	59	ผัด	82	สับปะรด

ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ	ที่	คำ
14	คัน	37	เต็ม	60	เผ็ด	83	หนังสือ
15	คับ	38	ตั้ง	61	ฝรั่ง	84	กลับ
16	เงิน	39	ทั้งหมด	62	พัก	85	หวัด
17	จึก	40	ทับ	63	ฟัง	86	หัด
18	จัด	41	ทุกวัน	64	พัน	87	หัน
19	จับ	42	เทอม	65	พัน	88	เห็น
20	เจ็ด	43	เท่ากัน	66	มั่ง	89	อังคาร
21	เจ็บ	44	นักเรียน	67	มั่งคุด	90	อัน
22	ฉัน	45	นั่ง	68	มัน		
23	ช็อกโกแลต	46	นั่ง	69	เม็ด		

จากตารางแสดงบัญชีคำที่นำมาใช้ในการออกแบบทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการอ่าน (Reading Test : RT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 993 คำ มีคำที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษา คือ คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีอักษรนำ และคำที่ใช้สระเปลี่ยนรูปทั้งหมด 265 คำ โดยผู้วิจัยจะนำไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ และเลือกจำนวน 80 คำ ไปใช้ในการออกแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยที่ผู้วิจัยประยุกต์ตามแนวคิดของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดราชบูรณะรังสรรค์ (ชั้นมานุราชบุรี) อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

3. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับนักเรียนในศตวรรษที่ 21 หากนักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพจะช่วยให้สร้างปฏิสัมพันธ์และสร้างความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งนำไปสู่เป้าหมายและประสบความสำเร็จในการทำงาน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อใช้ในการวิจัย ดังนี้

3.1 ความหมายของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

คำว่า Collaboration หมายถึง การร่วมมือ ซึ่งคำนี้ยังมีการใช้ในประเทศไทยค่อนข้างแพร่หลายและพบการแปลเป็นภาษาไทยด้วยคำต่าง ๆ เช่น การร่วมมือกันในการทำงาน การช่วยเหลือกันในการทำงาน ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Collaboration Skills) นั้นเป็น Soft Skills ที่จะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการทำงานเป็นทีม ได้เรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีความคิดสร้างสรรค์และความคิดริเริ่ม มีความสุขในการทำงาน มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานเพิ่มขึ้น ดังนั้นการทำงานร่วมกับผู้อื่นจึงเป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งที่แสดงถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือ สอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2560: 98-99) และ ณิชดา เวชญาลักษณ์ (2561: 82) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นกระบวนการที่มุ่งให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนในลักษณะของกิจกรรมกลุ่ม ได้ลงมือปฏิบัติจริง และมีบทบาทในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง เสริมสร้างทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยครูมีหน้าที่ในการสนับสนุนให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้และบรรลุเป้าหมายร่วมกันทั้งกลุ่ม

นักวิชาการ (Schermerhorn และคณะ, 2002: 416; เมตต์ เมตต์การุณจิต, 2559: 2-5; เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2556: 4; วิกานดา เกษตรเอี่ยม, 2558: 42-43) กล่าวถึงความหมายของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นไว้ว่า การทำงานร่วมกับผู้อื่น ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น หมายถึง พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกในระหว่างการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในทางบวกระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มด้วยความรับผิดชอบ

3.2 ความสำคัญ of ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

การทำงานร่วมกับผู้อื่นมีความสำคัญต่อการใช้ชีวิตประจำวันเป็นอย่างยิ่ง หากมีการฝึกฝน ปฏิบัติตนให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพแล้วจะช่วยสร้างโอกาสในการเรียนรู้จากผู้อื่นซึ่งจะส่งผลดีทั้งต่อตนเองและสังคมโดยรวมอีกด้วย นักวิชาการ (Levi และ Askay, 2020: 9-11; เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2556: 5-8; วิกานดา เกษตรเอี่ยม, 2558: 21) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการทำงานร่วมกับผู้อื่นไว้ดังนี้

1. การมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นช่วยให้การทำงานประสบความสำเร็จมากกว่าการทำงานเพียงคนเดียว
2. การมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นจะช่วยสร้างโอกาสในการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน

3. การมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นช่วยส่งเสริมความก้าวหน้าในการทำงาน

4. การมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นจะช่วยเปิดโอกาสให้บุคคลได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ของสมาชิก

ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ของครูควรเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและสร้างโอกาสในการเรียนรู้

3.3 องค์ประกอบของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นทักษะสำคัญในการเรียนรู้และทำงานร่วมกันกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นไว้ ดังนี้

Johnson & Johnson (1999) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นไว้ ดังนี้

1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) หมายถึง การพึ่งพากันในเชิงบวก แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (1) การพึ่งพากันในรูปแบบของผลลัพธ์ คือ การพึ่งพากันโดยได้รับประโยชน์จากงานที่สมบูรณ์ของส่วนรวม ครูควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนทำงานในลักษณะที่กำหนดจุดหมายร่วมกัน จึงจะสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งผลให้สามารถร่วมมือกันทำงานจนประสบความสำเร็จได้ (2) การพึ่งพากันในรูปแบบของวิธีการ คือ การพึ่งพากันในด้านของกระบวนการทำงานเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย คือ การที่ทุกคนนำข้อมูลในส่วนตัวนเองมารวมกับสมาชิกในกลุ่มจึงจะทำให้ประสบความสำเร็จได้ รวมไปถึงการช่วยเหลือพึ่งพากันในรูปแบบของบทบาท คือ การที่สมาชิกกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างเหมาะสมให้แต่ละคนในกลุ่ม แบ่งงานที่มีความเกี่ยวเนื่องกันให้แต่ละคนในกลุ่ม หากว่าคนใดทำงานไม่เสร็จ จะทำให้การทำงานส่วนอื่นไม่สามารถไปต่อได้

2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด (Face to face promotive Interdependence) หมายถึง การให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนอภิปราย การรับฟังเหตุผล ความรู้ ความคิดของสมาชิกในกลุ่ม และช่วยเหลือกัน ก่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียน

เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักการทำงานร่วมกันและฝึกทักษะการเข้าสังคม ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละบุคคล (Individual accountability) หมายถึง ความรับผิดชอบที่มีต่อการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ซึ่งนักเรียนต้องทำงานที่ได้รับอย่างเต็มที่ และพิจารณาได้นักเรียนแต่ละคนเกิดองค์ความรู้ในการเรียนรู้หรือไม่ โดยประเมินผลสำเร็จของงานทั้งตนเองและของสมาชิกแต่ละบุคคล รวมกันเป็นผลงานโดยภาพรวมของกลุ่ม สะท้อนข้อมูลย้อนทั้งข้อดีและข้อควรปรับปรุงทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ให้ทุกคนอภิปรายแสดงความคิดเห็นและสรุปผลการเรียนเป็นรายบุคคลหลังจบบทเรียน

4. การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and small group skills) หมายถึง การมีทักษะในการเข้าสังคม มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างราบรื่น คือ มีภาวะความเป็นผู้นำ กล้าตัดสินใจ มีทักษะในการติดต่อสื่อสาร การเลือกใช้ภาษาและทักษะในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการทำงานร่วมกัน ซึ่งจำเป็นสำหรับการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มบรรลุตามเป้าหมาย

5. การวิเคราะห์กระบวนการทำงานกลุ่ม (Group processing) หมายถึง การวิเคราะห์กระบวนการทำงานของกลุ่มเพื่อช่วยให้กลุ่มเกิดการเรียนรู้และปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่มครอบคลุมการวิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการทำงานของกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่มและผลงานของกลุ่ม

Romig (1996: 124-132) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นไว้ดังนี้

1. ความสามารถในการสร้างสรรค์ของกลุ่ม (Team Creativity) กลุ่มต้องมีการวางแผนการทำงานโดยการระดมความคิดเห็นของสมาชิกในการสร้างสิ่งใหม่ ๆ นำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่ม

2. การติดต่อสื่อสารภายในกลุ่ม (Team Communication) การติดต่อสื่อสารที่ีระหว่างสมาชิกจะนำไปสู่การปฏิบัติที่ถูกต้อง รวมทั้งการยอมรับฟังความคิดเห็นอย่างเปิดเผยและตรงไปตรงมา

3. การประชุมกลุ่ม (Team Meeting) สมาชิกทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการประชุม เพราะทุกคนมีความสำคัญและเท่าเทียมกันจะทำให้การทำงานเกิดประสิทธิผล

4. การจัดการความขัดแย้ง (Conflict Management) ส่งเสริมการติดต่อสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ของกลุ่ม เพื่อช่วยให้เกิดความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงกระบวนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ค่านิยม วิสัยทัศน์ และพันธกิจของกลุ่ม (Team Values, Vision and Mission) ต้องมีการกำหนดแนวทางในการทำงานร่วมกัน และพัฒนากระบวนการทำงานตามวัตถุประสงค์

6. การกำหนดเป้าหมายของกลุ่ม (Team Goal Setting) โดยการหาข้อตกลงร่วมกันของสมาชิกเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติตามระยะเวลาที่กำหนด

7. บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของกลุ่ม (Role and Responsibility and Team Organization) สมาชิกทุกคนต้องเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง เพื่อบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

8. การแก้ไขปัญหาของกลุ่ม (Team problem Solving) โดยมีการประชุมสมาชิกเพื่อระบุปัญหา วิเคราะห์สาเหตุและเลือกวิธีการแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสม

9. การตัดสินใจของกลุ่ม (Team Decision Making) โดยใช้ทักษะความรู้และการมีส่วนร่วมเพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารในการตัดสินใจแก้ปัญหา

10. การปรับปรุงกระบวนการทำงาน (Work Process Improvement) การฝึกสมาชิกทุกคนเกี่ยวกับการปรับปรุงการทำงาน เช่นลดระยะเวลา เป็นต้น

วราภรณ์ ตรีกุลสฤทธ์ (2550: 9) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นไว้ดังนี้

1. การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคล หมายถึง การที่สมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปมีความเกี่ยวข้องกันมรดการดำเนินกิจกรรมของกลุ่ม ตระหนักในความสำคัญของกันและกัน แสดงออกโดยการยอมรับ การให้เกียรติกัน การปรึกษาหารือและให้โอกาสในการทำงาน

2. มีจุดมุ่งหมายและเป้าหมายร่วมกัน หมายถึง สมาชิกมีความรู้และเข้าใจวัตถุประสงค์ของการทำงาน เพื่อให้การทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน นำมาซึ่งความสำเร็จของการทำงานอย่างง่ายดาย

3. การมีโครงสร้างของทีม หมายถึง การมีกฎ ระเบียบ แบบแผน ซึ่งเป็นแบบแผนเฉพาะกลุ่มตามมติที่สมาชิกทุกคนจะต้องยอมรับและปฏิบัติตาม

4. สมาชิกมีบทบาทและความรู้สึกร่วมกัน หมายถึง มีการแบ่งหน้าที่ ความรับผิดชอบ กระจายงานตามความรู้ความสามารถ และความถนัดของสมาชิก

ทองทิพภา วิริยะพันธ์ (2551: 45-47) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นไว้ ดังนี้

1. สมาชิกต้องรู้และเข้าใจวัตถุประสงค์ร่วมกัน และทุกคนต้องรู้สึกว่าต่างคนต่างมีภาระผูกพันที่ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งวัตถุประสงค์ดังกล่าวต้องชัดเจนและเป็นที่ยอมรับของสมาชิกทุกคน เพื่อให้สมาชิกมีแรงจูงใจที่จะปฏิบัติงาน ริเริ่มความคิดสร้างสรรค์ ลดความขัดแย้ง ลดการควบคุม ลากรทำโทษ

2. สมาชิกต้องมีความสามารถในการเข้าใจพฤติกรรมของตนและเพื่อนในกลุ่ม ว่ามนุษย์มีความแตกต่างกัน ทั้งร่างกายและจิตใจ รวมไปถึงการมีเป้าหมายในชีวิตที่ไม่เหมือนกัน

3. สมาชิกต้องแสดงบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างเหมาะสม

4. ต้องมีระเบียบ กฎเกณฑ์ หรือมาตรฐานต่าง ๆ ที่ช่วยควบคุมให้สมาชิกประพฤติปฏิบัติตามเกณฑ์

5. มีระบบการติดต่อสื่อสารที่ดีระหว่างสมาชิกด้วยกัน

6. มีวิธีการจัดการกับข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพด้วยความประนีประนอมและมีเหตุผล

7. สร้างความร่วมมือระหว่างสมาชิก แสดงความกระตือรือร้นในการพูดคุย ใฝ่หาใจซึ่งกันและกัน พูดคุยปรึกษาและแสดงน้ำใจให้ความช่วยเหลือสมาชิกเท่าที่จะทำได้

8. ทำให้สมาชิกรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน

9. มีวิธีการทำงานที่ดี มีเหตุผลในการตัดสินใจ สามารถวิเคราะห์ปัญหา และกำหนดแนวทางแก้ไขปัญหอย่างเหมาะสมที่สุด

10. สร้างบรรยากาศในการทำกิจกรรมที่ดี จะช่วยเสริมสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล

ธีระ รุญเจริญ (2553: 162-163) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นไว้ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านสมาชิกในกลุ่ม

1.1 มีเจตนาที่ดีและตั้งใจทำงาน กระตือรือร้นที่จะทำงานร่วมกัน และยอมรับวัตถุประสงค์ที่ได้ช่วยกันกำหนดไว้

1.2 มีทักษะในการทำงานนั้น ๆ หมายถึง เชื่อมั่นในความสามารถของเพื่อนสมาชิกด้วยกันและพร้อมที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

1.3 มีความร่วมมือและประสานกันอย่างดี หมายถึง มีการติดต่อสื่อสารและประสานงานระหว่างสมาชิก ให้ความสำคัญกับสมาชิกและยอมรับความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

1.4 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี หมายถึง มีความไว้วางใจ และเข้าใจความรู้สึกของสมาชิก

2. องค์ประกอบด้านผู้นำของกลุ่ม

2.1 ผู้นำต้องมีความอดทน และตั้งใจ ไม่แสดงอารมณ์หงุดหงิดในความล่าช้า พยายามให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง ไม่บังคับในการตัดสินใจและเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้เป็นผู้นำบ้าง และมีความสามารถในการชักจูงสมาชิกให้เกิดความร่วมมือ

2.2 สามารถขจัดความขัดแย้งของกลุ่มและใช้ความขัดแย้งไปในทางสร้างเสริมได้

2.3 เอาใจใส่และเพิ่มพูนความรู้ให้แก่สมาชิกมีความเชื่อมั่นที่จะทำงาน

2.4 มีเทคนิคในการจูงใจสมาชิก

2.5 มีความเข้าใจพฤติกรรมของสมาชิกแต่ละคน

2.6 มีความรอบรู้และมีความรู้ในการวางแผนการทำงาน การติดตามและประเมินผล

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้วิจัยเลือกใช้อ้างอิงองค์ประกอบความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นตามแนวคิดของ Johnson & Johnson (1999) มาเป็นแนวคิดในการพัฒนาแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเนื่องจาก Johnson & Johnson เป็นนักการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับสากล รวมทั้งได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในการนำแนวคิด

ดังกล่าวไปใช้ในงานวิจัยด้านการสอนภาษาไทยในประเทศไทย ดังงานวิจัยของ ธัญญา เอมบำรุง (2563) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักการใช้ภาษาไทยและทักษะการร่วมมือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เทคนิครีเวิร์สจิกซอร์ร่วมกับผังกราฟิก และงานวิจัยของ วณัฐพล ลินภิบาล (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรื่องตามจินตนาการและทักษะการร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับแผนภาพความคิด งานวิจัยดังกล่าวพบว่า ผู้วิจัยใช้แนวคิดของ Johnson & Johnson ไปใช้ในการพัฒนาเครื่องมือของตัวแปรตาม ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำองค์ประกอบของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นตามแนวคิดของ Johnson & Johnson (1999) มาใช้ในการพัฒนาแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นจำนวน 5 ประเด็นหลักเพื่อเป็นกรอบในการกำหนดพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออก ระหว่างการทำงานร่วมกับผู้อื่นขณะจัดการเรียนการสอน

3.4 ลักษณะของผู้ที่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ลักษณะของผู้ที่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีลักษณะดังต่อไปนี้ (Biech, 2007: 14-26; เมตต์ เมตต์การุณจิต, 2559: 22-24; วราภรณ์ ตรีกุลสุทธิ, 2550: 9; วิกานดา เกษตรเอี่ยม, 2558: 28-31; สุนันทา เลานันทน์, 2549: 114) ได้กล่าวถึงลักษณะของนักเรียนที่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นไว้ดังนี้

1. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความไว้วางใจ เชื่อใจ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน ตระหนักถึงความต้องการและความรู้สึกของสมาชิก
2. รู้จักแบ่งงานตามความสามารถ เพื่อที่จะได้มอบหมายงานได้ตรงตามความสามารถของบุคคลนั้น
3. มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น
4. รู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนเองต่อกลุ่มโดยรวม ช่วยในงานของกลุ่ม ประสบความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์
5. มีความร่วมมือร่วมใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้ประสบความสำเร็จตรงตามเป้าหมายหรือบรรลุวัตถุประสงค์
6. ยอมรับความแตกต่างทางความคิดของสมาชิกภายในกลุ่ม และรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

7. มีความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างนวัตกรรมการทำงานเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงานร่วมกับผู้อื่น

8. มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยน อภิปรายประเด็นปัญหา เพื่อนำศักยภาพ ทั้งของตนเองและผู้อื่นมาใช้ในการพัฒนางานส่วนรวมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

9. มีทักษะในการสื่อสารและถ่ายทอดไปยังผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ชัดเจนและ เข้าใจตรงกันเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้สำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

10. มีความตื่นตัวและรู้ตนเองอยู่ตลอดเวลาในระหว่างการทำงาน ช่วยสมาชิกสำรวจการทำงานของกลุ่มอยู่เสมอเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นซึ่งเป็นอุปสรรคต่อเป้าหมาย ความสำเร็จของกลุ่ม

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะนักเรียนที่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้วิจัยจะนำลักษณะดังกล่าวมาใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดพฤติกรรมของนักเรียนรายด้าน เพื่อประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.5 ปัจจัยในการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

การส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานของนักเรียน เป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียน เกิดพฤติกรรมที่แสดงให้เห็นความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น นักวิชาการ (Robbins และ Coulter, 2002: 408-411; ทองทิพภา วิริยะพันธุ์, 2551: 13; เรณู เชื้อสะอาด, 2551: 22-25) กล่าวถึงปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นไว้ ดังนี้

1. บรรยากาศของการทำงานมีความเป็นกันเอง กระตือรือร้น อบอุ่นและ สร้างสรรค์ สมาชิกทุกคนในกลุ่มช่วยกันทำงานอย่างจริงจังและจริงใจ ไม่แสดงออกถึงความเบื่อหน่าย

2. เป้าหมายที่ทุกคนมีส่วนร่วม จะทำให้เกิดพัฒนาการของกลุ่มที่มีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน โดยที่สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มต้องเข้าใจ มีส่วนร่วมในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ มีการมอบหมายงานอย่างชัดเจน

3. การแสดงออก ต้องไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และจะต้องรับฟังเพื่อนสมาชิก คนอื่น ๆ การแสดงออกของสมาชิกจะต้องเกิดจากความเข้าใจตนเองและกลุ่มอย่างชัดเจน

4. บทบาทและความเป็นผู้นำ ภายในกลุ่มควรมีความยืดหยุ่น สมาชิกแต่ละคนเข้าใจและปฏิบัติตามบทบาทของตนเองเรียนรู้และเข้าใจในบทบาทของผู้อื่นว่าทุกบทบาทมี

ความสำคัญ ถึงแม้ในบางครั้งอาจจะมีหัวหน้าที่เป็นทางการ แต่สมาชิกอาจจะสลับเปลี่ยนตำแหน่งและบทบาทระหว่างกันได้ตลอดเวลา โดยสมาชิกแต่ละคนจะต้องเต็มใจรับหน้าที่เป็นผู้นำตามสถานการณ์ที่เหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้กลุ่มสามารถใช้ทักษะของทุกคนได้อย่างเต็มที่ และสมาชิกภายในกลุ่มสามารถแสดงศักยภาพของตนได้เต็มที่

5. แสดงความคิดเห็นที่สอดคล้องและเป็นเอกฉันท์ โดยหัวหน้ากลุ่มจะต้องพยายามให้สมาชิกทุกคนลงมตร่วมกันเพื่อให้ได้ข้อสรุป โดยไม่สร้างแรงกดดัน หรือบังคับให้สมาชิกคนใดคนหนึ่งจำใจต้องยอมรับในเสียงส่วนใหญ่อย่างไม่เต็มใจและไม่มอคติดต่อกลุ่ม

6. ความไว้วางใจ เป็นหัวใจสำคัญ เพราะจะเป็นพื้นฐานสำคัญของความรักและความสามัคคี หากสมาชิกทุกคนต่างแน่ใจและมั่นใจว่าเขาจะมีเพื่อนคอยให้การสนับสนุนไว้วางใจและซื่อสัตย์ต่อกันและกัน รวมทั้งสื่อสารกันอย่างเปิดเผย จำทำให้สมาชิกสามารถร่วมมือกันปฏิบัติงานได้สำเร็จ

7. ความคิดสร้างสรรค์ การเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน ทำให้ต้องหาวิธีปฏิบัติหรือสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่ดีกว่าเดิม โดยระดมความคิดในการแก้ปัญหาและหาทางออกอย่างสร้างสรรค์ให้แตกต่างและดีกว่าเดิม ซึ่งจะช่วยให้กลุ่มมีโอกาสและความได้เปรียบเหนือคู่แข่ง

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยในการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้วิจัยจะนำไปปรับใช้ในการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ ร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกันและมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ ช่วยเสริมสร้างทักษะการทำงานกลุ่มและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบผลงานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.6 การวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นทักษะสำคัญที่ครูจะต้องเสริมสร้างให้เกิดขึ้นกับนักเรียน เพราะเป็นทักษะที่ช่วยให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนรู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นจึงจำเป็นที่ครูจะต้องมีการวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนในระหว่างการจัดกระบวนการเรียนการสอน

การวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นจะต้องใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน เพื่อใช้ในการวัดและประเมินนักเรียนเป็นรายบุคคล นักวิชาการ (กังวล เทียนกัณฑ์เทศน์, 2540: 24-25; ประพนอม เดชชัย, 2536: 257; ภัทรา นิคมานนท์, 2543: 165-167; ชูศรี วงศ์รัตน์, 2560: 5) ได้กล่าวถึงวิธีการที่ใช้วัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นไว้ ดังนี้

1. การใช้ระเบียบสะสมส่วนบุคคล เป็นการบันทึกพฤติกรรมของแต่ละบุคคลโดยทั่วไป ผู้วัดต้องสังเกตพฤติกรรมเป็นระยะ ๆ ไปเป็นรายบุคคลจนกระทั่งเห็นว่าเพียงพอที่จะเห็นพฤติกรรมนั้นชัดเจน ระเบียบสะสมส่วนบุคคลจะเป็นการบันทึกพฤติกรรมอันเป็นผลจากการศึกษาด้านการปรับตัวของบุคคลในสังคม

2. การใช้แบบสังเกต เป็นระบบที่จัดเตรียมไว้แล้ว โดยมีการกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการสังเกตไว้ซึ่งมีลักษณะเป็นประโยคข้อความที่เกี่ยวกับพฤติกรรมที่ต้องการวัด โดยตรวจสอบพฤติกรรมว่ามีหรือไม่มีตามที่ผู้วัดหรือผู้ใช้แบบสำรวจสังเกตได้

3. การใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เป็นเครื่องมือการวัดผลการศึกษาที่ใช้สำหรับพิจารณาคุณลักษณะ (Characteristic) หรือพฤติกรรมการกระทำ (Action) ต่าง ๆ เหมาะสมสำหรับใช้ประกอบการสังเกตคุณลักษณะหรือพฤติกรรมของนักเรียนที่มีระดับการพิจารณาเป็น 2 ระดับ เช่น มี-ไม่มี ผ่าน-ไม่ผ่าน เป็นต้น เพื่อพิจารณาหรือประเมินทักษะพื้นฐานทักษะการปฏิบัติ ผลการปฏิบัติและพัฒนาการทางสังคมของนักเรียน

การวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นการวัดระดับพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงออกในขณะทำงานหรือกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น โดยจากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมพฤติกรรมการทำงานเป็นทีม โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT ร่วมกับเว็บสนับสนุน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของ ธนาภรณ์ บุญเลิศ (2561) การพัฒนาความสามารถในการทำงานเป็นทีมของนักเรียนนายสิบทหารบก เหล่าทหารช่าง โดยใช้กรณีศึกษา ร่วมกับเทคนิคจิ๊กซอว์ ของ วิชฌัย ญาณกร (2564) พบว่า งานวิจัยดังกล่าวข้างต้น ใช้แบบสังเกตพฤติกรรมและแบบประเมินการทำงานในลักษณะของแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจึงเลือกใช้การวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น ตามสร้างตามแนวคิดของ Johnson & Johnson (1999: 31-37) มีองค์ประกอบจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การฟังพาและเกื้อกูลกัน 2) การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด 3) ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละบุคคล 4)

การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการทำงานกลุ่มย่อย และ 5) การวิเคราะห์กระบวนการทำงานกลุ่ม กับลักษณะของผู้ที่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยสังเคราะห์เป็นประเด็นพฤติกรรม ด้านละ 3 ข้อ ในรูปแบบแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

4. รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การเรียนการสอนภาษาในปัจจุบันมีรูปแบบการสอนที่มีการบูรณาการแนวคิดต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ซึ่งรูปแบบการสอนที่มีความน่าสนใจคือรูปแบบการสอนที่มีการบูรณาการระหว่างแนวคิดสมดุภาษาและทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นรูปแบบการสอนของ กันทวรรณ มีสมสาร (2554: 90) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการสำเร็จการศึกษาระดับดุชฎิบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยที่มาของรูปแบบนี้ได้นำหลักการเรียนการสอนตามแนวสมดุภาษาของ Reif และ Heimburge (2007) มาบูรณาการเข้ากับหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือของ Johnson & Johnson (1994)

การสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษา เป็นทางเลือกในการสอนภาษาที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของมนุษย์ โดยเฉพาะนักเรียนในระดับปฐมวัย-ระดับประถมศึกษาตอนต้น เนื่องจากมีการบูรณาการทั้ง 4 ทักษะทางภาษาเข้าไว้ด้วยกันคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยครูสามารถปรับประยุกต์ให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียนผ่านการจัดกิจกรรมส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษา กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดและการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

ฉะนั้นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถทางภาษาที่ดี ครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนได้มีโอกาสสื่อสาร และมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่นเพื่อฝึกฝนและเพิ่มพูนประสบการณ์ทางภาษา ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จึงเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยส่งเสริมความสามารถทางภาษาได้เป็นอย่างดี เนื่องจากมีการแบ่งกลุ่มการทำงานโดยละความสามารถอย่างชัดเจน ได้ทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน รวมทั้งมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและส่วนรวม เพื่อให้การทำงานร่วมกันประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทักษะทางภาษาได้ครบทุกด้านและเพิ่มพูนความสามารถในการทำงาน

ร่วมกับผู้อื่นได้อีกด้วย รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือ มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ที่มาของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้ แบบร่วมมือ

รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็น
รูปแบบการสอนซึ่งพัฒนาขึ้นโดยกันตวรรณ มีสมสาร (2554) โดยนำหลักการเรียนการสอนภาษาตาม
แนวสมดุภาษาของ Reif & Heimburge (2007) มาบูรณาการเข้ากับการเรียนรู้แบบร่วมมือของ
Johnson & Johnson (1994) เพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
1 โดยเน้นความเข้าใจเรื่องราวพร้อมกับทักษะในการประสมคำในหลากหลายลักษณะ ครอบคลุมทักษะ
การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้อย่างครบถ้วน
นอกจากนี้ยังเป็นการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนผ่านกิจกรรมที่นักเรียนมีความช่วยเหลือ
และพึ่งพากันในทางบวก อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดรวมไปถึงประสบการณ์ทางภาษาที่หลากหลาย
และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน เกิดการเรียนรู้ที่ดี และร่วมมือกันทำงานจนประสบความสำเร็จอย่าง
เต็มความสามารถ

รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบ
ร่วมมือมีหลักการที่สำคัญ 4 ประการ ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมที่เน้นการเข้าใจเรื่องราวพร้อมกับการประสมคำในหลากหลาย
ลักษณะและครอบคลุมทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้เด็กสามารถพัฒนาทักษะ
ทางภาษาได้อย่างครบถ้วน
2. การจัดการสอนอ่านและเขียนให้เด็กได้ช่วยเหลือพึ่งพากันในทางบวก ติดต่อกัน
สัมพันธ์กันในลักษณะของการอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิด ข้อมูล ประสบการณ์ทางภาษาที่
หลากหลาย แปลกใหม่และสัมพันธ์กับชีวิตประจำวัน และให้เด็กได้มีบทบาทหน้าที่ในการรับผิดชอบ
งานที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน ทำให้เด็กเกิดแรงจูงใจในการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน เกิดการเรียนรู้ที่
ดี และร่วมมือกันทำงานจนประสบความสำเร็จอย่างเต็มความสามารถ
3. การจัดเตรียมวรรณกรรมและสื่อทางภาษาในชีวิตประจำวันอย่างหลากหลาย
ช่วยให้เด็กได้ฝึกฝนทักษะทางภาษาอย่างครอบคลุม

4. การจัดกิจกรรมกลุ่มที่เด็กได้ฝึกฝนการมีปฏิสัมพันธ์และการทำงานเป็นทีมช่วยขยายประสบการณ์ทางภาษาของเด็ก

จากหลักการดังกล่าวจะเห็นได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการ สมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนได้อย่างครบถ้วน อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้นักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 ขั้นตอนของการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการ สมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการ สมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้น ทั้งนี้ครูสามารถเลือกใช้กิจกรรมย่อยในแต่ละขั้นได้ตามความเหมาะสม ตามลักษณะเฉพาะของแต่ละกิจกรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (กันตวรรณ มีสมสาร, 2554: 90-92)

1. ขั้นการสาธิต เป็นขั้นของการปูพื้นฐานประสบการณ์เกี่ยวกับหนังสือและยกตัวอย่างสื่อทางภาษาที่หลากหลายในบริบทจริง โดยอาจจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1.1 กิจกรรมกลุ่มใหญ่ ได้แก่

1) การอ่านให้ฟัง (read aloud) เป็นกิจกรรมที่ครูเป็นแบบอย่างด้วยการอ่านออกเสียงให้เด็กฟังทั้งห้องจากหนังสือหรือสื่อทางภาษาที่ได้คัดสรรแล้ว โดยอ่านให้เด็กฟังสัปดาห์ละ 3-4 วัน ครูใช้กิจกรรมนี้ในการเริ่มเรียนสิ่งใหม่

2) การเขียนให้ดู (modeled writing) เป็นกิจกรรมที่ครูสาธิตการเขียนคำศัพท์ วลี หรือประโยค พร้อมกับการเขียนสะกดคำให้เด็กได้ยินเพื่อเป็นแบบอย่างในการเขียน ครูใช้กิจกรรมนี้ในการเริ่มเรียนสิ่งใหม่

3) การอ่านร่วมกัน (shared reading) เป็นกิจกรรมที่ครูสอดแทรกกลวิธีในการอ่านให้กับเด็กในลักษณะของการผลัดกันอ่านสิ่งพิมพ์ที่มีขนาดใหญ่ร่วมกันในห้อง ครูใช้กิจกรรมนี้ในการทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว

4) การเขียนร่วมกัน (shared writing) เป็นกิจกรรมที่ครูสอนทักษะและกลวิธีในการเขียนให้กับเด็กโดยที่ครูและเด็กผลัดกันออกมาเขียนคำและวาดภาพ ครูใช้กิจกรรมนี้ในการทบทวนสิ่งที่เรียนมาแล้ว

1.2 กิจกรรมรายคู่ คือ การผลัดกันพูด (say and switch) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้ผลัดกันพูดสื่อสารความคิดและประสบการณ์ของตนเองตามหัวข้อที่ครูกำหนด โดยเด็กที่จับคู่กันจะต้องตั้งใจฟังเมื่อคู่สนทนาพูด เมื่อพูดจบแล้วจึงจะซักถามหรือแสดงความคิดเห็นได้

2. ขั้นการให้ความรู้ เป็นขั้นของการนำเสนอหรือสอดแทรกความรู้ใหม่และยกตัวอย่างหรือข้อมูลจากหนังสือเรียนและ/หรือแบบฝึกอ่านประกอบ โดยอาจจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.1 กิจกรรมกลุ่มใหญ่ คือ การสอนทักษะทางภาษาโดยตรง (directed teaching) เป็นกิจกรรมที่ครูสอนวิธีการอ่านและเขียนสะกดคำและ/หรือชี้แจงประเด็นที่น่าสนใจของสื่อทางภาษาให้กับเด็ก เช่น องค์ประกอบของหนังสือ สิ่งชี้แนะทางสายตาเพื่อช่วยในการคาดเดาราววิธีการเขียน

2.2 กิจกรรมกลุ่มย่อยที่แบ่งตามระดับความสามารถทางการอ่านและการเขียนของเด็ก คือ การสอนอ่านและเขียนแบบชี้แนะ (guided reading and writing) เป็นกิจกรรมที่ครูสอนวิธีการอ่านและเขียนให้เด็ก (ความรู้ใหม่) ในกลุ่มย่อยโดยใช้สื่อทางภาษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็กแต่ละกลุ่ม กิจกรรมนี้ครูจะทำในเวลาเดียวกับกิจกรรมการอ่านอิสระและเขียนอิสระเสมอ

3. ขั้นการนำการฝึก เป็นขั้นของการให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติ ทั้งกิจกรรมตามกำหนดและกิจกรรมที่เด็กเลือกเพื่อทบทวนสิ่งที่เรียนรู้ โดยสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

3.1 กิจกรรมกลุ่มย่อย คือ การเล่นเกมทางภาษา (literacy game) เป็นกิจกรรมที่ครูให้เด็กในกลุ่มย่อยเล่นเกมที่ช่วยฝึกฝนทักษะทางภาษา

3.2 กิจกรรมรายคู่ ได้แก่

1) การจับคู่อ่าน (paired reading) เป็นกิจกรรมที่เด็กจับคู่เพื่อเลือกหนังสือหรือสิ่งพิมพ์ที่ครูคัดเลือกไว้มาอ่านตามความสนใจโดยเด็กที่จับคู่กันจะมีปฏิสัมพันธ์และพึ่งพาอาศัยกันในการทำงาน

2) การจับคู่เขียน (paired writing) เป็นกิจกรรมที่เด็กจับคู่เพื่อเขียนเรื่องราวที่ครูกำหนดหัวข้อไว้ โดยเด็กที่จับคู่กันจะมีปฏิสัมพันธ์และพึ่งพาอาศัยกันในการทำงาน

3) การจับคู่ตรวจสอบ (paired checking) เป็นกิจกรรมที่เด็กจับคู่เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายทั้งการอ่านและการเขียน

3.3 กิจกรรมเป็นรายบุคคล ได้แก่

1) การสอนอ่านและเขียนแบบชี้แนะ (guided reading and writing) เป็นกิจกรรมที่ครูทบทวนและฝึกฝนการอ่านและเขียนให้เด็กในกลุ่มย่อยให้แม่นยำมากยิ่งขึ้น โดยใช้หนังสือหรือสื่อทางภาษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของเด็กๆในแต่ละกลุ่ม กิจกรรมนี้ครูจะทำในเวลาเดียวกันกับกิจกรรมการอ่านอิสระ และเขียนอิสระเสมอ

2) การเขียนตามที่ได้รับมอบหมาย เป็นกิจกรรมที่ให้เด็กอ่านเขียนโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่น การทำแบบฝึกหัดในแบบเรียน การอ่านแบบฝึก การเขียนไทย การทำสมุดบันทึกนิทาน การทำแบบอ่านคัดเขียน

3) การอ่านอิสระ (independent reading) เป็นกิจกรรมที่ครูเปิดโอกาสให้เด็กได้เลือกหนังสือหรือสิ่งพิมพ์มาอ่านเองตามความสนใจ

4) การเขียนอิสระ (independent writing) การที่ครูเปิดโอกาสให้เด็กได้สื่อสารความคิดของตนเองด้วยการขีดเขียนคำหรือเรื่องราวตามความสนใจ

4. ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการใช้ เป็นขั้นของการจัดกิจกรรมโดยมุ่งให้เด็กนำความรู้ที่เรียนมาก่อนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่กำหนด โดยอาจจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

4.1 กิจกรรมกลุ่มย่อย ได้แก่

1) การเขียนหลากหลายลักษณะ เป็นกิจกรรมที่ให้เด็กนำความรู้ที่เรียนมาก่อนมาประยุกต์ใช้ในการเขียนร่วมกัน โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่น เขียนโปสเตอร์ ผังมโนทัศน์ แต่งนิทาน

2) การนำเสนอผลงาน (presentation) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้เด็กได้พูดเกี่ยวกับผลงาน ได้สื่อสารความคิดหรือความรู้สึที่มีต่อผลงานของตนเองให้เพื่อนฟังในกลุ่มย่อย

4.2 กิจกรรมเป็นรายบุคคล คือ การเขียนหลากหลายลักษณะ เป็นกิจกรรมที่ให้เด็กนำความรู้ที่เรียนมาก่อนมาประยุกต์ใช้ในการเขียนโดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ เช่น การอ่านนิทานแล้วบันทึกลงในสมุดบันทึกนิทาน การนำคำที่กำหนดมาแต่งเป็นประโยคหรือเรื่องราว

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ นั้น เป็นตัวแปรอิสระที่ผู้วิจัยจะนำไปปรับประยุกต์เป็นขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสะกดคำ

ชุตินา ขุนแสง และ ยงยุทธ ขุนแสง (2563) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำ ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสมดุลภาษา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ผลวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) ความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) ความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานมีความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสมดุลภาษา

พิมลพร พงษ์ประเสริฐ (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึก กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนางบุญ อำเภอมือง จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ผลวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านและเขียนสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของฮันเตอร์ร่วมกับแบบฝึกสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุวรรณา อ่อนเบา (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์เธอร์เก็ต กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนคลองเกลือ จังหวัดนนทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ผลวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนที่หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน เมื่อระยะเวลาผ่านไป 2 สัปดาห์ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการสะกดคำข้างต้นทำให้ทราบถึงวิธีการในการจัดกิจกรรมของผู้วิจัยที่ส่วนใหญ่ใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน เน้นนักเรียนเป็นสำคัญตามหลักการของสมองกับการเรียนรู้และส่งเสริมให้สมองสามารถรับรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีจุดประสงค์เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาที่หลากหลายและแก้ไขปัญหาการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แต่ยังไม่มียานวิจัยใดที่มีการบูรณาการระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบสมดุลภาษาและการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งรูปแบบการสอนนี้จะช่วยพัฒนาทั้งทักษะการสะกดคำภาษาไทยควบคู่ไปกับการพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมไปถึงการวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยที่ผู้วิจัยมีการวัดและประเมินผลนักเรียนเพื่อตรวจสอบพฤติกรรมว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งผู้วิจัยส่วนใหญ่เลือกใช้แบบทดสอบในการวัดความสามารถการสะกดคำภาษาไทย

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

นภาพิณ แสนสามารถ (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านและการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและเขียน การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลนาแกผดุงราชกิจ เจริญ จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านและเขียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) การคิดวิเคราะห์ของนักเรียน 1 ที่เรียนด้วยแบบฝึก โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยแบบฝึก และใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรรณฤดี สุขชื่น (2563) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาป่าชะ-เขาเพิ่ม จังหวัดนครนายก กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดหนองเคี่ยม จังหวัดนครนายก ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาป่าชะ-เขาเพิ่ม จังหวัดนครนายก หลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี อยู่ในระดับมาก

ประวิณนุช ศิริบุรณ์ (2564) ได้ศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและเขียนสะกดคำโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/8 โรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มช่วยเหลือเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ และทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยผู้วิจัยส่วนใหญ่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่มีการออกแบบกิจกรรมกลุ่มอย่างหลากหลาย และใช้แบบประเมินพฤติกรรมในการวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ช่วยให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เกิดการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ไปพร้อม ๆ กันส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาไทยสูงขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุภาษา

วิภาพร คุปติเกษม (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุภาษา กลุ่มตัวอย่าง

คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนวัดทัพหมั่น อำเภอบ้านไร่ จังหวัดอุทัยธานี เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ 3) แบบประเมินทักษะในการสื่อสาร และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็น ผลวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุภาษาสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ทักษะการสื่อสารของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การสอนแนวสมดุภาษาพัฒนาสูงขึ้น 3) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนแนวสมดุภาษา ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย ในระดับมาก นักเรียนมีความสุข ชอบกิจกรรมการสอนแนวสมดุภาษา และต้องการให้มีกิจกรรมการอ่านหนังสือ/นิทานเพิ่มขึ้น

บุษบา กรุดประโคน (2563) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แนวสมดุภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการอ่านเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดบ้านสนวน ปีการศึกษา 2562 ภาคเรียนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ผลวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียน มีค่าสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) ทักษะการอ่านการเขียนของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้มีค่าเท่ากับ 54.76 จากคะแนนเต็ม ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม ที่กำหนดไว้

นรินทร์ธร บุษปามะตะนัง และ ทศนีย์ นาคคุณทรง (2564) ได้ศึกษาการจัดประสบการณ์ตามแนวสมดุภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชายและนักเรียนหญิง อายุระหว่าง 4-5 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ภาคเรียนที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดประสบการณ์ 2) แบบประเมินการอ่าน 3) แบบประเมินการเขียน ผลวิจัยพบว่า 1) เด็กที่ได้รับการจัดประสบการณ์มีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสูงขึ้น 2) เด็กที่ได้รับการจัดประสบการณ์มีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุภาษาข้างต้น สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสมดุภาษาที่มีการบูรณาการทักษะทางภาษาครบทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมไปถึงการเสริมสร้างประสบการณ์ทางภาษาที่นักเรียนสามารถเชื่อมโยงไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยเกี่ยวกับการสะกดคำ

Schneider และ Näsland (1993) ได้ศึกษาเรื่องผลของการเรียนภาษาศาสตร์ใน ระยะเริ่มต้นของนักเรียนระดับปฐมวัยและความสามารถในการจดจำที่มีต่อการอ่านและการสะกดคำ ในโรงเรียนประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนที่เรียนในระดับชั้นปฐมวัยปีสุดท้ายจำนวน 163 คน ผลการวิจัยพบว่า การเริ่มเรียนภาษาของเด็กในลักษณะของการทำกิจกรรมกลุ่มส่งผลต่อ ความสามารถในการอ่านและการสะกดคำมากกว่าการเรียนรู้แบบรายบุคคล

Edijanto (2014) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการสะกดคำของนักเรียนระดับชั้น ปฐมวัยโดยใช้แบบฝึกการสะกดคำ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับปฐมวัยที่มีอายุระหว่าง 5-6 ปี จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะด้านการสะกดคำของนักเรียนหลังการใช้แบบฝึกการสะกดคำ สูงขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

Azizinezhad และคณะ (2013) ได้ศึกษาเรื่อง การประยุกต์การเรียนรู้แบบร่วมมือ ในชั้นเรียน EFL เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือมีส่วนสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารด้วยของผู้เรียน รวมไปถึงพัฒนา ความสามารถและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพ

Lucena และ San Jose (2016) ได้ศึกษาเรื่อง การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเพิ่ม ทักษะการพูดของนักเรียน: แนวทางปรากฏการณ์วิทยา กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนโรงเรียน ประถมศึกษาในเมืองดาเวา ประเทศฟิลิปปินส์ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือส่งผล ให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์และกล้าแสดงออกมากขึ้นต่อเพื่อนหรือเพื่อนร่วมชั้นในระหว่างการเรียนรู้ การสอน วิธีการสอนดังกล่าวนี้ยังเป็นเหมาะสมสำหรับนักเรียนไม่กล้าแสดงออกหรือแสดงความคิดเห็น ในชั้นเรียน ทำให้พวกเขามั่นใจในตนเองมากขึ้นและมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น

Driskell และคณะ (2018) ได้ศึกษาเรื่อง พื้นฐานของการทำงานเป็นกลุ่มและ การทำงานร่วมกัน ผลการวิจัยพบว่า พื้นฐานของการทำงานเป็นกลุ่มประกอบด้วย รูปแบบ กระบวนการของกลุ่ม มิติการทำงานเป็นทีมหลัก แนวทางการเลือก การฝึกอบรม และการออกแบบ

เพื่อปรับปรุงการทำงานเป็นกลุ่ม และการประยุกต์ใช้การวิจัยการทำงานเป็นกลุ่มในปัจจุบันในสภาพแวดล้อมจริง

Vakilifard และคณะ (2020) ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้แนวทางการเรียนรู้แบบร่วมมือและกลยุทธ์การให้ความหมายของคำศัพท์ในภาษาเปอร์เซีย (สำหรับผู้เรียนภาษาที่สอง) กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เรียนภาษาเปอร์เซียเป็นภาษาที่สองในระดับกลางจำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้เพิ่มมากขึ้น

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบสมดุภาษา

Melia (2000) ได้ศึกษาเรื่องผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบสมดุภาษาเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนระดับชั้นปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับชั้นปฐมวัยจำนวน 36 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบสมดุภาษามีพัฒนาการด้านการเขียนมากกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติ

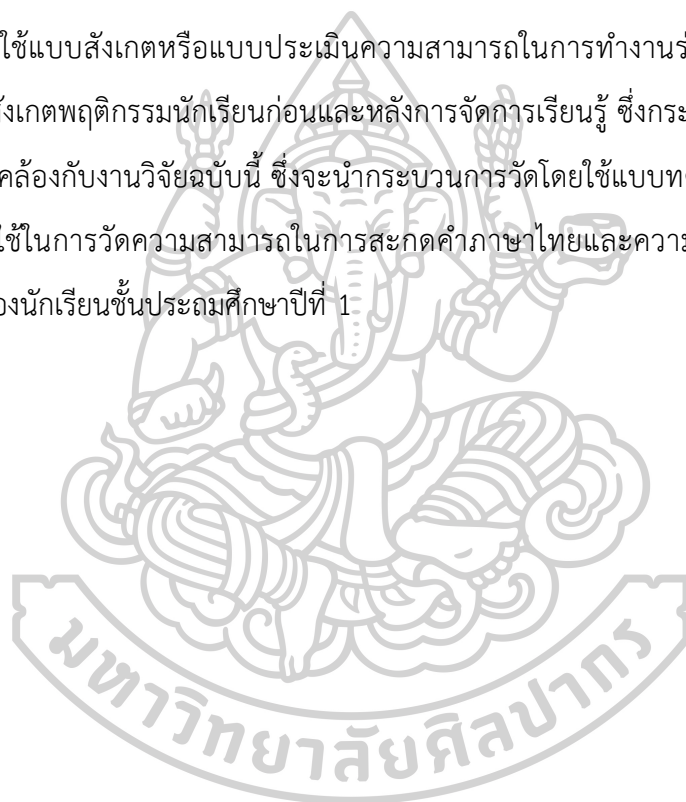
Guo และคณะ (2023) ได้ศึกษาเรื่อง ความแตกต่างของการเรียนการสอนแบบสมดุภาษา: การวิเคราะห์ทักษะการอ่านจับใจความ ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนที่มีครูเป็นศูนย์กลางส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนในระดับสูงขึ้น แต่การจัดการเรียนการสอนแบบสมดุภาษา ที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางและเรียนรู้ได้อย่างอิสระ ไม่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการอ่านของนักเรียนในด้านทักษะการอ่านจับใจความ

สรุป

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบสมดุภาษา เป็นรูปแบบที่ช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เชื่อมโยงทักษะการเรียนรู้ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ครอบคลุมทุกด้าน ซึ่งช่วยส่งเสริมทักษะการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนให้สามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสม การสอนในรูปแบบสมดุภาษายังมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและยืดหยุ่น ครูสามารถออกแบบการจัดการเรียนการสอนโดยปรับประยุกต์ให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนและนักเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถในการการสะกดคำภาษาไทยอันเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้และการสื่อสารในอนาคต ซึ่งสามารถนำมาบูรณาการร่วมกันกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยการสอดแทรกกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อ

พัฒนาทักษะทางภาษาผ่านกระบวนการกลุ่ม ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ การแสดงความคิดเห็น อภิปรายประเด็นปัญหาและร่วมกันสร้างองค์ความรู้ไปพร้อม ๆ กัน มีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกัน มีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุล ภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ จึงเป็นการจัดการเรียนเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาทักษะการสะกดคำภาษาไทยและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยส่วนใหญ่มีการวัดตัวแปรตามในด้านการสะกดคำโดยใช้แบบทดสอบการอ่านและการเขียนเพื่อวัดระดับความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม และใช้แบบสังเกตหรือแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งครูเป็นผู้ประเมินและสังเกตพฤติกรรมนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ซึ่งกระบวนการวัดตัวแปรตามดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยฉบับนี้ ซึ่งจะนำกระบวนการวัดโดยใช้แบบทดสอบและแบบประเมินพฤติกรรมไปใช้ในการวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1



บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษา และการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นงานวิจัยแบบก่อนทดลอง (Pre - Experimental Designs) โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. กำหนดตัวแปร
3. ออกแบบแผนการวิจัย
4. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การสร้างและหาคคุณภาพเครื่องมือ
6. การรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดราชภูรังสรรค์ (ชั้นมานุชาษฎร์) จังหวัดสมุทรสาคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 ห้องเรียน ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/3 รวมทั้งสิ้น 3 ห้องเรียน รวมนักเรียนจำนวน 85 คน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนวัดราชบูรณะรังสรรค์ (ชั้นมออนุราษฎร์) จังหวัดสมุทรสาครที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 27 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. กำหนดตัวแปร

ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรดังนี้

ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ การจัดการเรียนรู้โดยรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุคภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ 1) ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย และ 2) ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

3. ออกแบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบก่อนทดลอง (Pre – Experimental Designs) โดยใช้แบบแผนการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (The One – Group Pretest – Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 144) เพื่อวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แบบแผนการวิจัยวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย

สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

เมื่อ T₁ คือ การทดสอบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุคภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

X คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุคภาษา และการเรียนรู้แบบร่วมมือ

T₂ คือ การทดสอบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุคภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

แบบแผนการวิจัยวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แบบแผนการวิจัยวัดความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ทดลอง	สอบหลัง
X	T ₁

X คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการ สมดุลภาษา และการเรียนรู้แบบร่วมมือ

T₁ คือ การทดสอบความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผ่านเกณฑ์การประเมินในระดับ ดี หรือ แสดงพฤติกรรม ร้อยละ 70 ขึ้นไป (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2554: 59)

4. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

4.1 แผนการจัดการเรียนรู้การสะกดคำภาษาไทยที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 3 แผน โดยเป็นแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราจำนวน 5 ชั่วโมง คำที่มีอักษรนำจำนวน 5 ชั่วโมง และคำที่มีสระเปลี่ยนรูป จำนวน 5 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง

4.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย โดยวัดครั้งที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ และวัดครั้งที่ 2 เมื่อการทดลองสิ้นสุด

4.3 แบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นการประเมินหลังการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียน

5. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

5.1 แผนการจัดการเรียนรู้การสะกดคำภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้การสะกดคำภาษาไทยที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือมีขั้นตอนสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

5.1.1 ศึกษาข้อมูลจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวัดราชฎครังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) (ฉบับปรับปรุง) พุทธศักราช 2565 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551

5.1.2 ศึกษาหนังสือ ตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสะกดคำภาษาไทย การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

5.1.3 กำหนดสาระการเรียนรู้และระยะเวลาในการทดลองเพื่อสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 3 แผน โดยเป็นแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราจำนวน 5 ชั่วโมง คำที่มีอักษรนำจำนวน 5 ชั่วโมง และคำที่มีสระเปลี่ยนรูป จำนวน 5 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 การกำหนดหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา และระยะเวลาในการทดลอง

หน่วยการเรียนรู้	แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ 17 อ่านเขียนเพียรพัฒนา	1. คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา	การอ่านและการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตรา	5
	2. คำที่มีอักษรนำ	การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีอักษรนำ	5
	3. คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	การอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีสระเปลี่ยนรูป	5
	รวมทั้งสิ้น		15

5.1.4 นำโครงสร้างการกำหนดหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา และระยะเวลาในการทดลองเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ โดยที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาเห็นด้วย จึงดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามโครงสร้าง

5.1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา การใช้ภาษา ตลอดจนความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

5.1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน คือ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทยจำนวน 2 คนและ 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการสอนภาษาไทย (รายนามอยู่ในภาคผนวก ก) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ด้านภาษา ด้านการวัดผลและประเมินผล และด้านวิธีสอน ด้วยการพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1	หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้/นิยาม
0	หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้/นิยาม
-1	หมายถึง แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้/นิยาม

5.1.7 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน มาคำนวณหาค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการสะกดคำภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ΣR หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.1.8 พิจารณาผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) หากค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 แสดงว่าสอดคล้องตามเกณฑ์และสามารถนำไปใช้ได้

ทั้งนี้จากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.60-1.00 (ผลการประเมินอยู่ในภาคผนวก ข) ถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยได้ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 รายการปรับแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

แผนที่	ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ	รายการแก้ไข
1	พิจารณาเพิ่มการสะท้อนคิดหลังจากที่นักเรียนนำเสนอผลงานในขั้นของการจัดกิจกรรมการใช้	ผู้วิจัยได้เพิ่มการสะท้อนคิดเกี่ยวกับคุณค่าของเรื่องที่เรียน ความสำเร็จของการทำงานกลุ่ม, การแก้ปัญหาที่พบระหว่างการทำงานกลุ่ม, การพัฒนางานในอนาคต
	พิจารณาเกณฑ์การประเมินการแต่งประโยคของนักเรียนขาดหายไป	ผู้วิจัยเพิ่มเกณฑ์การประเมินการแต่งประโยคของนักเรียน
	เกณฑ์การประเมินไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	ผู้วิจัยปรับเกณฑ์การประเมินในด้านวิธีการ จากการตรวจสอบฉบับที่ก เป็น การสังเกตพฤติกรรมโดยใช้แบบสังเกต
	เพิ่มเกณฑ์การประเมินว่าจะต้องมีกี่คะแนนจึงจะผ่านเกณฑ์การประเมินได้	ผู้วิจัยเพิ่มเกณฑ์คะแนนในระดับคะแนน 3 คะแนนขึ้นไปจึงจะผ่านเกณฑ์การประเมินได้ตาราง
2	พิจารณาเพิ่มการสะท้อนคิดหลังจากที่นักเรียนนำเสนอผลงานในขั้นของการจัดกิจกรรมการใช้	ผู้วิจัยได้เพิ่มการสะท้อนคิดเกี่ยวกับคุณค่าของเรื่องที่เรียน ความสำเร็จของการทำงานกลุ่ม, การแก้ปัญหาที่พบ

แผนที่	ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ	รายการแก้ไข
		ระหว่างการทำงานกลุ่ม, การพัฒนา งานในอนาคต
	พิจารณาการเขียนคำอ่านของอักษรนำ ต้องมีเครื่องหมาย (.) ตรงคำที่อ่าน	ผู้วิจัยเพิ่มการเขียนคำอ่านของ อักษรนำโดยใส่เครื่องหมาย (.) เช่น ละ - หวิน
	เกณฑ์การประเมินไม่สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	ผู้วิจัยปรับเกณฑ์การประเมินในด้าน วิธีการ จากการตรวจสอบบันทึก เป็น การสังเกตพฤติกรรมโดยใช้แบบสังเกต
3	เกณฑ์การประเมินไม่สอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	ผู้วิจัยปรับเกณฑ์การประเมินในด้าน วิธีการ จากการตรวจสอบบันทึก เป็น การสังเกตพฤติกรรมโดยใช้แบบสังเกต

5.1.9 นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญเสนออาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่
ปรึกษาเห็นสมควรให้ปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5.1.10 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับแก้ไขแล้วไปเสนอต่อคณะกรรมการ
จริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขอรับการพิจารณารับรอง ผลการพิจารณา
พบว่าผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (หนังสือรับรองการพิจารณาจาก
คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อยู่ในภาคผนวก จ)

5.1.11 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่
ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียน
วัดราชบุรุษรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) จำนวน 28 คน ซึ่งมีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างด้านการเรียน
ในรายวิชาภาษาไทยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนด้วยตนเอง
เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ ความถูกต้อง ความเหมาะสมและบันทึกปัญหาข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่พบ
แล้วนำมาแก้ไขและปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง โดยผลการทดลองใช้ พบว่า ไม่ประสบปัญหาใน
การจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้

5.1.12 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนวัดราชบุรุษรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ซึ่งกำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 27 คน และบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อนำมาสรุปและอภิปรายผลการทดลอง

5.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย

แบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย ด้านการอ่าน แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ จำนวน 10 คำ และตอนที่ 2 การอ่านคำ จำนวน 10 คำ โดยมีคะแนนคำละ 1 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน และด้านการเขียนสะกดคำ วัดโดยการเขียนตามคำบอก จำนวน 20 คำ คำละ 1 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 40 คะแนน เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

5.2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้น ๆ ท 1.1 ป. 1/2 บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 ป. 1/2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ และศึกษาบัญชีคำพื้นฐานที่ใช้ในการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

5.2.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบทดสอบการสะกดคำภาษาไทย จากตำราและเอกสาร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบการสะกดคำภาษาไทย และศึกษาเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการสะกดคำภาษาไทยจากตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการสะกดคำภาษาไทย

5.2.3 กำหนดโครงสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังเรียนตามวิธีการของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบปฏิบัติจริง ประกอบด้วย การอ่านแบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ และตอนที่ 2 การอ่านคำ และการเขียนสะกดคำวัดโดยการเขียนตามคำบอก เพื่อใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และสร้างเกณฑ์การประเมิน โดยกำหนดโครงสร้างดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 โครงสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด	องค์ประกอบ	จำนวน
ท 1.1 ป. 1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้น ๆ	การอ่านสะกดคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีสระเปลี่ยนรูป	10
	การอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีสระเปลี่ยนรูป	10
ท 4.1 ป. 1/2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	การเขียนสะกดคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา คำที่มีอักษรนำ และคำที่มีสระเปลี่ยนรูป	20

5.2.4 นำโครงสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสะกดคำภาษาไทยก่อนและหลังเรียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

5.2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสะกดคำภาษาไทยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางด้านเนื้อหา การใช้ภาษา ตลอดจนความเหมาะสมของแบบทดสอบและปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

5.2.6 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน คือ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทยจำนวน 2 คนและ 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการสอนภาษาไทย (รายนามอยู่ในภาคผนวก ก) ประเมินแบบทดสอบเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ / นิยาม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ / นิยาม

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ / นิยาม

5.2.7 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน มาคำนวณหาค่า IOC

จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการสะกดคำภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.2.8 พิจารณาผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) หากค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่า สอดคล้องตามเกณฑ์และสามารถนำไปใช้ได้ ผลปรากฏว่าค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยทั้ง 40 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 – 1.00 (ผลการประเมินอยู่ในภาคผนวก ข) ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแบบทดสอบบางส่วนและมีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 รายการปรับแก้ไขแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยตามข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ

ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ	รายการแก้ไข
พิจารณาคำว่า “สับปะรด” ควรเป็นคำพยางค์เดียวสำหรับคำที่มีสระเปลี่ยนรูป	ผู้วิจัยปรับเป็นคำว่า “เริ่ม”
พิจารณาคำว่า “ศุกร์” เป็นคำที่มี “ก” สะกดตรงตามมาตรา	ผู้วิจัยปรับเป็นคำว่า “สุข”
พิจารณาคำว่า “เศรษฐี” ควรเป็นคำที่มีพยางค์เดียวสำหรับคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา มาตรา กด	ผู้วิจัยปรับเป็นคำว่า “ดูจ”

ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ	รายการแก้ไข
พิจารณาคำว่า “ทั้งหมด” ควรเป็นคำพยางค์เดียวสำหรับคำที่มีสระเปลี่ยนรูป	ผู้วิจัยปรับเป็นคำว่า “รั้ง”
พิจารณาคำว่า “ระเบิด” ควรเป็นคำพยางค์เดียวสำหรับคำที่มีสระเปลี่ยนรูป	ผู้วิจัยปรับเป็นคำว่า “เพิ่ม”

5.2.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยที่ปรับแก้ไขแล้วไปเสนอต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขอรับการพิจารณารับรอง ผลการพิจารณาพบว่าผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (หนังสือรับรองการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อยู่ในภาคผนวก จ)

5.2.10 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดราชบุรุษรังสรรค์ (ชั้นมอญราชบุรุษ) ผลการทดลองใช้ปรากฏว่า ข้อคำถามมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียนเนื่องจากเป็นคำที่มาจากบัญชีคำพื้นฐานสำหรับการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

5.2.11 นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพรายข้อ โดยหาค่าดัชนีความยากง่าย ค่าดัชนีอำนาจจำแนก ผลปรากฏว่า ค่าดัชนีความยากง่ายของแบบทดสอบ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 (ผลการวิเคราะห์อยู่ในภาคผนวก ข) แสดงว่าแบบทดสอบสามารถใช้ได้ และค่าดัชนีอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ มีค่าตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป (ผลการวิเคราะห์อยู่ในภาคผนวก ข) แสดงว่าแบบทดสอบมีอำนาจจำแนก

5.2.12 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน จากสูตร KR-20 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 182) โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ผลปรากฏว่า เท่ากับ 0.92 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่น

5.2.13 นำแบบทดสอบวัดความสามารถในการการสะกดคำภาษาไทยประกอบด้วยตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ ตอนที่ 2 การอ่านคำ และการเขียนสะกดคำ วัดโดยการเขียนตามคำบอกไปทดลองกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1

โรงเรียนวัดราษฎร์รังสรรค์ (ชั้นมอญราษฎร์) จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งกำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 27 คน

5.3 แบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

แบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นแบบประเมินที่มีเกณฑ์ในการให้คะแนนแบบในรูปแบบแบบตรวจสอบรายการ (Check list) โดยมีขั้นตอนในการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

5.3.1 ศึกษาการสร้างแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

จากเอกสารหลักการประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

5.3.2 สร้างแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยใช้เป็นแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนการสอน โดยสังเคราะห์จากแนวคิดของ Johnson & Johnson (1999) ซึ่งมีองค์ประกอบจำนวน 5 ด้าน ได้แก่ 1) การฟังพาดและเกื้อกูลกัน 2) การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด 3) ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละบุคคล 4) การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการทำงานกลุ่มย่อย และ 5) การวิเคราะห์กระบวนการทำงานกลุ่ม กับลักษณะของผู้ที่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นตามแนวคิดของนักวิชาการ เป็นประเด็นในแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่นด้านละ 3 ข้อ ในรูปแบบแบบตรวจสอบรายการ (Check list) โดยมีตัวอย่างของข้อคำถามจำแนกตามองค์ประกอบดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นกับลักษณะของผู้ที่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ผู้พัฒนาประเด็นในแบบประเมินพฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่น

องค์ประกอบของ ความสามารถในการ ทำงานร่วมกับผู้อื่น ตามแนวคิดของ Johnson & Johnson (1999)	ลักษณะของผู้ที่มีความสามารถในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น ตามแนวคิดของ Johnson & Johnson (1999)	ประเด็นในการประเมินพฤติกรรม
1. การพึ่งพาและ เกื้อกูลกัน (Positive Interdependence)	1. มีความร่วมมือร่วมใจใน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้ ประสบความสำเร็จตรงตามเป้าหมายหรือ บรรลุวัตถุประสงค์ 2. มีความตื่นตัวและรู้ตนเองอยู่ตลอดเวลาใน ระหว่างการทำงาน ช่วยสมาชิกสำรวจการ ทำงานของกลุ่มอยู่เสมอเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อเป้าหมายความสำเร็จของ กลุ่ม	1) นักเรียนร่วมกันกำหนดหน้าที่และ แบ่งงานที่เหมาะสมให้กับสมาชิก ภายในกลุ่ม 2) นักเรียนทำงานของตนเองจน สำเร็จและแสดงความกระตือรือร้น ในการช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม 3) นักเรียนร่วมมือกับสมาชิกในการ ทำงานจนบรรลุผลสำเร็จ
2. การปรึกษาหารือ กันอย่างใกล้ชิด (Face to face promotive Interdependence)	3. ยอมรับความแตกต่างทางความคิดของ สมาชิกภายในกลุ่ม และรับฟังความคิดเห็นซึ่ง กันและกัน 4. มีความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างนวัตกรรม การทำงานเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น	1) นักเรียนแสดงความคิดเห็นกับ เพื่อนภายในกลุ่ม 2) นักเรียนยอมรับความคิดเห็นของ สมาชิกส่วนใหญ่และปฏิบัติตาม 3) นักเรียนใช้เหตุผลในการแสดง ความคิดเห็นและแก้ไขปัญหาร่วมกัน
3. ความรับผิดชอบที่ ตรวจสอบได้ของ สมาชิกแต่ละบุคคล (Individual accountability)	5. มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น 6. รู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนเองต่อกลุ่ม โดยรวม ช่วยให้งานของกลุ่มประสบ ความสำเร็จและบรรลุวัตถุประสงค์	1) นักเรียนแสดงความตั้งใจในการ ทำงานอย่างเต็มความสามารถ 2) เมื่อเกิดข้อผิดพลาดในส่วนของ ตนเอง นักเรียน แสดง ความ รับผิดชอบและแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น 3) นักเรียนสรุปสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ จากการทำงานร่วมกันกับเพื่อนใน กลุ่ม

องค์ประกอบของ ความสามารถในการ ทำงานร่วมกับผู้อื่น ตามแนวคิดของ Johnson & Johnson (1999)	ลักษณะของผู้ที่มีความสามารถในการทำงาน ร่วมกับผู้อื่น ตามแนวคิดของ Johnson & Johnson (1999)	ประเด็นในการประเมินพฤติกรรม
4. การใช้ทักษะ ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและการทำงาน กลุ่มย่อย (Interpersonal and small group skills)	7. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความไว้วางใจ เชื่อใจ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน ตระหนักถึงความ ต้องการและความรู้สึกของสมาชิก 8. มีทักษะในการสื่อสารและถ่ายทอดไปยัง ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง ชัดเจนและเข้าใจตรงกัน เพื่อให้สามารถทำงานร่วมกันได้สำเร็จตาม เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ	1) นักเรียนให้เกียรติสมาชิกในกลุ่ม ไม่แสดงพฤติกรรมด้านลบในระหว่าง การทำงาน 2) นักเรียนสามารถตัดสินใจ แก้ปัญหา/ความขัดแย้งในการ ทำงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่มได้ 3) นักเรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสารภายในกลุ่มได้เป็นอย่างดี
5. การวิเคราะห์ กระบวนการทำงาน กลุ่ม (Group processing)	9. รู้จักแบ่งงานตามความสามารถ เพื่อที่จะได้ มอบหมายงานได้ตรงตามความสามารถของ บุคคลนั้น 10. มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยน อภิปราย ประเด็นปัญหา เพื่อนำศักยภาพทั้งของตนเอง และผู้อื่นมาใช้ในการพัฒนางานส่วนรวมได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	1) นักเรียนมีการวางแผนใน การทำงานร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่ม 2) นักเรียนมีการประเมินผลการ การทำงานร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่ม 3) นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้ว่า การทำงานครั้งต่อไปต้องมีปรับปรุง และพัฒนางานอย่างไร

5.3.3 นำแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง นำมาแก้ไขปรับปรุงตาม
ข้อเสนอแนะ

5.3.4 นำแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่สร้างขึ้น
เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน คือ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้าน
การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทยจำนวน 2
คนและ 4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการสอนภาษาไทย (รายนามอยู่ในภาคผนวก ก)

ประเมินแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1	หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ / นิยาม
0	หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ / นิยาม
-1	หมายถึง แน่ใจว่าแบบทดสอบวัดได้ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ / นิยาม

5.2.5 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน มาคำนวณหาค่า IOC จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการสะกดคำภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.3.5 ค่า IOC สำหรับผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามนั้นใช้ได้ มีความเหมาะสมหรือมีความสอดคล้องระหว่างรายการประเมินกับเกณฑ์การประเมิน แต่ถ้าต่ำกว่า 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องระหว่างรายการประเมินกับเกณฑ์การประเมิน ตัดทิ้งหรือนำมาปรับปรุงแก้ไขใหม่ ผลปรากฏว่าค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 – 1.00 (ผลการประเมินอยู่ในภาคผนวก ข)

5.3.6 นำแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่ปรับแก้ไขแล้วไปเสนอต่อคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เพื่อขอรับการพิจารณารับรอง ผลการพิจารณาพบว่าผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (หนังสือรับรองการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ อยู่ในภาคผนวก จ)

5.3.7 นำแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ที่แก้ไขเสร็จแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดราชภัฏรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) จำนวน 29 คน และนักเรียนจะต้องมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีขึ้นไป ตามเกณฑ์ของแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553: 59) ซึ่งนักเรียนจะต้องมีผลคะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไปจึงจะอยู่ในระดับดี (มีคะแนนตั้งแต่ 10.2 คะแนนขึ้นไป) โดยมีเกณฑ์ในการสรุปผลการประเมินดังนี้

แสดงพฤติกรรม 13 - 15 พฤติกรรม	หมายถึง	ดีเยี่ยม
แสดงพฤติกรรม 9 - 12 พฤติกรรม	หมายถึง	ดี
แสดงพฤติกรรม 5 - 8 พฤติกรรม	หมายถึง	ผ่าน
แสดงพฤติกรรม 1 - 4 พฤติกรรม	หมายถึง	ไม่ผ่าน

5.3.8 นำผลการประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นมาหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Rater Agreement Index: RAI) เพื่อความชัดเจนและสื่อความได้ตรงกัน โดยผู้ช่วยผู้ประเมินมีคุณสมบัติดังนี้ 1) เป็นครูที่มีประสบการณ์ในการสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่น้อยกว่า 5 ปี 2) เป็นครูที่มีวิทยฐานะไม่น้อยกว่าระดับชำนาญการ และ 3) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษา ผลปรากฏว่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินมีค่าเท่ากับ 0.98 แสดงให้เห็นว่าแบบประเมินฉบับนี้มีคุณภาพ และผู้ประเมินมีการประเมินที่สอดคล้องกัน

5.3.9 นำแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีการของคูเดอร์ – ริชาร์ดสัน จากสูตร KR-20 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558: 182) โดยใช้เกณฑ์ความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปผลปรากฏว่า เท่ากับ 0.93 แสดงว่าแบบประเมินมีความเชื่อมั่น

5.3.10 นำแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ไปทดลองกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนวัดราชภัฏรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราษฎร์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ซึ่งกำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 27 คน

6. การรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดสอบก่อนเรียน ทดสอบหลังเรียน โดยขั้นตอนการเก็บข้อมูลมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

6.1 ก่อนดำเนินการทดลอง ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยก่อนเรียน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ประกอบด้วย ด้านการอ่าน แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ จำนวน 10 คำ และตอนที่ 2 การอ่านคำ จำนวน 10 คำ โดยมีคะแนนคำละ 1 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน และด้านการเขียนสะกดคำ วัดโดยการเขียนตามคำบอก จำนวน 20 คำ คำละ 1 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 40 คะแนน

6.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวนรวม 15 ชั่วโมง โดยเริ่มดำเนินการทดลองวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567 – 15 มีนาคม พ.ศ. 2567

6.3 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยหลังเรียน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง ประกอบด้วย ด้านการอ่าน แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ จำนวน 10 คำ และตอนที่ 2 การอ่านคำ จำนวน 10 คำ โดยมีคะแนนคำละ 1 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน และด้านการเขียนสะกดคำ วัดโดยการเขียนตามคำบอก จำนวน 20 คำ คำละ 1 คะแนน รวมเป็น 20 คะแนน รวมคะแนนเต็ม 40 คะแนน

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและเพื่อสรุปผลการทดลอง ดังนี้

7.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบ T-Test แบบ Dependent

7.2 การศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบ T-Test แบบ Dependent

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลงานภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังรายละเอียดตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลงานภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลงานภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลงานภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือก่อนและหลังการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามของการวิจัยข้อที่ 1 ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลงานภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ อย่างไร โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลงานภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งวัดจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือก่อน และหลังการทดลอง

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	M	SD	t	df	p
ก่อนเรียน	27	40	18.19	14.57	-11.366	26	.000*
หลังเรียน	27	40	24.33	12.26			

*p < .05

จากตารางที่ 18 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 18.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 14.57 และคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 24.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 12.26 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (T-Test Dependent) พบว่า คะแนนความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ผลการศึกษาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งวัดจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำโดยแยกเป็นรายด้าน ประกอบด้วย ด้านการอ่านสะกดคำและด้านการเขียนสะกดคำดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือก่อน และหลังการทดลอง

ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย								
ด้าน	การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	M	SD	t	df	p
การอ่าน สะกดคำ	ก่อนเรียน	27	20	9.81	8.43	-7.707	26	<.000*
	หลังเรียน	27	20	13.59	6.30			
การเขียน สะกดคำ	ก่อนเรียน	27	20	8.37	6.46	-10.724	26	<.000*
	หลังเรียน	27	20	10.74	6.28			

*p < .05

จากตารางที่ 19 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้านการอ่านสะกดคำมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 9.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 8.43 และคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือด้านการอ่านสะกดคำมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 13.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 6.30 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (T-Test Dependent) พบว่า คะแนนความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการอ่านสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้านการเขียนสะกดคำมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 8.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 6.46 และคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือด้านการเขียนสะกดคำมีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 10.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 6.28 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบค่าที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (T-Test

Dependent) พบว่า คะแนนความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้านการเขียนสะกดคำ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามของการวิจัยข้อที่ 2 ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับใด เพราะอะไร โดยมีรายละเอียดดังนี้

ผลการศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งวัดจากแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยนำคะแนนเทียบกับเกณฑ์ของแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553: 59) ซึ่งนักเรียนจะต้องมีผลคะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไปจึงจะอยู่ในระดับดี (มีคะแนนตั้งแต่ 10.2 คะแนนขึ้นไป) โดยมีเกณฑ์ในการสรุปผลการประเมินดังนี้

แสดงพฤติกรรม 13 - 15 พฤติกรรม	หมายถึง	ดีเยี่ยม
แสดงพฤติกรรม 9 - 12 พฤติกรรม	หมายถึง	ดี
แสดงพฤติกรรม 5 - 8 พฤติกรรม	หมายถึง	ผ่าน
แสดงพฤติกรรม 1 - 4 พฤติกรรม	หมายถึง	ไม่ผ่าน

ผลการศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งวัดจากแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นแสดงผลดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ผลการทดสอบสมมติฐานของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเทียบกับเกณฑ์

ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น						
N	คะแนนเต็ม	M	SD	t	df	P
27	15	11.96	1.95	10.55	26	<.000*

*p < .05

จากตารางที่ 20 พบว่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 11.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.95 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมของนักเรียน ของแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553: 59) ซึ่งนักเรียนจะต้องมีผลคะแนนพฤติกรรมตั้งแต่ 9 คะแนนขึ้นไปซึ่งอยู่ในระดับดี คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือจึงอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับเกณฑ์ โดยการทดสอบค่าที่แบบ One Sample T – Test นั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือซึ่งวัดจากประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยแยกเป็นองค์ประกอบ ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ผลการศึกษาความสามารถในการการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังการทดลอง แยกตามองค์ประกอบ

ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น							
องค์ประกอบที่	N	คะแนน เต็ม	M	SD	t	df	p
1. การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence)	27	3	2.33	0.48	2.52	26	<.000*
2. การปรึกษาหารือกันอย่าง ใกล้ชิด (Face to face promotive Interdependence)	27	3	2.78	0.42	8.31	26	<.000*
3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบ ได้ ของสมาชิกแต่ละบุคคล (Individual accountability)	27	3	2.33	0.48	2.52	26	<.000*
4. การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและการทำงาน กลุ่มย่อย (Interpersonal and small group skills)	27	3	2.48	0.50	3.89	26	<.000*
5. การวิเคราะห์กระบวนการ ทำงานกลุ่ม (Group processing)	27	3	2	0.55	-0.937	26	1.79

*p < .05

จากตารางที่ 21 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลงานและการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีค่าเฉลี่ยแยกตามองค์ประกอบได้แก่ องค์ประกอบที่ 1) การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน มีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 2.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.48 องค์ประกอบที่ 2) การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 2.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

เท่ากับ 0.42 องค์กรประกอบที่ 3) ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละบุคคล มีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 2.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.48 องค์กรประกอบที่ 4) การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการทำงานกลุ่มย่อย มีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 2.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.50 องค์กรประกอบที่ 5) การวิเคราะห์กระบวนการทำงานกลุ่ม มีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.55 และคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีค่าเฉลี่ย (M) เท่ากับ 11.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 1.95 เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมของนักเรียน ของแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553: 59) ซึ่งนักเรียนจะต้องมีผลคะแนนร้อยละ 70 ขึ้นไปซึ่งอยู่ในระดับดี คะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือทั้ง 5 องค์กรประกอบ จึงอยู่ในระดับดีขึ้นไปเมื่อเทียบกับเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 10.2 คะแนนขึ้นไป โดยการทดสอบค่าทีแบบ One Sample T – Test นั้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05



บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษา และการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ และ 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนวัดราชบุรุษรังสรรค์ (ชั้นมาอนุราชบุรี) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 27 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การสะกดคำภาษาไทยที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 3 แผน โดยเป็นแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราจำนวน 5 ชั่วโมง คำที่มีอักษรนำจำนวน 5 ชั่วโมง และคำที่มีสระเปลี่ยนรูป จำนวน 5 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย โดยวัดครั้งที่ 1 ก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ และวัดครั้งที่ 2 เมื่อการทดลองสิ้นสุด และ 3) แบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นการประเมินหลังการจัดการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียน

แบบแผนการวิจัยเป็นการวิจัยแบบก่อนทดลอง (Pre - Experimental Designs) โดยใช้แบบแผนการทดลองเป็นแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลัง (The One - Group Pretest - Posttest Design) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือระหว่าง

ก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบ T-Test แบบ Dependent และวิเคราะห์ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการ สมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิเคราะห์ข้อมูลจากผลการประเมินหลังเรียนโดยใช้ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทดสอบ T-Test แบบ Dependent

สรุปผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษา และการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
2. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับ ดี (M = 11.96, SD = 1.95)

อภิปรายผล

จากผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ก่อนและหลังการทดลอง สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียนโดยมีการบูรณาการทักษะทั้ง 4 ด้านให้นักเรียนเกิด

การเรียนรู้และสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น ซึ่งกิจกรรมในแต่ละขั้นนั้นช่วยส่งเสริมความสามารถในการสะกดคำของนักเรียน โดยสามารถอธิบายได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิต เป็นขั้นของการปูพื้นฐานประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนผ่านการสาธิต โดยครูมีบทบาทสำคัญในการสอนผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การจัดกิจกรรมในรูปแบบของกลุ่มใหญ่ ได้แก่ กิจกรรมการอ่านให้ฟัง (read aloud) และการอ่านร่วมกัน (shared reading) ในกิจกรรมนี้ครูจะนำนิทานหรือสื่อทางภาษาที่มีภาพประกอบสีสันสดใสที่ได้คัดสรรแล้วว่าเหมาะสมกับวัย พัฒนาการและความสนใจของนักเรียนเพื่อสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้และเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียน ก่อนจะเริ่มต้นสาธิตการอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังทั้งห้อง การสาธิตในการออกเสียงคำศัพท์ใหม่ของครูดังกล่าวนี้นี้ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการออกเสียงและสนใจในการเรียนรู้อีกขึ้น สอดคล้องกับที่ พรพิไล เลิศวิชา (2550: 33-37) กล่าวว่า การอ่านต้องเริ่มจากการสาธิตการอ่านออกเสียง และให้นักเรียนฟังครูอ่าน พร้อมกับดูตามตัวหนังสือ/รูปภาพจากหนังสือที่ครูอ่าน เพื่อสมองจะได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างภาพ คำที่เห็น ความหมายของภาพ และเริ่มจดจำเป็นแบบแผนของคำง่าย ๆ ผลจากการฟังและเริ่มสนใจที่จะอ่านหนังสือหลากหลายขึ้น จะช่วยเตรียมนักเรียนเข้าสู่พัฒนาการทางภาษาที่ก้าวหน้ามากยิ่งขึ้น ส่วนกิจกรรมต่อเนื่อง คือ กิจกรรมการเขียนให้ดู (modeled writing) และการเขียนร่วมกัน (shared writing) เป็นกิจกรรมที่ครูจะสาธิตการเขียนคำศัพท์และเป็นแบบอย่างให้นักเรียนฝึกเขียนตามครู การฝึกเขียนตามแบบอย่างสม่ำเสมอเมื่อเรียนรู้คำใหม่จะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้คำ ความหมาย และเข้าใจวิธีการเขียนอย่างถูกต้อง สอดคล้องกับที่ บุษบง ตันติวงศ์ (2535: 44-49) กล่าวว่า การเรียนรู้ของเด็กเป็นการเลียนแบบและมาจากการมีปฏิสัมพันธ์ ดังนั้น ครูจึงสามารถเป็นแบบอย่างให้นักเรียนโดยเป็นผู้สาธิต แสดงแบบอย่างในการใช้ภาษาหลาย ๆ ลักษณะ ซึ่งการเชื่อมโยงระหว่างการอ่านและการเขียนจะทำให้เด็กจะสามารถสังเกตองค์ประกอบของภาษาและรวมเข้าด้วยกันเป็นองค์รวมจะช่วยให้ทักษะการอ่านและการเขียนพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Husnu (2018) ที่ได้ศึกษาเรื่อง เทคนิคการสาธิตเพื่อเรียนรู้คำศัพท์และไวยากรณ์ในเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพของการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแสดงให้เห็นว่าการสอนโดยใช้วิธีการสาธิตส่งผลให้การสอนภาษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 2 ขั้นการให้ความรู้ เป็นขั้นของสอดแทรกความรู้ต่อเนื่องมาจากพื้นฐานเกี่ยวกับคำศัพท์ที่นักเรียนได้อ่านและเขียนตามครูแล้ว ครูจะสอดแทรกการสอนอ่านและการสอนเขียนอย่างถูกวิธีผ่านกิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ เช่น การจัดกิจกรรมกลุ่มใหญ่ซึ่งเป็นการสอนทักษะทางภาษาโดยตรง (directed teaching) ครูจะสอนวิธีการอ่านและวิธีการเขียนคำอย่างถูกต้อง ว่าอ่านอย่างไรจึงจะสามารถสื่อความได้ตรงตามความหมาย และเขียนอย่างไรจึงจะถูกต้องตรงตามหลักเกณฑ์ทางภาษา กิจกรรมดังกล่าวสอดคล้องกับที่ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2546: 47-59) กล่าวว่า ครูควรสอนวิธีการอ่านให้กับนักเรียน เพื่อฝึกให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง รวมทั้งการสอนเขียน ครูต้องสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้ลักษณะเฉพาะของการเขียนว่าต้องใช้วิธีการอย่างไรจึงจะสามารถเขียนได้อย่างถูกต้อง การให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการอ่านและวิธีการเขียนอย่างถูกต้องจะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในระบบภาษามากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับที่ ทรง จิตปราสาท (2526 : 23) กล่าวว่า การสอนภาษาไทยควรให้ความรู้แก่นักเรียนอย่างมีวิธีการมากกว่าการให้ท่องจำโดยไม่รู้ความหมาย ครูจึงต้องคอยให้คำแนะนำเพื่อปลูกฝังนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง หลังจากการสอนวิธีการอ่านและวิธีการเขียนในลักษณะกิจกรรมกลุ่มใหญ่แล้วจึงจัดกิจกรรมกลุ่มย่อยเพิ่มเติมที่แบ่งตามระดับความสามารถทางการอ่านและการเขียนของนักเรียน คือ การสอนอ่านและเขียนแบบชี้แนะ (guided reading and writing) เป็นกิจกรรมที่ครูให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการอ่านและเขียนให้นักเรียนในกลุ่มย่อยตามระดับความสามารถของนักเรียนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีพัฒนาการทางภาษาไม่เท่าเทียมกับเพื่อน จูงใจให้นักเรียนอยากเรียนโดยใช้หนังสือหรือสื่อทางภาษาที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนในแต่ละกลุ่ม เพื่อช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนให้มีการพัฒนามากยิ่งขึ้น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งให้ความรู้ด้วยวิธีการดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถในการสะกดคำได้

ขั้นที่ 3 ขั้นการนำการฝึก เป็นขั้นของการให้นักเรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติกิจกรรมเพื่อทบทวนสิ่งที่เรียนรู้และต่อยอดความรู้เดิมที่มีอยู่ ฝึกนักเรียนให้ใช้ทักษะทางภาษาที่เรียนเป็นพื้นฐานในการสร้างความรู้ใหม่ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในการเลือกใช้คำได้อย่างถูกต้อง ตรงตามความหมาย และเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับที่ บันลือ พลฤกษ์วัน (2536: 128-130) กล่าวว่า วิธีการหนึ่งของการฝึกพัฒนาคำศัพท์ของนักเรียนคือการขยายความหมาย โดยการเพิ่มคำให้เป็นสองพยางค์ สามพยางค์ และให้มีความหมายแตกต่างออกไป เพื่อเด็กจะได้เข้าใจและใช้ได้ ยกตัวอย่างที่ผู้วิจัยสอนการอ่านคำว่า /รด/ ที่ตัวสะกดอยู่ในมาตรา กด ครูต้อง

ยกตัวอย่างคำที่ออกเสียง /รด/ ให้นักเรียนสังเกตการใช้ตัวสะกดในบริบทที่มีความหมายต่างกัน ออกไป เช่น รสชาติ รถไฟ รดน้ำ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อขยายคำศัพท์ให้นักเรียนได้เข้าใจ รู้จักวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ในการใช้คำต่าง ๆ ซึ่งต้องอาศัยความคิดรวบยอดและทักษะในการใช้ภาษา เพื่อให้นักเรียน จะได้ใช้คำศัพท์เหล่านั้นในการเรียนรู้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ขั้นการนำการฝึกผู้วิจัยได้จัด กิจกรรมหลากหลายรูปแบบ เช่น กิจกรรมกลุ่มย่อย คือ การเล่นเกมทางภาษา (literacy game) เป็น กิจกรรมที่ครูให้นักเรียนในกลุ่มย่อยเล่นเกมที่ช่วยฝึกฝนทักษะทางภาษาอย่างสนุกสนานและ เพลิดเพลินกับการเรียนรู้ สอดคล้องกับที่ กุลิสรา จิตรชญาวิช (2562: 43) กล่าวว่า การนำเกมมาใช้ ในกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้เล่นเกม ทำให้ได้รับประสบการณ์ตรง และช่วย ให้นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องต่าง ๆ อย่างสนุกสนาน โดยเมื่อเล่นเกมเสร็จแล้วครูและนักเรียนจะมีการ อภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่นและองค์ความรู้ที่ได้รับ หลังจากนั้นครูจึงจัดกิจกรรมรายคู่ เช่น การจับคู่เขียน (paired writing) เป็นกิจกรรมที่นักเรียนจับคู่กับเพื่อนเพื่อเขียนประโยคหรือเขียนเรื่อง จากคำศัพท์ที่ได้เรียน การจับคู่กับเพื่อนและนำความรู้มาต่อยอดเป็นงานเขียนชนิดต่าง ๆ เป็น การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกเพื่อทบทวนความรู้และช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนสามารถอ่านและ เขียนสะกดคำได้ดีมากยิ่งขึ้น การจัดกิจกรรมดังกล่าวข้างต้นช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้นักเรียนทบทวนความรู้ และเกิดความคงทนในการเรียนรู้อีกขึ้น สอดคล้องกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไคค์ (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2559: 140-143) คือ กฎของการฝึกหัด (Law of Exercise) ซึ่งกล่าวว่า การได้ฝึกฝนและกระทำซ้ำ ๆ จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มั่นคงถาวร มากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การฝึกอ่านและฝึกเขียนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาที่มี ประสิทธิภาพอันเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ต่อไปในอนาคต ด้วยเหตุนี้ขั้นการนำ การฝึกจึงเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ส่งเสริมความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

ขั้นที่ 4 ขั้นการจัดกิจกรรมการใช้ เป็นขั้นของการจัดกิจกรรมที่ครูมุ่งให้นักเรียนนำ ความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่กำหนด สร้างเป็นผลงานต่าง ๆ ช่วยให้นักเรียนทบทวน ความรู้และนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ได้เหมาะสมและช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ผ่านการทำ กิจกรรมทางภาษา สอดคล้องกับที่ สุพันธ์วิดี ไวยรูป (2540:32) กล่าวว่า กิจกรรมสร้างสรรค์ทาง ภาษา เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดจินตนาการหรือความคิดและสามารถใช้ภาษาเป็นสื่อใน การถ่ายทอดจินตนาการหรือความคิดนั้น ๆ ได้ โดยจัดกิจกรรมในลักษณะต่าง ๆ เช่น กิจกรรมกลุ่ม ย่อย ได้แก่ กิจกรรมส่งเสริมการเขียน เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สร้างสรรค์ผลงานโดย

การนำคำศัพท์ที่นักเรียนได้เรียนทั้งจากหนังสือหรือสื่อทางภาษาที่นักเรียนคัดเลือกมาใช้ในการสร้างผลงานของกลุ่ม เช่น การนำคำศัพท์มาเขียนเป็นนิทานสั้น ๆ หรือการนำคำศัพท์จากหนังสือมาเขียนเป็นโปสเตอร์สื่อทางภาษา ทั้งนี้กิจกรรมการสร้างสรรคผลงานดังกล่าวจะช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้ บูรณาการทักษะการคิดสร้างสรรค์ไปพร้อม ๆ กับทักษะทางภาษาและส่งผลให้นักเรียนแสดงศักยภาพของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับที่ วัชรพล วิบูลยศรีน (2561: 78) กล่าวว่า นักเรียนจะสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองได้ดี หากมีโอกาสเรียนรู้โดยการนำความรู้ไปคิดสร้างสรรค์ชิ้นงานที่เหมาะสม นอกจากนี้จะมีกิจกรรมการนำเสนอผลงาน (presentation) ให้ นักเรียนนำเสนอผลงานของกลุ่มตนเองให้กับเพื่อน ๆ ในห้องเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่ไปพร้อม ๆ กันเพื่อเสริมสร้างความรู้เพิ่มเติมจากองค์ความรู้ของเพื่อนแต่ละกลุ่ม กิจกรรมดังกล่าวช่วยเสริมสร้างทักษะการพูด การเล่าเรื่อง ทำให้นักเรียนเข้าใจในเนื้อหาของกลุ่มตนเองมากยิ่งขึ้นและสามารถถ่ายทอดความรู้ที่มีไปยังผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นได้ว่าในชั้นที่ 4 ชั้นการจัดกิจกรรมการใช้ จะเป็นชั้นที่มีการบูรณาการทักษะทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของนักเรียนอย่างครอบคลุมและพัฒนาทักษะการสะกดคำภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จะเห็นได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้ง 4 ชั้น มีส่วนในการพัฒนาความสามารถด้านการสะกดคำภาษาไทย ช่วยเสริมสร้างทักษะทางภาษาอย่างรอบด้าน นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการอ่านและเขียนสะกดคำ และนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันอันเป็นพื้นฐานสำคัญในการอ่านและการเขียนต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ นรินทร์ธ บุปผามะตะนัง (2564) ที่ได้ศึกษาเรื่องการจัดประสบการณ์ตามแนวสมดุภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านเขียนของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการจัดประสบการณ์มีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสูงขึ้น และเด็กที่ได้รับการจัดประสบการณ์มีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน

อย่างไรก็ดีแม้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยได้ แต่ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ก่อนการทดลองมีค่าเท่ากับ 14.57 และหลังการทดลอง มีค่าเท่ากับ 12.26 แสดงให้เห็นว่าคะแนนของนักเรียนมีการกระจายจากค่ามาตรฐานค่อนข้างมาก อภิปรายได้ว่า

สภาวะดังกล่าวมีสาเหตุเนื่องมาจากความสามารถของนักเรียนที่แตกต่างกัน แม้ว่าครูจะจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในลักษณะของกิจกรรมกลุ่มที่ละความสามารถแล้ว แต่ผลจากการบันทึกหลังการสอนพบว่ายังมีนักเรียนส่วนหนึ่งที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมค่อนข้างน้อย ทำให้ไม่สามารถเรียนรู้แล้วร่วมกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ ส่งผลต่อพัฒนาการทางภาษาของนักเรียน

2. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินของแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกันกับผู้อื่นของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพผ่านกิจกรรมเสริมสร้างทักษะในการทำงานกลุ่มที่หลากหลาย กิจกรรมในแต่ละชั้นช่วยส่งเสริมความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียน โดยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

ขั้นที่ 3 ขั้นการนำการฝึก เห็นได้จากนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติผ่านกิจกรรมกลุ่มที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมกลุ่มย่อย คือ การเล่นเกมทางภาษา (Literacy Game) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดและแสดงความคิดเห็นร่วมกัน กิจกรรมดังกล่าวช่วยส่งเสริมความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ภายใต้บรรยากาศที่ท้าทายและสนุกสนาน สอดคล้องกับที่ นิตยา ฤทธิโยธี (2550 : 6) กล่าวว่า เกมช่วยให้บรรยากาศในการเรียนเป็นไปอย่างมีชีวิตชีวา สร้างปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นกันเองระหว่างครูและนักเรียนได้มากขึ้น ส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ และยังสร้างความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีด้วย นอกจากนี้การเรียนรู้โดยใช้เกมทางภาษายังกระตุ้นนักเรียนให้ใช้ศักยภาพและบูรณาการความรู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายของเกม กระตุ้นให้นักเรียนมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมถึงกระตุ้นให้นักเรียนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค แสวงหาวิธีการจบเกมหรือได้รับรางวัลจากเกมตามเป้าหมายของเกมนั้น ๆ ให้ได้ เมื่อพิจารณาข้อมูลจากการบันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่าขั้นการนำการฝึกทำให้นักเรียนต้องร่วมมือกันและกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เนื่องจากครูจัดกิจกรรมในลักษณะของเกมทางภาษา ที่ช่วยให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ อีกทั้งมีกิจกรรมจับคู่ที่นักเรียนต้องช่วยกันนำคำศัพท์ไปสร้างเป็นประโยคหรือ

เรื่องตามที่กำหนด ทำให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้และต่อยอดความรู้ได้ด้วยตนเอง เช่น ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มแข่งขันเล่นเกมทายปริศนาโดยมีคำใบ้ประกอบให้นักเรียนช่วยกันหาคำตอบ ซึ่งคำตอบนั้นคือคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา หลังจากนั้นจึงเป็นการจัดกิจกรรมจับคู่ให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่ได้เรียนไปช่วยกันแต่งประโยค และในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่มเล่นเกมทายคำโดยการจับสลาก และนำคำศัพท์ที่ได้ไปต่อยอดเป็นประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์ เป็นต้น กิจกรรมดังกล่าวช่วยส่งเสริมความสามารถในการทำงานระหว่างสมาชิกภายในกลุ่มได้เป็นอย่างดี เนื่องจากนักเรียนจะต้องร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม มีการแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อให้ผลงานของกลุ่มสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขั้นที่ 4 ขั้นการจัดกิจกรรมการใช้ ก็เป็นอีกขั้นที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เช่นเดียวกัน เนื่องจากในขั้นนี้เป็นขั้นของการจัดกิจกรรมที่ครูมุ่งให้นักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น กิจกรรมกลุ่มย่อย ได้แก่ การเขียนหลากหลายลักษณะและการนำเสนอผลงาน (presentation) เป็นกิจกรรมกลุ่มที่ช่วยเสริมสร้างทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการสร้างสรรค์ผลงานของกลุ่มจะต้องมีการระดมความคิด และการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และมีเป้าหมายร่วมกันคือความสำเร็จของกลุ่ม สอดคล้องกับงานวิจัยของ Hsiung (2012) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลของใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือจะมีทักษะในการทำงานได้ดีมากกว่านักเรียนที่เรียนรู้ด้วยตนเอง เมื่อพิจารณาจากบันทึกหลังการสอนและบันทึกจากผลการประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แยกเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่มีคะแนนเฉลี่ยในการประเมินมากที่สุดคือ องค์ประกอบที่ 2 การปรึกษาหารือกัน อย่างไม่ใกล้ชิด (Face to face promotive Interdependence) ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมกลุ่มที่มีการคละความสามารถช่วยเปิดโอกาสให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนที่เก่งก็จะให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่อ่อน รวมทั้งมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้และรับฟังเหตุผลของสมาชิกในกลุ่ม เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักการทำงานร่วมกันและฝึกทักษะการเข้าสังคม ส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน และองค์ประกอบที่ได้คะแนนเฉลี่ยมากเป็นลำดับต่อมาคือ องค์ประกอบที่ 4 การใช้ทักษะปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and small group skills) ทั้งนี้เนื่องมาจากในระหว่าง

การทำงานร่วมกันนักเรียนจะต้องใช้ภาษาในการสื่อสารระหว่างเพื่อนภายในกลุ่ม ซึ่งนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเก่งและปานกลางจะมีการเลือกใช้ภาษาอย่างเหมาะสมและไม่แสดงพฤติกรรมด้านลบในระหว่างการทำงาน แม้ว่านักเรียนที่อยู่ในกลุ่มอ่อนจะให้ความร่วมมือได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร เมื่อเกิดปัญหาขึ้นระหว่างการทำงานนักเรียนที่เก่งจะเป็นผู้แนะนำให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันแก้ไขปัญหาย่างทันท่วงที ทำให้ผลงานของกลุ่มสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี องค์ประกอบที่มีคะแนนเฉลี่ยรองลงมา คือ องค์ประกอบที่ 1 การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน (Positive Interdependence) และ องค์ประกอบที่ 3 ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละบุคคล (Individual accountability) ซึ่งสององค์ประกอบนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน ทั้งนี้เนื่องมาจากในระหว่างการทำงานกลุ่มนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเก่งและปานกลางจะแสดงถึงความกระตือรือร้นและตั้งใจในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ แต่จะมีนักเรียนในกลุ่มอ่อนที่อาจจะไม่แสดงพฤติกรรมที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการทำงานกลุ่มมากนัก และในบางครั้งก็ไม่แสดงพฤติกรรมที่ให้ความช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกในกลุ่มมากเท่าที่ควร ส่งผลให้นักเรียนในกลุ่มอ่อนได้รับการพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ไม่ทัดเทียมกับนักเรียนกลุ่มเก่งและนักเรียนกลุ่มปานกลาง และองค์ประกอบที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ องค์ประกอบที่ 5 การวิเคราะห์กระบวนการทำงานกลุ่ม (Group processing) ทั้งนี้เนื่องมาจากการวิเคราะห์กระบวนการทำงานกลุ่มจะเป็นทักษะการวางแผน การประเมิน และการตัดสินใจ ทักษะดังกล่าวนี้คือทักษะของความเป็นผู้นำ ซึ่งจะปรากฏในนักเรียนเพียงส่วนน้อยเท่านั้น โดยเฉพาะนักเรียนที่มีความสามารถในระดับเก่ง จะแสดงศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการกลุ่มอย่างเหมาะสม คำนึงถึงผลงานและความสำเร็จของกลุ่มเป็นสำคัญ

ด้วยเหตุนี้การใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ จึงช่วยพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังส่งเสริมให้นักเรียนได้รับความรู้ เสริมสร้างทักษะทางภาษาในการสื่อสาร และทักษะทางสังคมในการดำรงชีวิตต่อไปในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นควรที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ครูควรจัดกิจกรรมในรูปแบบกลุ่มย่อยที่มีการคละความสามารถเป็นหลัก และควรกำหนดจำนวนนักเรียนต่อกลุ่มไม่ให้มากจนเกินไป เพื่อให้ทุกคนในกลุ่มได้รับการพัฒนาความสามารถอย่างทั่วถึง และช่วยฝึกให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มอ่อนพัฒนาตนเองมากยิ่งขึ้น

1.2 ในระหว่างการจัดกิจกรรม ครูควรสังเกตนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มอ่อน หากนักเรียนไม่ให้ความร่วมมือ ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมเพื่อช่วยให้นักเรียนได้รับการพัฒนาความสามารถอย่างเท่าเทียมกัน

1.3 ในระหว่างจัดกิจกรรมครูควรประเมินความสามารถของนักเรียนเป็นระยะและนำผลไปเปลี่ยนแปลงการจัดกลุ่มใหม่ เพื่อให้นักเรียนได้รับการสอนอย่างเหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเองมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 สามารถนำวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือไปทดลองใช้กับรายวิชาภาษาไทยในสาระอื่น ๆ และระดับชั้นอื่น ๆ ได้ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียน

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- Azizinezhad, M., Hashemi, M., & Darvishi, S. (2013). Application of cooperative learning in EFL classes to enhance the students' language learning. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 93, 138-141.
- Biech, E. (2007). *The Pfeiffer book of successful team-building tools: Best of the annuals*. John Wiley & Sons.
- Conklin, S., & Wilkins, K. (2002). Improving Student Reading Skills through the Use of Guided Reading.
- Driskell, J. E., Salas, E., & Driskell, T. (2018). Foundations of teamwork and collaboration. *American Psychologist*, 73(4), 334.
- Edijanto, A. (2014). *The Effect of Spelling Practice on Kindergarten B Students' Spelling Achievement* [Widya Mandala Catholic University].
- Guo, L., Wang, J., Lee, J., & Lesley, M. (2023). Examining the Differentiated Impacts of Balanced Literacy: An Analysis of Reading Comprehension Skills. *Reading & Writing Quarterly*, 1-15.
- Hsiung, C. M. (2012). The effectiveness of cooperative learning. *Journal of engineering Education*, 101(1), 119-137.
- Husnu, M. (2018). Demonstration Technique to Improve Vocabulary and Grammar Element in Teaching Speaking at EFL Learners. *English Language Teaching*, 11(2), 26-30.
- Jere-Folotiya, J., Chansa-Kabali, T., Munachaka, J. C., Sampa, F., Yalukanda, C., Westerholm, J.,... & Lyytinen, H. (2014). The effect of using a mobile literacy game to improve literacy levels of grade one students in Zambian schools. *Educational Technology Research and Development*, 62, 417-436.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (1999). Making cooperative learning work. *Theory into practice*, 38(2), 67-73.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (2002). Learning together and alone: Overview and meta-analysis. *Asia Pacific Journal of Education*, 22(1), 95-105.
- Levi, D., & Askay, D. A. (2020). *Group dynamics for teams*. Sage Publications.

- Lucena, R. J., และ San Jose, A. E. (2016). Co-operative learning in enhancing the speaking skills of students: A Phenomenological approach. *International Journal of Advanced Multidisciplinary Research*, 3(2), 67-71.
- Melia, C. V. (2000). *The effects of a balanced literacy program on kindergarteners' writing* S. U. N. Y. College at Brockport].
- Ningsih, S. (2016). Guided writing to improve the students' writing ability of junior high school students. *Efl Journal*, 1(2), 129-140.
- Rief, S., & Heimburge, J. (2007). *How to Reach and Teach all Children Through Balanced Literacy*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Robbins, S. P., & Coulter, M. (2002). *Management* New Jersey. In: Prentice-Hall International, Inc.
- Romig, D.A. (1996). *Breakthrough Teamwork : Out Standing Result Using Structured. Teamwork*. Chicago : Irwin
- Schermerhorn, J., Hunt, J., & Osborn, R. (2002). *Management*. USA: John & Wiley Sons. In: Inc.
- Schneider, W., & Näslund, J. C. (1993). The impact of early metalinguistic competencies and memory capacity on reading and spelling in elementary school: Results of the Munich Longitudinal Study on the Genesis of Individual Competencies (LOGIC). *European journal of psychology of education*, 8, 273-287.
- Vakilifard, A., Bahramlou, K., & Mousavian, M. (2020). The effect of cooperative learning approach and semantic mapping strategy on the acquisition of L2 Persian vocabulary. *Cogent Education*, 7(1), 1762287.
- กรมวิชาการ. (2546). *การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: องค์การรับสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กั้วล เทียนกัณฑ์เทศน์. (2540). *การวัด การวิเคราะห์ การประเมินทางการศึกษาเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริม กรุงเทพฯ.
- กัณฑ์ภัตสร ทำประดิษฐ์. (2564). การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ). *Journal of MCU Ubon Review*. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/248918/169189>
- กันตวรรณ มีสมสาร. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาโดยบูรณาการแนวสมดุลภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์

ปริญญาคุชฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย). Library Catalog (OPAC).

<https://www.car.chula.ac.th/display7.php?bib=1915916>

กุลิศรา จิตรชญาวัฒน์. (2562). การจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2560). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน (*Reading and Reading. Promotion*).

กรุงเทพฯ: ศิลปาบรรณาการ.

ชุตินา ขุนแสง, และ ยงยุทธ ขุนแสง. (2563). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน และเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานกับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสมดุภาษา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2560). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: อมรรการพิมพ์.

ณิรดา เวชญาลักษณ์. (2561). หลักการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงใจ ไทยอุบุญ. (2554). ทักษะการเขียนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทรง จิตประสาท. (2526). วิธีสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา.

ทวีศักดิ์ อุ่นจิตติกุล. (2558). คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทยโดยวิธีแจกลูกและสะกดคำ. กรุงเทพฯ: วศิระ.

ทองทิพภา วิริยะพันธุ์. (2551). การบริหารทีมงานและการแก้ปัญหา. กรุงเทพฯ: สหธรรมิก.

ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2542). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.

ทิศนา แคมมณี. (2560). รูปแบบการเรียนการสอน: ทางเลือกที่หลากหลาย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2561). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธัญญา เอมบำรุง. (2563). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักการใช้ภาษาไทยและทักษะความร่วมมือของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เทคนิควีรส์จิกซอร์ร่วมกับผังกราฟิก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร). RMU e-Thesis. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/rmuj/article/view/269693/180968>

ธีระ รุญเจริญ. (2553). ความเป็นมืออาชีพในการจัดการและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: ข้าวฟ่าง

นพดล จันทร์เพ็ญ. (2557). หลักการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: เจเนซิส มีเดียคอม.

นภาพิณ แสนสามารถ. (2562). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับการอ่านการเขียนแบบแจกลูกสะกดคำ เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านและการเขียน การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร). SNRU e-Thesis. https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/thesis_detail?r=60421231125

นรินทร์ธร บุปผามะตะนัง, และ ทัศนีย์ นาคุณทรง. (2564). การจัดประสบการณ์ตามแนวสมดุภาษาเพื่อส่งเสริม

ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของเด็กปฐมวัย. วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 6(2), 649-661.

<https://so06.tci-thaijo.org/index.php/mcjou/article/view/249141>

นิตยา ฤทธิโยธี. (2550). เกมประกอบการสอนอ่านขั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภา.

นิตยา กาญจนวรรณ. (2551). ปัญหาการใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บันลือ พุกชะวัน. (2536). พัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

_____. (2552). มิติใหม่ในการสอนอ่าน (*The New Dimensions in The Teaching of Reading*).

ไทยวัฒนาพานิช.

บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์นการพิมพ์.

บุษบง ต้นดวงศ์. (2535). นวัตกรรมการสอนภาษาในการอ่านเขียนของเด็กปฐมวัย เทคนิคและวิธีการสอนระดับ
ปฐมวัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุษบา กรุดประโคน. (2563). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แนวสมดุภาษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะ
การอ่านการเขียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา). <http://etheses.aru.ac.th>.

http://etheses.aru.ac.th/PDF/1256321986_11.PDF

ประนอม เดชชัย. (2536). เสริมทักษะการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประวีณัฐ ศิริบูรณ์. (2564). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำพื้นฐานโดยใช้กิจกรรมการ
เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม]. <http://fulltext.rmu.ac.th>.

<http://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2564/M129983/Siriboon%20Praweenut.pdf>

พงศ์เกษม สนธิไทย. (2550). ภาษาไทย 1. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

พิมพ์พร พงษ์ประเสริฐ. (2563). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบของอินเทอร์เน็ตร่วมกับแบบฝึกทักษะ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร]. DSpace at Silpakorn University. [http://ithesis-](http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3278/1/59263305.pdf)

[ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3278/1/59263305.pdf](http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3278/1/59263305.pdf)

พรพีไล เลิศวิชา. (2550). สอนภาษาไทย ต้องเข้าใจสมองเด็ก. กรุงเทพฯ: สถาบันวิทยาการการเรียนรู้.

ภัทรา นิคมานนท์. (2543). การประเมินผลการเรียน *Learning evaluation*. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.

มาเรียม นิลพันธ์. (2558). วิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 9.). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เมตต์ เมตต์การุณจิต. (2559). ทีมงาน (*Teamwork*) : พลังที่สร้างความสำเร็จ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

เรณู เชื้อสะอาด. (2551). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: ดวงกลมสมัย.

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2556). การสร้างทีมงาน. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.

วณัฐพล สีนภิบาล. (2564). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนเรื่องตามจินตนาการและทักษะ การร่วมมือของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ร่วมกับแผนภาพความคิด. (ปริญญาศึกษา

- ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร). DSpace at Silpakorn University. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3113/1/60255312.pdf>
- วรรณฤดี สุขชื่น. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์พัฒนาคุณภาพการศึกษาป่าชะ-เขาเพิ่ม จังหวัดนครนายก (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี). DSpace at Rajamangala University of Technology Thanyaburi. <http://www.repository.rmutt.ac.th/dspace/bitstream/123456789/4034/1/RMUTT-170572.pdf>
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2553). เทคนิคการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ.
- วรารณ ตรีกุลสถิตย์. (2550). การทำงานเป็นทีม. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2561). วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิกานดา เกษตรเอี่ยม. (2558). การสร้างทีมงาน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- วิภาพร คุปติเกษม. (2558). การพัฒนาผลการเรียนรู้ เรื่อง อักษรนำ และทักษะการสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การสอนแนวสมดุลภาษา มหาวิทยาลัยศิลปากร. DSpace at Silpakorn University. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/55>
- สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2559). คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2565). คู่มือการดำเนินงานขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565. กรุงเทพฯ: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สมร อุ่นฟ่อง, และ ชามูชัย วงศ์สิริสวัสดิ์. (2563). รายงานผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน แนวคิดแบบสมดุลภาษา (Balanced literacy) และรูปแบบการเรียนรู้แบบซิปปา “CIPPA Model” เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านการเขียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี, 12(2), 234-265. <https://so05.tc-i-thaijo.org>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2558). หลักภาษาไทย: เรื่องที่ครูภาษาไทยต้องรู้. กรุงเทพฯ: สกสค.ลาดพร้าว.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2563). การสำรวจการอ่านของประชากร พ.ศ. 2561 THE 2018 READING OF POPULATION SURVEY. กรุงเทพฯ: กองสถิติพยากรณ์.

- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2554). รายงานการศึกษาค่าพื้นฐาน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ปีการศึกษา 2554. กรุงเทพฯ: สถาบันภาษาไทย.
- สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2560). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2542). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2544). การประเมินผลภาษาไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุนันทา เลहनันทน์. (2549). การสร้างทีมงาน. กรุงเทพฯ: แชนด์เมตสติเกอร์แอนด์ดีไซน์.
- สุพันธ์วิดี ไวยรูป. (2540). การพัฒนาบุคลิกภาพของเด็กก่อนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2559). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณ อ่อนเบา. (2563). การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและความคงทนในการเรียนรู้ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนเบรนท์การ์เก็ต (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร). DSpace at Silpakorn University. <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/3296>
- โสภณ สาทรสัมฤทธิ์ผล. (2551). ภาษาไทย 1. กรุงเทพฯ: ทริปเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
- ไสว พิทขาว. (2544). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: เอ็มพันธ์.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2546). ศิลปะการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เพ็ญพิบลิชซิ่ง.
- _____. (2553). กิจกรรมการเขียนสร้างสรรค์ในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2554). พัฒนาทักษะภาษา พัฒนาความคิด ด้วยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2557). ภาษาพาสอน เรื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย. กรุงเทพฯ: แอคทีฟพริ้นท์.
- อารมณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.



ภาคผนวก



รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญด้านรูปแบบการสอน

ชื่อ-นามสกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัณฑ์วรรณ มีสมสาร
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
วุฒิการศึกษา	ค.บ. (การศึกษาปฐมวัย) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ศษ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ค.ด. (การศึกษาปฐมวัย) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา

ชื่อ-นามสกุล	อาจารย์ ดร. ดวงหทัย โฮมไชยะวงศ์
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
วุฒิการศึกษา	ศษ.บ. (การประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยศิลปากร ก.ศ.ม. (การประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปร.ด. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย

ชื่อ-นามสกุล	อาจารย์ ดร. ปารีชาติ โปธิ
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา
วุฒิการศึกษา	ศษ.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ค.ศ.ม. (การสอนภาษาไทย) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปร.ด. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ต่อ)

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย

ชื่อ-นามสกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรกุล เชวงกุล
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
วุฒิการศึกษา	ค.บ. (ภาษาไทย) สถาบันราชภัฏนครราชสีมา ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการสอนภาษาไทย

ชื่อ-นามสกุล	ดร.ดวงใจ บุญยะภาส
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทยและ รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและ มาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน
วุฒิการศึกษา	กศ.ม. (วัดผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปร.ด. (การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ



แบบทดสอบก่อนเรียน
แบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย
(ฉบับนักเรียน)

ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ

คำชี้แจง : ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำให้นักเรียนทราบ เมื่อนักเรียนพร้อมให้เริ่มอ่าน

ใช้เวลา 20 นาที

ตัวอย่าง อ่านสะกดคำ คำว่า “นัด”

นัด อ่านสะกดคำว่า นอ-อะ-ดอ-นัด

คำสั่ง : อ่านสะกดคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1	กัด
2	ขับ
3	ชั้น
4	เกิด
5	เขิน
6	เล็ก
7	เต็ม
8	เห็น
9	เม็ด
10	เริ่ม

ตอนที่ 2 การอ่านคำ

คำชี้แจง : ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำให้นักเรียนทราบ เมื่อนักเรียนพร้อมให้เริ่มอ่าน

ใช้เวลา 15 นาที

ตัวอย่าง อ่านสะกดคำ คำว่า “เลข”

เลข อ่านออกเสียงว่า เลข

คำสั่ง : อ่านคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1	สุข
2	เศษ
3	ดูจ
4	บุญ
5	ณร
6	ภาพ
7	ฉลาด
8	ตลก
9	เหรียญ
10	อย่า

ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำ

กระดาษคำตอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย

แบบทดสอบการเขียนคำ

(ฉบับนักเรียน)

- คำชี้แจง :
1. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกจำนวน 20 คำ ใช้เวลา 25 นาที
 2. ครูอ่านคำให้นักเรียนฟัง คำละ 2 ครั้ง

ข้อที่	คำที่เขียน
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

ข้อที่	คำที่เขียน
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

(แบบทดสอบก่อนเรียน)

แบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย (ฉบับครู)

1. เครื่องมือในการวัดและประเมินผลประกอบด้วย

ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ

ลักษณะเครื่องมือ คือ กำหนดคำให้ 10 คำ ให้นักเรียนอ่านสะกดคำ ดังนี้

คำชี้แจง : ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำให้นักเรียนทราบ เมื่อนักเรียนพร้อมให้เริ่มอ่าน

ใช้เวลา 20 นาที

ตัวอย่าง

อ่านสะกดคำ คำว่า “นัด”

นัด

อ่านสะกดคำว่า

นอ-อะ-ดอ-นัด

คำสั่ง : อ่านสะกดคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. กัด

6. เลิก

2. ขับ

7. เต็ม

3. ชั้น

8. เห็น

4. เกิด

9. เม็ด

5. เขิน

10. เริ่ม

เฉลยคำตอบ

ข้อ	คำ	อ่านสะกดคำ
1	กัด	กอ-อะ-ดอ=กัด
2	ขับ	ขอ-อะ-บอ=ขับ
3	ชั้น	ขอ-อะ-นอ-ชั้น-ไม้โท=ชั้น
4	เกิด	กอ-เออ-ดอ=เกิด
5	เขิน	ขอ-เออ-นอ=เขิน
6	เลิก	ลอ-เออ-กอ=เลิก
7	เต็ม	ดอ-เอะ-มอ=เต็ม
8	เห็น	หอ-เอะ-นอ=เห็น
9	เม็ด	มอ-เอะ-ดอ=เม็ด
10	เริ่ม	รอ-เออ-มอ-เริ่ม-ไม้เอก=เริ่ม

ตอนที่ 2 การอ่านคำ

ลักษณะเครื่องมือ คือ กำหนดคำให้ 10 คำ ให้นักเรียนอ่านคำ ดังนี้

คำชี้แจง : ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำให้นักเรียนทราบ เมื่อนักเรียนพร้อมให้เริ่มอ่าน

ใช้เวลา 15 นาที

ตัวอย่าง

อ่านคำ คำว่า “เลข”

เลข

อ่านออกเสียงว่า

เลข

คำสั่ง : อ่านสะกดคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1. สุข

6. ภาพ

2. เศษ

7. ฉลาด

3. ดุจ

8. ตลก

4. บุญ

9. เกรียน

5. เนน

10. หย่า

เฉลยคำตอบ

ข้อ	คำ	อ่านคำ
1	สุข	สุก
2	เศษ	เสด
3	ดุจ	ดูด
4	บุญ	บุน
5	เนน	เนน
6	ภาพ	พาบ
7	ฉลาด	ฉะ-หลาด
8	ตลก	ตะ-หลก
9	เกรียน	เหเรียน
10	หย่า	หุย่า

ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำ

ลักษณะเครื่องมือ คือ การเขียนตามคำบอกจำนวน 20 คำ

คำชี้แจง : 1. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก จำนวน 20 คำ ใช้เวลา 25 นาที

2. ครูอ่านคำให้นักเรียนฟังคำละ 2 ครั้ง

คำสั่ง : ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1	จับ
2	เงิน
3	เย็น
4	รุ่ง
5	ภาค
6	โชค
7	เลข
8	อุฐ
9	จิต
10	ญาติ
11	จร
12	กาญ
13	คุณ
14	ศพ
15	รูป
16	ลาม
17	สนุก
18	อ่งุ่น
19	หมอ
20	อยาก

แบบทดสอบหลังเรียน
แบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย
(ฉบับนักเรียน)

ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ

คำชี้แจง : ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำให้นักเรียนทราบ เมื่อนักเรียนพร้อมให้เริ่มอ่าน

ใช้เวลา 20 นาที

ตัวอย่าง

อ่านสะกดคำ คำว่า “นัด”

นัด

อ่านสะกดคำว่า

นอ-อะ-ดอ-นัด

คำสั่ง : อ่านสะกดคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1	จัด
2	ลับ
3	ขึ้น
4	เปิด
5	เขย
6	เงิน
7	เก็บ
8	เผ็ด
9	เล็ก
10	เพิ่ม

ตอนที่ 2 การอ่านคำ

คำชี้แจง : ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำให้นักเรียนทราบ เมื่อนักเรียนพร้อมให้เริ่มอ่าน

ใช้เวลา 15 นาที

ตัวอย่าง อ่านสะกดคำ คำว่า “เลข”

เลข อ่านออกเสียงว่า เลข

คำสั่ง : อ่านคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1	มุข
2	พิษ
3	ตรวจ
4	เชิญ
5	แวร
6	ภาพ
7	ฉลอง
8	ตลอด
9	หรือ
10	อยู่

ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำ

กระดาษคำตอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย

แบบทดสอบการเขียนคำ

(ฉบับนักเรียน)

- คำชี้แจง :
1. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกจำนวน 20 คำ ใช้เวลา 25 นาที
 2. ครูอ่านคำให้นักเรียนฟัง คำละ 2 ครั้ง

ข้อที่	คำที่เขียน
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

ข้อที่	คำที่เขียน
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

แบบทดสอบหลังเรียน

แบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย (ฉบับครู)

1. เครื่องมือในการวัดและประเมินผลประกอบด้วย

ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ

ลักษณะเครื่องมือ คือ กำหนดคำให้ 10 คำ ให้นักเรียนอ่านสะกดคำ ดังนี้

คำชี้แจง : ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำให้นักเรียนทราบ เมื่อนักเรียนพร้อมให้เริ่มอ่าน

ใช้เวลา 20 นาที

ตัวอย่าง

อ่านสะกดคำ คำว่า “นัด”

นัด

อ่านสะกดคำว่า

นอ-อะ-ดอ-นัด

คำสั่ง : อ่านสะกดคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

- | | |
|---------|-----------|
| 1. จัด | 6. เงิน |
| 2. สับ | 7. เก็บ |
| 3. นั้น | 8. เฝ็ด |
| 4. เป็ด | 9. เล็ก |
| 5. เขย | 10. เพิ่ม |

เฉลยคำตอบ

ข้อ	คำ	อ่านสะกดคำ
1	จัด	จอ-อะ-ดอ=จัด
2	สับ	สอ-อะ-บอ=สับ
3	นั้น	นอ-อะ-นอ-นั้น-ไม้โท=นั้น
4	เป็ด	ปอ-เออ-ดอ=เป็ด
5	เขย	ขอ-เออ-ยอ=เขย
6	เงิน	งอ-เออ-นอ=เงิน
7	เก็บ	กอ-เอะ-บอ=เก็บ
8	เฝ็ด	ฝอ-เอะ-ดอ=เฝ็ด
9	เล็ก	ลอ-เอะ-กอ=เล็ก
10	เพิ่ม	พอ-เออ-มอ-เพิ่ม-ไม้เอก=เพิ่ม

ตอนที่ 2 การอ่านคำ

ลักษณะเครื่องมือ คือ กำหนดคำให้ 10 คำ ให้นักเรียนอ่านคำ ดังนี้

คำชี้แจง : ครูยกตัวอย่างการอ่านสะกดคำให้นักเรียนทราบ เมื่อนักเรียนพร้อมให้เริ่มอ่าน

ใช้เวลา 15 นาที

ตัวอย่าง

อ่านสะกดคำ คำว่า “เลข”

เลข

อ่านออกเสียงว่า

ล-อ-เอ-ช-อ-ล-ก

คำสั่ง : อ่านสะกดคำต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

- | | |
|---------|----------|
| 1. มุข | 6. ภาพ |
| 2. พิช | 7. ฉลอง |
| 3. ตรวจ | 8. ตลอด |
| 4. เชิญ | 9. หรือ |
| 5. เวน | 10. อยู่ |

เฉลยคำตอบ

ข้อ	คำ	อ่านคำ
1	มุข	มุก
2	พิช	พิต
3	ตรวจ	ตรวจด
4	เชิญ	เชิญ
5	เวน	เวน
6	ภาพ	พบ
7	ฉลอง	ฉะ-หลอง
8	ตลอด	ตะ-หลอด
9	หรือ	หฺรือ
10	อยู่	หฺยู

ตอนที่ 3 การเขียนสะกดคำ

ลักษณะเครื่องมือ คือ การเขียนตามคำบอกจำนวน 20 คำ

คำชี้แจง : 1. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก จำนวน 20 คำ ใช้เวลา 25 นาที

2. ครูอ่านคำให้นักเรียนฟังคำละ 2 ครั้ง

คำสั่ง : ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกต่อไปนี้ให้ถูกต้อง

1	ตัด
2	เดิน
3	เห็น
4	ยั้ง
5	นาค
6	โรค
7	เมฆ
8	อิฐ
9	กิจ
10	ชาติ
11	พร
12	เพ็ญ
13	ตุล
14	ทัพ
15	รูป
16	โลก
17	สมุด
18	อร่อย
19	เหมียว
20	อย่าง

เกณฑ์ในการสรุปผลการประเมินดังนี้

แสดงพฤติกรรม 13 - 15 พฤติกรรม	หมายถึง	ดีเยี่ยม
แสดงพฤติกรรม 9 - 12 พฤติกรรม	หมายถึง	ดี
แสดงพฤติกรรม 5 - 8 พฤติกรรม	หมายถึง	ผ่าน
แสดงพฤติกรรม 1 - 4 พฤติกรรม	หมายถึง	ไม่ผ่าน







แผนการจัดการเรียนรู้

รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท 11101 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
หน่วยการเรียนรู้ที่ 17 เรื่อง อ่านเขียนเพียรพัฒนา จำนวน 15 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา จำนวน 5 ชั่วโมง
ครูผู้สอน ว่าที่ร้อยตรีหญิงจิราภรณ์ โตกราน

1.มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศ รายงานการศึกษา ค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา พลังของภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ
ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป. 1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจองและข้อความสั้น ๆ

ท 1.1 ป. 1/2 บอกความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

ท 2.1 ป. 1/2 เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่าย ๆ

ท 3.1 ป. 1/3 พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู

ท 4.1 ป. 1/2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

2. สาระสำคัญ

มาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา คือ มาตราที่มีพยัญชนะหลายตัวเป็นตัวสะกดและต่างก็ออกเสียงเหมือนตัวสะกดเดียวกัน ได้แก่มาตรา กก, มาตรา กน, มาตรา กต และมาตรา กบ ซึ่งการที่นักเรียนรู้หลักเกณฑ์ในการอ่านคำและการเขียนคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราได้ถูกต้อง จะช่วยให้นักเรียนออกเสียงคำและเขียนสะกดคำเพื่อสื่อสารด้วยคำหรือประโยคอย่างมีความหมายได้ถูกต้องตามหลักภาษา และแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่ฟังและดูได้อย่างเหมาะสม

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนบอกตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตราของมาตรา กก มาตรา กด มาตรา กน และมาตรา กบ ได้
2. นักเรียนอธิบายความหมายของคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กก มาตรา กด มาตรา กน และมาตรา กบ ได้ถูกต้อง
3. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา มาตรา กก มาตรา กด มาตรา กน และมาตรา กบ ได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนเขียนสะกดคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา มาตรา กก มาตรา กด มาตรา กน และมาตรา กบ ได้อย่างถูกต้อง
5. นักเรียนเขียนประโยคง่าย ๆ ซึ่งประกอบด้วยคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา มาตรา กก มาตรา กด มาตรา กน และมาตรา กบ ได้อย่างถูกต้อง
6. นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดูได้อย่างเหมาะสม
7. นักเรียนบอกวิธีการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

4. สาระการเรียนรู้

การอ่านและเขียนคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา มาตรา กก มาตรา กด และมาตรา กบ

- มาตรา กก มีตัวสะกด ก ข ค ฉ เป็นตัวสะกด ตัวอย่างคำมาตรา กก ที่สะกดไม่ตรงมาตรา เช่น เลข สุนัข มุข โโรค เทคนิค พรรค บริจาค วัคซีน เมฆ เป็นต้น
- มาตรา กด มีตัวสะกด จ ฉ ช ซ ฌ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ด ต ถ ท ธ ศ ษ ส เป็นตัวสะกด ตัวอย่างคำมาตรา กด ที่สะกดไม่ตรงมาตรา เช่น กิจ ตรวง ตำรวจ บทบาท ประโยชน์ ประเสริฐ อัฐ ก๊าซ แก๊ส กฏ ปราบกฏ ครูช บัตร เพชร สวิตซ์ อนุญาต อุโบสถ ปฏิเสธ เทศนา โทรทัศน์ เศรษฐี กระจดาษ โอกาส บวช เป็นต้น
- มาตรา กน มีตัวสะกด ญ ณ น ร ล ห เป็นตัวสะกด ตัวอย่างคำมาตรา กน ที่สะกดไม่ตรงมาตรา เช่น ขวัญ เหยียด ปัญหา คุณ คุณ โบราณ สัญญาณ บริเวณ อาหาร เณร เกสร พยาบาล บอล คีล อนุบาล ผล วาฬ ทมิฬ กาฬโรค เป็นต้น
- มาตรา กบ มีตัวสะกด บ ป พ ฟ ภ เป็นตัวสะกด ตัวอย่างคำมาตรา กบ ที่สะกดไม่ตรงมาตรา เช่น รูป รูป สรูป ทวีป คำสาป ยีราฟ กราฟ ไมโครเวฟ เสิร์ฟ ลิฟต์ ซีพ ภาพ อพยพ เคารพ ลาก โลก เป็นต้น

แหล่งอ้างอิง

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2558). หลักภาษาไทย: เรื่องที่ครู
ภาษาไทยต้องรู้. กรุงเทพฯ: องค์การค้ำของ สกสศ.

5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
 - 1.1 ทักษะการอ่าน
 - 1.2 ทักษะการเขียน
 - 1.3 ทักษะการฟัง การดู และการพูด
2. ความสามารถในการคิด
 - 2.1 การจำแนก
 - 2.2 การสรุปความรู้
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

6. ชิ้นงานหรือภาระงาน (หลักฐาน/ร่องรอยแสดงความรู้)

1. สมุดบันทึกคำศัพท์
2. สมุดบันทึกประโยค
3. สมุดบันทึกนิทาน
4. โปสเตอร์สื่อทางภาษา




7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอน การจัดการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมเสนอแนะ ตามรูปแบบการสอน
ขั้นสาธิต	<p>ชั่วโมงที่ 1</p> <p>1. ครูให้นักเรียนสังเกตภาพจากหนังสือวรรณคดีลำนำ บทที่ 5 เรื่อง “เรารักเมืองไทย” ในหน้า 38-39 แล้วให้นักเรียนจับคู่ผลัดกันพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่เห็นในภาพและพูดแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของนักเรียนกับเพื่อน</p>	<p>- กิจกรรมรายคู่ ได้แก่ การผลัดกันพูด แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยน ประสบการณ์</p> <p>- กิจกรรมกลุ่มใหญ่ ได้แก่ การอ่านให้ฟัง</p>

ขั้นตอน การจัดการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมเสนอแนะ ตามรูปแบบการสอน
	<p>ตัวอย่าง</p>  <p>2. ครูเขียนคำศัพท์ที่นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นไว้บนกระดานซึ่งเป็นคำศัพท์ใหม่ที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อนและเป็นคำศัพท์ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (ตัวอย่างคำตอบ : ภาคอีสาน, ประเทศ, รถไถ, ธงชาติ)</p> <p>3. ครูอ่านคำศัพท์ที่อยู่บนกระดานให้นักเรียนฟัง โดยอ่านสะกดคำทีละคำ และให้นักเรียนอ่านตามซ้ำ ๆ พร้อมทั้งอธิบายความหมายให้นักเรียนเข้าใจ</p> <p>4. ครูให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ใหม่ลงในสมุดบันทึก คำศัพท์และฝึกอ่าน</p>	<p>และการเขียนให้ดูเมื่อนักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ใหม่</p>
<p>ขั้นการให้ความรู้</p>	<p>ชั่วโมงที่ 2</p> <p>1. ครูทบทวนคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้จากคาบเรียนที่ผ่านมา โดยครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์จากสมุดบันทึกคำศัพท์ร่วมกัน และสุ่มผู้แทนนักเรียนออกมาจับบัตรภาพและบัตรคำหน้าชั้นเรียนซึ่งเป็นบัตรภาพและบัตรคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา</p> <p>2. ครูให้นักเรียนทั้งห้องเรียนช่วยกันจับคู่บัตรภาพกับบัตรคำของเพื่อนแต่ละคนให้ถูกต้องและติดบัตรภาพกับ</p>	<p>- กิจกรรมกลุ่มใหญ่ ได้แก่ การชี้แจงประเด็นที่น่าสนใจของหนังสือนิทาน</p> <p>- กิจกรรมกลุ่มย่อย ได้แก่ กิจกรรมที่แบ่งตามระดับความสามารถทางการ</p>

ขั้นตอน การจัดการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมเสนอแนะ ตามรูปแบบการสอน
	<p>บัตรคำไว้บนกระดาน</p> <p>ตัวอย่าง</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;"> <div style="text-align: center;">  <p>แครอท</p> </div> <div style="text-align: center;">  <p>น้ำตาล</p> </div> <div style="text-align: center;">  <p>แอปเปิล</p> </div> </div> <p>3. ครูให้นักเรียนแบ่งกลุ่มตามระดับความสามารถ เก่ง ปานกลาง อ่อน และให้นักเรียนอ่านนิทานที่ครูนำมาให้ แต่ละกลุ่ม ซึ่งจะมีระดับความยากแตกต่างกัน</p> <p>4. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันสังเกตหน้าปกของ หนังสือนิทานที่ได้รับและร่วมแสดงความคิดเห็นคาดเดา ว่าเรื่องราวภายในเล่มนั้นจะเป็นอย่างไร</p> <p>ตัวอย่าง</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around; align-items: center;">    </div> <p>5. ครูให้นักเรียนอ่านนิทานที่ได้รับร่วมกันและบันทึก คำศัพท์ใหม่เฉพาะคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่พบ ลงในสมุดบันทึกคำศัพท์</p> <p>6. ครูสอนอ่านและเขียนแบบชี้แนะให้กับนักเรียนกลุ่ม ปานกลาง-อ่อน กลุ่มละ 15 นาที เพื่อให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้ไปพร้อมกันกับเพื่อนกลุ่มอื่น</p>	<p>อ่านและการเขียนคือ การสอนอ่านและ เขียนแบบชี้แนะ</p>

ขั้นตอน การจัดการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมเสนอแนะ ตามรูปแบบการสอน						
<p>ชั้นการนำการ ฝึก</p>	<p><u>ชั่วโมงที่ 3</u></p> <p>1. ครูให้นักเรียนเล่นเกม “ตามหารักแท้” โดยนักเรียนแต่ละคนจะได้รับกระดาษปริศนาคำใบ้และคำตอบแตกต่างกัน โดยเป็นคำศัพท์ที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา นักเรียนจะต้องอ่านและตอบคำถามให้ได้ว่าปริศนาที่นักเรียนได้รับหมายถึงอะไร จากนั้นจึงตามหาคำตอบที่อยู่กับเพื่อนอีกคนหนึ่งแล้วจับคู่กันเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ นักเรียนคนใดที่ตอบได้ไวที่สุดจะเป็นผู้ชนะ</p> <p><u>ตัวอย่าง</u></p> <table border="1" data-bbox="507 1115 1094 1415"> <tr> <td>อะไรเอ่ย? นางท้าวแขนอ่อน กินก่อนพระ</td> <td>ทัพพี</td> </tr> <tr> <td>อะไรเอ่ย? ตาเป็นไฟ ใจเป็นเหล็ก</td> <td>รถยนต์</td> </tr> <tr> <td>อะไรเอ่ย? โตเท่าภูเขา เบนิดเดียว</td> <td>เมฆ</td> </tr> </table> <p>2. ครูให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่ได้รับมาผลัดกันเขียนไว้บนกระดานและอ่านสะกดคำพร้อมกัน</p> <p>3. ครูให้นักเรียนบันทึกคำศัพท์ใหม่ลงในสมุดบันทึกคำศัพท์</p> <p>4. ครูให้นักเรียนจับคู่และเลือกคำศัพท์ที่ได้เรียนวันนี้จำนวน 3 คำ มาเขียนเป็นประโยคจำนวน 3 ประโยค และบันทึกลงในสมุด</p>	อะไรเอ่ย? นางท้าวแขนอ่อน กินก่อนพระ	ทัพพี	อะไรเอ่ย? ตาเป็นไฟ ใจเป็นเหล็ก	รถยนต์	อะไรเอ่ย? โตเท่าภูเขา เบนิดเดียว	เมฆ	<p>- กิจกรรมกลุ่มย่อย</p> <p>ได้แก่ การเล่นเกมทางภาษา คือเกม “ตามหารักแท้”</p> <p>- กิจกรรมรายคู่ ได้แก่ การจับคู่เขียนและการจับคู่ตรวจสอบ</p>
อะไรเอ่ย? นางท้าวแขนอ่อน กินก่อนพระ	ทัพพี							
อะไรเอ่ย? ตาเป็นไฟ ใจเป็นเหล็ก	รถยนต์							
อะไรเอ่ย? โตเท่าภูเขา เบนิดเดียว	เมฆ							

ขั้นตอน การจัดการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมเสนอแนะ ตามรูปแบบการสอน
<p>ขั้นนำการฝึก</p>	<p>ชั่วโมงที่ 4</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูอ่านเรื่อง “เด็กดีเคารพธงชาติ” จากหนังสือชุดนิทานเด็กดีกับหน้าที่พลเมืองให้นักเรียนฟัง  <ol style="list-style-type: none"> ครูเขียนคำใหม่ที่ได้เรียนรู้ให้นักเรียนดูบนกระดานพร้อมกับให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนบันทึกลงในสมุดคำศัพท์ ครูให้นักเรียนนำคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ใหม่ ไปใช้ในการแต่งนิทานสั้น ๆ ตามจินตนาการ 1 เรื่อง ลงในสมุดบันทึกนิทาน ครูให้นักเรียนสุ่มตัวแทนนักเรียนออกมานำเสนอผลงาน ครูมอบหมายให้นักเรียนค้นคว้าหนังสือ/สื่อทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยมาใช้ในการเรียนคาบเรียนต่อไป 	<p>- กิจกรรมเป็นรายบุคคล ได้แก่ การอ่านเขียนตามที่ได้รับมอบหมาย เช่น การทำสมุดบันทึกนิทาน</p>
<p>ขั้นการจัด กิจกรรมการใช้</p>	<p>ชั่วโมงที่ 5</p> <ol style="list-style-type: none"> ครูให้นักเรียนนำสื่อทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทยของตนเองขึ้นมา <p>ตัวอย่าง</p>  	<p>- กิจกรรมกลุ่มย่อย ได้แก่ การเขียนหลากหลายลักษณะ เช่น การเขียนโปสเตอร์ และ การนำเสนอผลงาน</p>

ขั้นตอน การจัดการ เรียนรู้	กิจกรรมการเรียนรู้	กิจกรรมเสนอแนะ ตามรูปแบบการสอน
	<p>2. ครูให้นักเรียนจับคู่กับแล้วผลัดกันพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ตนนำมาพร้อมบอกเหตุผลที่เลือก และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ตนนำมาให้เพื่อนฟัง</p> <p>3. ครูให้นักเรียนอาสาออกมานำเสนอสื่อทางภาษานำมา 2-3 คน แล้วจึงร่วมกันสรุปเนื้อหา</p> <p>4. ครูให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ 3 คน และแจกกระดาษการ์ดขาวให้นักเรียนเขียนโปสเตอร์เกี่ยวกับสื่อทางภาษาที่เตรียมมา โดยคัดเลือกของเพื่อนคนใดคนหนึ่ง มีรายละเอียดดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชื่อหนังสือ/สื่อทางภาษาที่เลือก - สาเหตุที่เลือก - ตัวละครที่ชอบมากที่สุด - เหตุผลที่ชอบ - คำศัพท์ที่น่าสนใจ <p>5. ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลงานของตนเองให้เพื่อน ๆ ร่วมกันแสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน</p> <p>6. ครูให้นักเรียนร่วมกันสะท้อนคิดหลังจากการทำงานกลุ่ม ถึงปัญหาที่พบในระหว่างการทำงานมีอะไรบ้าง ให้นักเรียนช่วยกันเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาและพัฒนางานให้ดีขึ้น</p>	

8. สื่อการสอน

1. หนังสือวรรณคดีลำนํ้า ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. หนังสือเด็กดีเคารพรงชาติ
3. บัตรคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา
4. บัตรภาพคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
5. หนังสือนิทาน
6. เกมตามหารักแท้

9. การวัดและประเมินผล

9.1 วิธีการวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์
1. นักเรียนบอกตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตราของมาตรา กก มาตรา กค มาตรา กน และมาตรา กบ ได้	ตรวจสอบสมุดบันทึกคำศัพท์ของนักเรียนรายบุคคล	สมุดบันทึกคำศัพท์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน คุณภาพระดับ พอใช้ ขึ้นไป
2. นักเรียนอธิบายความหมายของคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา กก มาตรา กค มาตรา กน และมาตรา กบ ได้ถูกต้อง	ตรวจสอบสมุดบันทึกคำศัพท์ของนักเรียนรายบุคคล	สมุดบันทึกคำศัพท์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน คุณภาพระดับ พอใช้ ขึ้นไป
3. นักเรียนอ่านออกเสียงคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา มาตรา กก มาตรา กค มาตรา กน และมาตรา กบ ได้ อย่างถูกต้อง	สังเกตการอ่านออกเสียง ของนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน คุณภาพระดับ พอใช้ ขึ้นไป
4. นักเรียนเขียนสะกดคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา มาตรา กก มาตรา กค มาตรา กน และมาตรา กบ ได้ อย่างถูกต้อง	ตรวจสอบสมุดบันทึกคำศัพท์ของนักเรียนรายบุคคล	สมุดบันทึกคำศัพท์	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน คุณภาพระดับ พอใช้ ขึ้นไป

สิ่งที่ต้องการวัด/ประเมิน	วิธีการ	เครื่องมือที่ใช้	เกณฑ์
5. นักเรียนเขียนประโยคง่าย ๆ ซึ่งประกอบด้วยคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตรา มาตรา กก มาตรา กค มาตรา กน และมาตรา กบ ได้อย่างถูกต้อง	ตรวจสอบสมุดบันทึกประโยคของนักเรียนรายบุคคล	สมุดบันทึกประโยค	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน คุณภาพระดับ พอใช้ ขึ้นไป
6. นักเรียนพูดแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดูได้อย่างเหมาะสม	สังเกตพฤติกรรมการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน คุณภาพระดับ พอใช้ ขึ้นไป
7. นักเรียนบอกวิธีการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม	สังเกตพฤติกรรมการพูดตอบคำถามของนักเรียน	แบบสังเกตพฤติกรรม	ผ่านเกณฑ์ การประเมิน คุณภาพระดับ พอใช้ ขึ้นไป

9.2 เครื่องมือ

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมนักเรียน
(Rubric Assessment)

เกณฑ์การประเมิน	ระดับคะแนน		
	5 - 4 = ดีมาก	3 - 2 = พอใช้	1 - 0 = ปรับปรุง
1. สนใจร่วมกิจกรรม	กระตือรือร้นสนใจร่วมกิจกรรม พร้อมทั้งชักชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้	กระตือรือร้นสนใจร่วมกิจกรรม	ร่วมกิจกรรมเมื่อได้รับคำสั่งหรือถูกบังคับ
2. มีความสนใจในเรื่องที่เรียน	มีความกระตือรือร้นปฏิบัติในเรื่องที่เรียน สนใจศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลนำไปปฏิบัติพร้อมทั้งชักชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม	สนใจศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเองและนำไปปฏิบัติ	ปฏิบัติตามในเรื่องที่เรียนศึกษาค้นคว้าเมื่อได้รับคำสั่ง
3. กล้าแสดงออก	มีความกระตือรือร้น กล้าแสดงออกในการร่วมกิจกรรม พร้อมทั้งชักชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตามได้	มีความกระตือรือร้น กล้าแสดงออกในการร่วมกิจกรรม	ร่วมกิจกรรมเมื่อได้รับคำสั่งหรือถูกบังคับ
4. ตอบคำถามและแสดงเหตุผล	ตอบคำถามและแสดงเหตุผลได้ ต่อเนื่องครบถ้วน สัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนด และตอบคำถามได้ถูกต้อง	ตอบคำถามและแสดงเหตุผลได้ ต่อเนื่องครบถ้วน สัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนด	ตอบคำถามได้ต่อเนื่องครบถ้วน สัมพันธ์กับหัวข้อที่กำหนดแต่ยังไม่สามารถแสดงเหตุผลประกอบได้
5. มีความสามัคคี	กระตือรือร้นศึกษา ค้นคว้าทำงานด้วยความชื่นชอบ สนุก สนาน และสามารถชักชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม	ศึกษา ค้นคว้าทำงานตามที่ผู้อื่นบอกหรือทำตามคำชักชวนของเพื่อน	ศึกษา ค้นคว้าทำงานเมื่อได้รับคำสั่งหรือถูกบังคับ

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับ 16-25 หมายถึง มีระดับคุณภาพดีมาก

ระดับ 10-15 หมายถึง มีระดับคุณภาพพอใช้

ระดับ 0-9 หมายถึง มีระดับคุณภาพปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินการเขียนคำและประโยค

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. เนื้อความ	1. เขียนประโยคที่มี ความหมายสอดคล้องกับคำที่ กำหนดให้ 5 คำขึ้นไป และถูก ทุกข้อ 2. ในประโยคมีคำที่กำหนดให้ ทุกคำ	1. เขียนประโยคที่มี ความหมายสอดคล้องกับคำที่ กำหนดให้ 3 คำขึ้นไป และ ถูกต้องไม่น้อยกว่า 2 ข้อ 2. ในประโยคมีคำที่กำหนดให้ 3 คำขึ้นไป	เขียนประโยคได้ตามเกณฑ์ ข้อใดข้อหนึ่ง
2. การใช้ภาษา	1. เขียนประโยคได้สมบูรณ์ ถูกต้องตามหลักภาษาทุกข้อ 2. เขียนสะกดคำถูกต้องทุกคำ	1. เขียนประโยคได้สมบูรณ์ ถูกต้องตามหลักภาษา 2 ข้อ ขึ้นไป 2. เขียนสะกดคำถูกต้อง 2 คำ ขึ้นไป	เขียนประโยคได้ตามเกณฑ์ ข้อใดข้อหนึ่ง

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับ 4-6 หมายถึง มีระดับคุณภาพดีมาก

ระดับ 2-3 หมายถึง มีระดับคุณภาพพอใช้

ระดับ 0-1 หมายถึง มีระดับคุณภาพปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินการเขียนนิทาน

ประเด็น การประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. การสะกดคำ	สะกดคำถูกต้องทุกคำ	สะกดคำผิด 1-2 คำ	สะกดคำผิด 3 คำขึ้นไป
2. การเลือกใช้คำ	เลือกใช้คำศัพท์ถูกต้องตาม ความหมายทุกคำ	ใช้คำศัพท์ผิดความหมาย 1-2 คำ	ใช้คำศัพท์ผิดความหมาย ตั้งแต่ 3 คำขึ้นไป
3. โครงสร้าง ประโยค	เขียนประโยคถูกต้องตาม โครงสร้างทุกประโยค	เขียนประโยคผิดโครงสร้าง 1- 2 ประโยค	เขียนประโยคผิดโครงสร้าง 3 ประโยคขึ้นไป
4. เนื้อความ	1. เขียนประโยคที่มีความ หมายสอดคล้องกับคำ ที่กำหนดให้ทุกข้อ 2. ในประโยคมีคำที่ กำหนดให้ทุกคำ	1. เขียนประโยคที่มีความ หมายสอดคล้องกับคำที่ กำหนดให้ถูกต้อง 2 ข้อขึ้นไป 2. ในประโยคมีคำที่กำหนดให้ 2 คำขึ้นไป	เขียนประโยคได้ตามเกณฑ์ ข้อใดข้อหนึ่ง

เกณฑ์การตัดสิน

ระดับ 8-12 หมายถึง มีระดับคุณภาพดีมาก

ระดับ 5-7 หมายถึง มีระดับคุณภาพพอใช้

ระดับ 2-4 หมายถึง มีระดับคุณภาพปรับปรุง

ภาคผนวก ง

ผลการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

1. ผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้
2. ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย
3. ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
4. ผลการวิเคราะห์ค่าระดับความยาก ค่าดัชนีอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย



ผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้

ตารางที่ 22 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ

รายการ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	สรุปค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (1)								
1. จุดประสงค์การเรียนรู้								
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	1	-1	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	-1	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
2. สาระสำคัญ								
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.2 ใช้ภาษาเหมาะสมถูกต้อง	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.3 เนื้อหามีความถูกต้องตามหลักภาษา	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4.2 ลำดับการจัดกิจกรรมเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.3 เนื้อหาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

รายการ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	สรุปค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
4.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความ เหมาะสมกับการสอนอ่านและเขียน สะกดคำภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา (2)								
5. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	-1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.2 สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
6. การวัดและประเมินผล								
6.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	1	-1	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
6.2 วัดพฤติกรรมของนักเรียนได้ตาม สภาพจริง	1	-1	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้

ตารางที่ 23 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษา และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ต่อ)

รายการ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	สรุปค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำที่มีอักษรนำ (1)								
1. จุดประสงค์การเรียนรู้								
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2. สาระสำคัญ								
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.2 ใช้ภาษาเหมาะสมถูกต้อง	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.3 เนื้อหามีความถูกต้องตามหลักภาษา	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4.2 ลำดับการจัดกิจกรรมเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.3 เนื้อหาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	1	0	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความ	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

รายการ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	สรุปค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
เหมาะสมกับการสอนอ่านและเขียน สะกดคำภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1								
5. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำที่มีอักษรนำ (2)								
5.2 สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	1	-1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6. การวัดและประเมินผล								
6.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	1	-1	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
6.2 วัดพฤติกรรมของนักเรียนได้ตาม สภาพจริง	1	-1	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้



ตารางที่ 24 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาหาความตรงเชิงเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษา และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ต่อ)

รายการ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	สรุปค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง คำที่มีสระเปลี่ยนรูป (1)								
1. จุดประสงค์การเรียนรู้								
1.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.4 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2. สาระสำคัญ								
2.1 สอดคล้องกับเนื้อหาและสาระการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.3 สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3. สาระการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับตัวชี้วัด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.2 ใช้ภาษาเหมาะสมถูกต้อง	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.3 เนื้อหามีความถูกต้องตามหลักภาษา	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4. กิจกรรมการจัดการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4.2 ลำดับการจัดกิจกรรมเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.3 เนื้อหาในการจัดกิจกรรมมีความเหมาะสม	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4.4 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความ	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

รายการ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	สรุปค่า IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
เหมาะสมกับการสอนอ่านและเขียน สะกดคำภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา ปีที่ 1								
5. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้								
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง คำที่สระเปลี่ยนรูป (2)								
5.2 สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
6. การวัดและประเมินผล								
6.1 การวัดและประเมินผลสอดคล้องกับ จุดประสงค์การเรียนรู้	1	-1	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้
6.2 วัดพฤติกรรมของนักเรียนได้ตาม สภาพจริง	1	-1	1	1	1	3	0.60	ใช้ได้



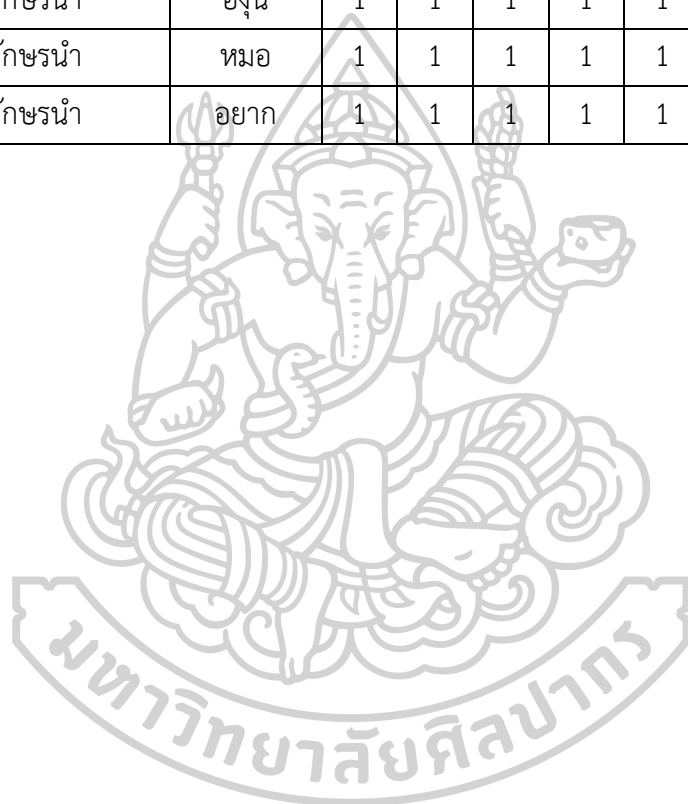
ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย

ตารางที่ 25 ผลการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษา
และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ก่อนเรียน)

ข้อที่	ประเภทของคำ	คำ	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	สรุปค่า	แปลผล
			1	2	3	4	5			
การอ่านสะกดคำ ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ										
1	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	กัด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	ขับ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	ชั้น	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เกิด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เงิน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เล็ก	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เต็ม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เห็น	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เม็ด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เริ่ม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
การอ่านสะกดคำ ตอนที่ 2 การอ่านคำ										
1	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กก	สุข	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กค	เศษ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กค	อาจ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กน	บุญ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กน	ณร	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กบ	ภาพ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ประเภทของคำ	คำ	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	สรุปค่า	แปลผล
			1	2	3	4	5			
7	คำที่มีอักษรนำ	ฉลาด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	คำที่มีอักษรนำ	ตลก	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	คำที่มีอักษรนำ	เหรียญ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	คำที่มีอักษรนำ	อย่า	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
การเขียนสะกดคำ										
1	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	จับ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เงิน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เย็น	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	ทั้ง	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
5	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กก	ภาค	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
6	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กก	โชค	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กก	เลข	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กค	อัฐ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กค	นิจ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กค	ญาติ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กน	ศร	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
12	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กน	กาญ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กน	คุณ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
14	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กบ	ศพ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ประเภทของคำ	คำ	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	สรุปค่า	แปลผล
			1	2	3	4	5			
15	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กบ	รูป	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กบ	ลาก	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	คำที่มีอักษรนำ	สนุก	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	คำที่มีอักษรนำ	อุงุ่น	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	คำที่มีอักษรนำ	หมอ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	คำที่มีอักษรนำ	ออยาก	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้



ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย

ตารางที่ 26 ผลการประเมินความสอดคล้องแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษา
และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (หลังเรียน)

ข้อที่	ประเภทของคำ	คำ	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	สรุปค่า	แปลผล
			1	2	3	4	5			
การอ่านสะกดคำ ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ										
1	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	จัด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	ลับ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	นั้น	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เปิด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เขย	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เนิน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เก็บ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เผ็ด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เล็ก	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เพิ่ม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
การอ่านสะกดคำ ตอนที่ 2 การอ่านคำ										
1	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กก	मुख	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กค	พิช	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กค	ตรวจ	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
4	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กน	เชิญ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5	คำที่สะกดไม่ตรงตาม	เวร	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ข้อที่	ประเภทของคำ	คำ	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	สรุปค่า	แปลผล
			1	2	3	4	5			
	มาตรา	มาตรา กน								
6	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา	ภาพ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	คำที่มีอักษรนำ	ฉลอง	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	คำที่มีอักษรนำ	ตลอด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	คำที่มีอักษรนำ	หรือ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
10	คำที่มีอักษรนำ	อยู่	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
การเขียนสะกดคำ										
1	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	ตัด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เดิน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	เห็น	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4	คำที่มีสระเปลี่ยนรูป	ยั้ง	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
5	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา	นาค	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
6	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา	โรค	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
7	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา	เมฆ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
8	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา	อิฐ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
9	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา	กิจ	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
10	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา	ชาติ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
11	คำที่สะกดไม่ตรงตาม	พร	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้

ข้อที่	ประเภทของคำ	คำ	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	สรุปค่า	แปลผล
			1	2	3	4	5			
	มาตรา มาตรา กน									
12	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กน	เพ็ญ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
13	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กน	ดูล	1	0	1	1	1	4	0.80	ใช้ได้
14	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กบ	ทัพ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
15	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กบ	รูป	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
16	คำที่สะกดไม่ตรงตาม มาตรา มาตรา กบ	โลก	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
17	คำที่มีอักษรนำ	สมุด	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
18	คำที่มีอักษรนำ	อร้อย	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
19	คำที่มีอักษรนำ	เหมียว	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
20	คำที่มีอักษรนำ	อย่าง	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางที่ 27 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ในการตรวจพิจารณาหาความตรงเชิงเนื้อหาแบบประเมิน
ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

รายการ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	สรุปค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. การฟังพาดและเกื้อกูลกัน								
1.1 นักเรียนร่วมกันกำหนดหน้าที่และ แบ่งงานที่เหมาะสมให้กับสมาชิกในกลุ่ม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.2 นักเรียนทำงานของตนเองจนสำเร็จ และแสดงความกระตือรือร้นในการ ช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่ม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
1.3 นักเรียนร่วมมือกับสมาชิกในการ ทำงานจนบรรลุผลสำเร็จ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด								
2.1 นักเรียนแสดงความคิดเห็นกับเพื่อน ภายในกลุ่ม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.2 นักเรียนยอมรับความคิดเห็นของ สมาชิกส่วนใหญ่และปฏิบัติตาม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
2.3 นักเรียนใช้เหตุผลในการแสดง ความคิดเห็นในการทำงานและแก้ไขปัญหาร่วมกัน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3. ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละบุคคล								
3.1 นักเรียนแสดงความตั้งใจในการ ทำงานอย่างเต็มความสามารถ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
3.2 เมื่อเกิดข้อผิดพลาดในส่วนของ ตนเองนักเรียนแสดงความรับผิดชอบ และแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

รายการ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ					ผลรวม	สรุปค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3.3 นักเรียนสรุปสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้จากการทำงานร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่ม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย								
4.1 นักเรียนให้เกียรติสมาชิกในกลุ่ม ไม่แสดงพฤติกรรมด้านลบในระหว่างการทำงาน	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.2 นักเรียนสามารถตัดสินใจแก้ปัญหา/ความขัดแย้งในการทำงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่มได้	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
4.3 นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารภายในกลุ่มได้เป็นอย่างดี	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5. การวิเคราะห์กระบวนการทำงานกลุ่ม								
5.1 นักเรียนมีการวางแผนการทำงานร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่ม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.2 นักเรียนมีการประเมินการทำงานร่วมกันกับเพื่อนในกลุ่ม	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้
5.3 นักเรียนตัดสินใจได้ว่าการทำงานครั้งต่อไปต้องมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการหรือปฏิบัติเช่นไรงานจึงจะสำเร็จ	1	1	1	1	1	5	1.00	ใช้ได้

ผลการวิเคราะห์ค่าระดับความยาก ค่าดัชนีอำนาจจำแนก

ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย (ก่อนเรียน)

ตารางที่ 28 การวิเคราะห์ค่าระดับความยาก ค่าดัชนีอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย

ข้อที่	ค่าระดับความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	คุณภาพข้อสอบ
การอ่านสะกดคำ ตอนที่ 1 การอ่านสะกดคำ			
1	0.79	0.67	ใช้ได้
2	0.79	0.67	ใช้ได้
3	0.45	0.81	ใช้ได้
4	0.69	0.80	ใช้ได้
5	0.66	0.81	ใช้ได้
6	0.59	0.85	ใช้ได้
7	0.41	0.84	ใช้ได้
8	0.48	0.84	ใช้ได้
9	0.41	0.84	ใช้ได้
10	0.45	0.88	ใช้ได้
การอ่านสะกดคำ ตอนที่ 2 การอ่านคำ			
1	0.62	0.89	ใช้ได้
2	0.55	0.84	ใช้ได้
3	0.55	0.90	ใช้ได้
4	0.48	0.77	ใช้ได้
5	0.34	0.69	ใช้ได้
6	0.62	0.89	ใช้ได้
7	0.38	0.80	ใช้ได้
8	0.48	0.81	ใช้ได้
9	0.39	0.71	ใช้ได้
10	0.52	0.79	ใช้ได้

ตารางที่ 28 แสดงการวิเคราะห์ค่าระดับความยาก ค่าดัชนีอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการสะกดคำภาษาไทย (ต่อ)

ข้อที่	ค่าระดับความยาก (p)	ค่าอำนาจจำแนก (r)	คุณภาพข้อสอบ
การเขียนสะกดคำ			
1	0.67	0.63	ใช้ได้
2	0.52	0.52	ใช้ได้
3	0.63	0.75	ใช้ได้
4	0.22	0.66	ใช้ได้
5	0.37	0.67	ใช้ได้
6	0.22	0.37	ใช้ได้
7	0.63	0.51	ใช้ได้
8	0.30	0.75	ใช้ได้
9	0.54	0.41	ใช้ได้
10	0.41	0.51	ใช้ได้
11	0.56	0.52	ใช้ได้
12	0.67	0.73	ใช้ได้
13	0.44	0.53	ใช้ได้
14	0.52	0.65	ใช้ได้
15	0.44	0.63	ใช้ได้
16	0.41	0.56	ใช้ได้
17	0.26	0.78	ใช้ได้
18	0.26	0.40	ใช้ได้
19	0.59	0.73	ใช้ได้
20	0.41	0.43	ใช้ได้
KR-20 Reliability 0.92			

ภาคผนวก จ
หนังสือรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์





บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักงานบริหารการวิจัย นวัตกรรมและการสร้างสรรค์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ภายใน 216004

ที่ อว 8603.16/ 0905

วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567

เรื่อง ผลการพิจารณาการขอรับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

เรียน ว่าที่ร้อยตรีหญิงจิราภรณ์ ไตรกราน (นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์)
ผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิณพนธ์ คงวิจิตรต์

ตามที่ท่านได้ส่งโครงการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษา และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เลขที่โครงการ REC 67.0129-015-0626) ไปยังสำนักงานบริหารการวิจัยนวัตกรรม และการสร้างสรรค์ เพื่อขอรับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากรแล้ว นั้น

บัดนี้ สำนักงานบริหารการวิจัยฯ ขอแจ้งผลการพิจารณาให้ทราบว่า โครงการวิจัยดังกล่าวเข้าข่ายโครงการวิจัยที่ได้รับการยกเว้นการพิจารณา (Exemption review) จึงออกหนังสือรับรองให้กับโครงการวิจัยดังกล่าวตามเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ หากผู้วิจัยมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่นางสาวพัชรณัฐ เสาร์หงษ์ โทธ (เบอร์สำนักงาน) 098-5479738 ภายใน 216004

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ อัครมงคลพร)
ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์



มหาวิทยาลัยศิลปากร

หนังสือฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

รหัสโครงการ: REC 67.0129-015-0626

ชื่อโครงการ (ภาษาไทย): การพัฒนาความสามารถในการสะกดคำภาษาไทยและการทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุลภาษา
และการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ชื่อโครงการ (ภาษาอังกฤษ): THE DEVELOPMENT OF WORD SPELLING COMPETENCY IN THAI LANGUAGE OF
PATHOMSUKSA 1 STUDENTS BY USING LANGUAGE INSTRUCTIONAL MODEL
INTEGRATING BALANCED LITERACY APPROACH AND COOPERATIVE LEARNING

ผู้วิจัยหลัก: ว่าที่ร้อยตรีหญิงจิราภรณ์ โตกราณ

สังกัด: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิณพจน์ คงวิจิตรต์

สังกัด: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

เอกสารที่รับรอง:

1. แบบเสนอเพื่อขอรับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ เวอร์ชัน 02 ฉบับลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2567
2. แบบเสนอโครงการวิจัยเพื่อการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (ฉบับภาษาไทย)
เวอร์ชัน 02 ฉบับลงวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2567

ได้ผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยยึดหลักเกณฑ์
ตามคำประกาศ เฮลซิงกิ (Declaration of Helsinki) และมีความสอดคล้องกับหลักจริยธรรมสากล ตลอดจนกฎหมาย
ข้อบังคับ และข้อกำหนดภายในประเทศ



(รองศาสตราจารย์ ดร. ประเสริฐ ถิระมงคลพร)
ประธานกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศิลปากร

หมายเลขใบรับรอง COE 67.0214-015

วันที่รับรอง: 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2567

สำนักงานบริหารการวิจัย นวัตกรรมและการสร้างสรรค์
6 ถนนราชมรรคาใน ตำบลพระปฐมเจดีย์ อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม 73000
โทร 0-3425-5808 โทรสาร (Fax): 0-3425-5808
email: humanethics@su.ac.th



ภาคผนวก ฉ
ภาพการดำเนินการวิจัย



ภาพที่ 2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ขั้นสาธิต)



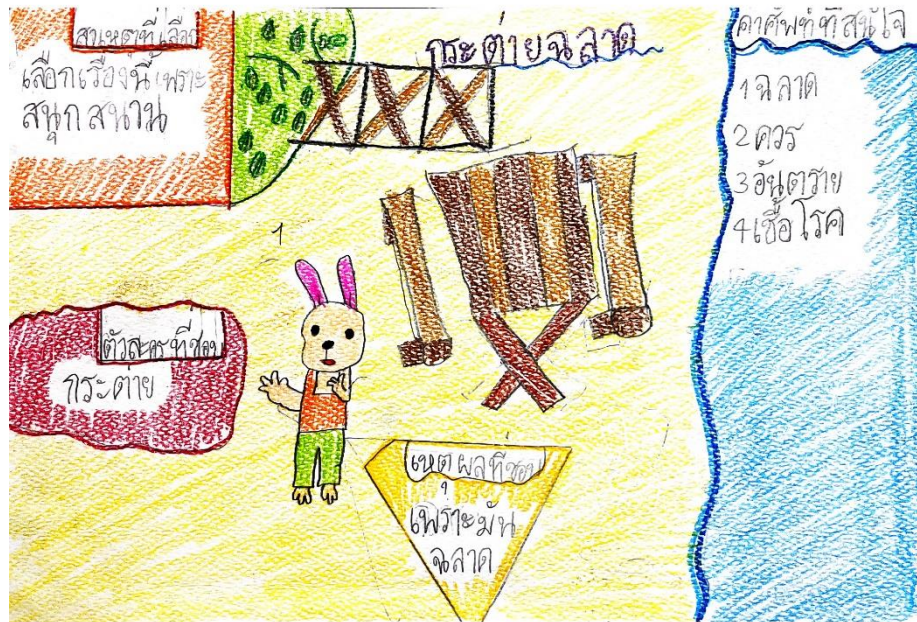
ภาพที่ 3 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ขั้นการให้ความรู้)



ภาพที่ 4 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ขั้นการนำการฝึก)



ภาพที่ 5 การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาแนวบูรณาการสมดุภาษาและการเรียนรู้แบบร่วมมือ (ขั้นการจัดกิจกรรมการใช้)



ภาพที่ 6 ผลงานของนักเรียนระหว่างการจัดกิจกรรม



ภาพที่ 7 ผลงานของนักเรียนระหว่างการทำกิจกรรม



ภาพที่ 8 ผลงานของนักเรียนระหว่างการจัดกิจกรรม



ตำรวจซื้อส้มโอ เป็นตำรวจหญิงที่จับโจรเก่งมาก ส้มโอชอบดูข่าวจากโทรทัศน์ทุกวัน และชอบกินขนมปังปิ้งใส่นมกับช็อคโกแลต ส้มโออยากหาเงินได้เยอะๆ จึงขายขนมปังปิ้งตอนเย็น จะได้ดูแลพ่อกับแม่ให้มีความสุขตลอดไป

ภาพที่ 9 ผลงานของนักเรียนระหว่างการทำกิจกรรม

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล

ว่าที่ร้อยตรีหญิงจิราภรณ์ โตกราน

วุฒิการศึกษา

พ.ศ. 2562 สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 1)
สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา

พ.ศ. 2565 ศึกษาต่อในหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน
ภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

